

स्वर्गवासी साधुचरित श्रीमान् डालचन्दजी सिंघी

बापू श्री बहादुर सिंहजी सिंघीके पुण्यश्लोक पिता

जन्म-वि स. १९२१, मार्ग. वदि ६ ॥ स्वर्गवास-वि स. १९८४, पोष सुदि ६

दानशील-साहित्यरसिक-संस्कृतिप्रिय
स्व० बाबू श्री बहादुर सिंहजी सिंघी

अजीमगज-फलकृता

जन्म ना २८-६-१८८१]

[मृत्यु ता. ७-३-१९६४

सिंघी जैन ग्रन्थ माला

*****[ग्रन्थांक ४७]*****

आचार्य योगधम्मविरचित

नीतिनिर्णीतिनाम्नी कौटलीय राजसिद्धान्त टीका संयुक्त

आचार्य कौटल्य कृत

अर्थशास्त्र - अपरनाम - राजसिद्धान्त

✽

[कतिपय बुद्धि अंशमात्र]

SINGHI JAIN SERIES

*****[NUMBER 47]*****

A FRAGMENT OF THE KOUTALYA'S

ARTHAŚĀŚTRA

With the commentary of Yagghama Acharya

फलक सानिधासी
साधुचरित-श्रेष्ठिबर्ध श्रीमद् डालचन्दजी सिंघी पुण्यसृष्टिनिमित्त
प्रतिष्ठापित एव प्रकाशित

सिंघी जैन ग्रन्थ माला

[जैन आगमिक, दार्शनिक, साहित्यिक, ऐतिहासिक, वैज्ञानिक, कथात्मक-इत्यादि विविधविश्वगुणित
प्राचिन, ससृष्ट, अपभ्रंश, प्राचीनगुरु, -राजस्थानी आदि नाना भाषानिबद्ध सार्वजनीन पुरातन
वाल्म्य तथा नूतन सशोधनात्मक साहित्य प्रकाशनी सर्वश्रेष्ठ जैन ग्रन्थमाला]
प्रतिष्ठाता

श्रीमद्-डालचन्दजी-सिंघीसत्युग्र
स्व० दानशील-साहित्यरसिक-संस्कृतिप्रिय
श्रीमद् बहादुर सिंहजी सिंघी

प्रधान सम्पादक तथा संचालक
आचार्य जिनविजय मुनि
अधिष्ठाता, सिंघी जैन शास्त्र शिक्षापीठ
निवृत्त ऑनररी डायरेक्टर
भारतीय विद्या भवन, वम्बई

*
ऑनररी संस्थापक-डायरेक्टर
राजस्थान ओरिएण्टल रिसर्च इन्स्टीट्यूट, जोधपुर (राजस्थान)
ऑनररी मेंबर जर्मन ओरिएण्टल सोसाईटी, जर्मनी, भाण्डारकर ओरिएण्टल रिसर्च इन्स्टीट्यूट, पूना
(दक्षिण), गुजरात साहित्यसभा, अहमदाबाद (गुजरात), विद्यधरानन्द वैदिक
शोध प्रतिष्ठान, होंसियापुर (पंजाब)

*
सरक्षक

श्री राजेन्द्र सिंह सिंघी तथा श्री नरेन्द्र सिंह सिंघी
प्रकाशक
अधिष्ठाता, सिंघी जैन शास्त्र शिक्षा पीठ
भारतीय विद्या भवन, वम्बई

आचार्य कौटल्यकृत

अर्थशास्त्र - अपरनाम - राजसिद्धान्त

(मुग्धविलासाङ्क आचार्य योगधम्मविरचित नीतिनिर्णीतिनाम्नी
व्याख्या समन्वित तथा बहुविध प्राचीन
टिप्पणकसंयुक्त)

[कतिपय त्रुटि अंशमात्र]

देवनागरीलिपिलिखित - सर्वथा अद्वितीयस्वरूप - प्राचीनतम
ताडपत्रीय पुस्तकाधारेण
संपादनकर्ता

मुनि जिन विजय

॥

(प्रोफेसर श्री दामोदर धर्मानन्द कोसंबी लिखित प्रास्ताविक
नियन्धयुक्त)

प्रकाशनकर्ता

अधिष्ठाता, सिंघी जैन शास्त्र शिक्षा पीठ

भारतीय विद्याभवन, बम्बई

विक्रमाब्द २०१५]

प्रथमावृत्ति

[लिखाब्द १९५९]

ग्रन्थांक ४७]

सर्वाधिकार सुरक्षित

[मूल्य रु० ४/४०]

SINGHI JAIN SERIES

A COLLECTION OF CRITICAL EDITIONS OF IMPORTANT JAIN CANONICAL,
PHILOSOPHICAL, HISTORICAL, LITERARY, NARRATIVE AND OTHER WORKS
IN PRAKRIT, SANSKRIT, APABHRAMSHA AND OLD RAJASTHANI.
GUJARATI LANGUAGES, AND OF NEW STUDIES BY COMPETENT
RESEARCH SCHOLARS

ESTABLISHED

IN THE SACRED MEMORY OF THE SAINT LIKE LATE SETH

ŚRĪ DĀLCHANDJĪ SINGHĪ
OF CALCUTTA

BY

HIS LATE DEVOTED SON

DANASILA-SAHITYARASIKA-SANSKRITIPRIYA
ŚRĪ BAHADUR SINGH SINGHI

DIRECTOR AND GENERAL EDITOR

ĀCHĀRYA JINA VIJAYA MUNI

ADHIṢṬHĀTĀ SINGHĪ JAIN ŚĀSTRA ŚIKSHĀ PĪṬHA

(Retired Honorary Director, Bharatiya Vidya Bhavana, Bombay)

Honorary Founder-Director, Rajasthan Oriental Research Institute, Jodhpur,
General Editor, Rajasthan Puratan Granthawala, etc.

(Honorary Member of the German Oriental Society, Germany, Bhandarkar
Oriental Research Institute, Poona, Vishveshvaranand Vaidic Research
Institute, Hoshiarpur, and Gujarat Sahitya Sabhā, Ahmedabad)

PUBLISHED

UNDER THE PATRONAGE OF

ŚRĪ RAJENDRA SINGH SINGHĪ
AND

ŚRĪ NARENDRA SINGH SINGHI

BY THE ADHIṢṬHĀTĀ

SINGHI JAIN SHĀSTRA SHIKSHAPITH
BHARATIYA VIDYA BHAVAN, BOMBAY

A FRAGMENT OF THE KOUTALYA'S ARTHAŚĀSTRA alias RAJĀSIDDĀNTA

With the fragment of the commentary named Nītinirṇīti of Achārya
Yogghama alias Mugdhavilāsa

Based on only available an old palm-leaf fragmentary Manuscript
in Devanagari Script of 12th Century.

Edited with variant readings and old tippanakas by
MUNI JINA VIJAYA

Preface by
Prof. D. D. KOSAMBI

PUBLISHED BY

Adhithātā, Singhi Jain Śāstra Śikṣāpīṭha

BHĀRATĪYA VIDYĀ BHAVANA
BOMBAY

7. E. 2015]

First Edition

[A D. 1959

प्रकाशक-जयन्तकृष्ण ह. दवे, ऑनररी डायरेक्टर, भारतीय विद्या भवन, चौपाटी रोड, बम्बई, नं. ४

मुद्रक-लक्ष्मीबाई नारायण चौधरी, निर्णयसागर प्रेस, २६-२८ कोलमाट स्ट्रीट, बम्बई, नं. २

Vol. No. 47 }

[Price Rs. 4/40

॥ सिंधीजैनग्रन्थमालासंस्थापकप्रशस्तिः ॥

[illegible]

॥ सिंधीजैनग्रन्थमालासम्पादकप्रशस्तिः ॥

स्वस्ति श्रीमेदपादाख्यो देशो भारतविश्रुतः । रूपादेहीति सत्राग्री पुरिका यत्र सुस्थिता ॥	१
सदाचार-विचारभ्यां प्राचीननृपतेः समः । श्रीमन्नरुसिंहोऽत्र राठोडान्वयभूमिपः ॥	२
तत्र श्रीवृद्धिसिंहोऽभूद् राजपुत्रः प्रसिद्धिभाक् । क्षात्रधर्मधनो यश्च परमारकुलाग्रणीः ॥	३
मुक्त-भोजमुखा भूया जाता यस्मिन् महाकुले । किं वर्ण्यते कुलीनत्वं वत्सुलजातजनमनः ॥	४
पत्नी राजकुमारीति तस्याभूद् गुणसंहिता । चतुर्व-रूप-लावण्य-सुवाक् सौजन्यभूयिता ॥	५
क्षत्रियाणीं प्रभापूर्णां शौर्योद्दीप्तमुपाकृतिम् । यां दृष्ट्वैव जनो मेने राजन्यकुलजा वियम् ॥	६
पुत्रः कितनसिंहारयो जातलयोरतिप्रियः । रणमल इति चान्यद् यन्नाम जननीकृतम् ॥	७
श्रीदेवीहंसनामाऽत्र राजपूज्यो यतीधरः । ज्योतिर्मैपज्यविद्यानां पारगामी जनप्रियः ॥	८
भागतो मरुदेशाद् यो भ्रमन् जनपदान् बहून् । जातः श्रीवृद्धिसिंहस्य भोति-श्रद्धास्पदं परम् ॥	९
सेनाप्राप्रतिमप्रेम्णा स तस्सुतः स्वसहिषो । रक्षितः शिक्षितः सम्यक्, कृतो जैनमतानुगः ॥	१०
दौर्भाग्यात् तच्छिष्टशौर्योत्प्रेयं गुरु-तातौ दिवंगतौ । विमूढः स्वगृहात् सोऽथ वरच्छया विनिर्गतः ॥	११
तथा च-	
भ्रान्त्वा नैरेषु देशेषु संसेव्य च बहून् नरान् । दीक्षितो मुण्डितो भूत्वा जातो जैनमुनिस्ततः ॥	१२
ज्ञातान्यनेकशास्त्राणि नानाधर्ममतानि च । मध्यस्थवृत्तिना तेन तत्वातत्त्वगवेषिणा ॥	१३
अपीता विविधा भाषा भारतीयो युरोपजाः । अनेका लिपयोऽप्येवं प्रक-नूतनकालिकाः ॥	१४
येन प्रकाशिता नैके ग्रन्था विद्वत्प्रशंसिताः । लिखिता बहवो लेखा ऐतिहास्यगुम्फिताः ॥	१५
बहुभिः सुविद्वद्भिल्लस्रण्डलैश्च स सत्कृतः । जिनविजयनाम्नाऽपि विख्यातः सर्वत्राभवद् ॥	१६
तस्य तां विधुर्वि ज्ञात्वा श्रीमद्गान्धीमहात्मना । आहूतः सादरं पुण्यपत्तनात् स्वमनन्यदा ॥	१७
पुरे बाहम्मदाबादे राष्ट्रीयः शिक्षणालयः । विद्यापीठ इति ख्यात्या प्रतिष्ठितो यदाऽभवत् ॥	१८
आचार्येभ्येन तत्रोच्येनिपुणः स महात्मना । रत्न-मुनि-निधीन्द्रैरेव पुनरुत्थाप्य मन्दिरे ॥	१९
वर्षाणामष्टकं यावत् सम्भूष्य तत् पदं ततः । गत्वा जर्मनराष्ट्रे स तत्संस्कृतिमधीतवान् ॥	२०
तत आगत्य सैलुमो राष्ट्रकार्ये च सक्रियम् । कारावासेऽपि सम्प्राप्तो येन स्वातन्त्र्यसङ्गरे ॥	२१
क्रमात् ततो विनिर्मुक्तः स्थितः शांति निकेतने । विश्वग्रन्थकरीन्द्रधीरवीन्द्रनाथभूषिते ॥	२२
सिंधीपदयुतं जैनज्ञानपीठं वदाश्रितम् । स्थापितं तत्र सिंधीभोडालचन्द्रस्य स्तुतना ॥	२३
श्रीबहादुरसिंहेन दानुरीरेण धीमता । स्मृत्यथ निजतातस्य जैनज्ञानप्रसारकम् ॥	२४
प्रतिष्ठितश्च तस्यातो पदंऽधिष्ठातृसम्पन्नः । अन्धापनन् वरान् शिष्यान् ग्रन्थयन् जैनबाह्ययम् ॥	२५
तस्यैव प्रेरणां प्राप्य श्रीसिंधीकुलवेतुना । स्वपितृश्रेयसे होया शतव्या ग्रन्थमालिका ॥	२६
अथैवं विगतं तस्य वर्षाणामष्टकं पुनः । ग्रन्थमालाविकासादिप्रवृत्तिषु प्रयत्नतः ॥	२७
वागे-रत्न-नैवेन्द्रैरेव मुंषाङ्गनगरीस्थितः । मुंशीति विरद्व्यातः कन्देयालाल-बोमराजः ॥	२८
प्रवृत्तो भारतीयानां विद्यानां पीठनिर्मितौ । फर्मनिष्ठस्य तस्याभूत् प्रयत्नः सफलोऽचिरात् ॥	२९
त्रिदुपां धीमतां योगात् पीठो जातः प्रतिष्ठितः । भारतीय पदोपेन विद्यामयन सम्पन्ना ॥	३०
आहूतः सहकार्यार्थं स मुनिखेन सुहृदा । ततःप्रवृत्तिं तथापि तत्कार्ये सुप्रवृत्तवान् ॥	३१
तद्भवेनैकस्यादा तस्य सेवाऽधिक्यं ह्यपेक्षिता । स्वीकृता च सद्भावेन साऽप्याचार्यपदाश्रिता ॥	३२
नन्दे-निधेन्द्रैश्चन्द्रैरेव वैकमे पिहिता पुनः । एतद्ग्रन्थावलीसम्यक्कृते नूतनयोजना ॥	३३
परामर्शात् तत्तस्य श्रीसिंधीकुलमास्रता । मा विद्यामयनाथेयं ग्रन्थमाला समर्पिता ॥	३४
प्रदत्ता दत्तासाहसरी पुनस्तस्योपदेष्टाः । स्वपितृसृष्टिमन्दिरकरणाय सुर्कार्तिना ॥	३५
वैपाद्वेषे गते काले सिंधीर्यो दिवंगतः । यस्य ज्ञानसेवायां साहाय्यमकरोत् महत् ॥	३६
पितृकार्यप्रगत्ययं यदशीलेन्द्रात्मजैः । राजेन्द्रसिंहमुख्यैश्च सत्कृतं सद्बचनतः ॥	३७
पुण्यछोकपितृनां प्राग्रन्थागारकृतं पुनः । बन्धुगुणैरेव पुनश्चेहो सर्वज्ञं धर्मं ददौ ॥	३८
ग्रन्थमालाप्रसिद्धये पितृवद् यस्य कश्चित् । श्रीसिंधीतलुचैः सर्वं तदुगिराऽनुविधीयते ॥	३९
विद्वज्जनकृताद्वादा सविज्ञानन्ददा सदा । चिरं नन्दिर्यं लोके जिनविजयभारती ॥	४०

SINGHI JAIN SERIES

A COLLECTION OF CRITICAL EDITIONS OF IMPORTANT JAIN CANONICAL,
PHILOSOPHICAL, HISTORICAL, LITERARY, NARRATIVE AND OTHER WORKS
IN PRAKRIT, SANSKRIT, APABHRAMSHA AND OLD RAJASTHANI-
GUJARATI LANGUAGES, AND OF NEW STUDIES BY COMPETENT
RESEARCH SCHOLARS

ESTABLISHED

IN THE SACRED MEMORY OF THE SAINT LIKE LATE SETH

ŚRĪ DĀLCHANDJĪ SINGHĪ
OF CALCUTTA

BY

HIS LATE DEVOTED SON

DANASILA-SAHITYARASIKA-SANSKRITIPRIYA
ŚRĪ BAHADUR SINGH SINGHI

DIRECTOR AND GENERAL EDITOR

ĀCHĀRYA JINA VIJAYA MUNI

ADHISTHĀTĀ SINGHĪ JAIN ŚĀSTRA ŚIKSHĀ PĪṬHA

(Retired Honorary Director, Bharatiya Vidya Bhavan, Bombay)

Honorary Founder-Director, Rajasthan Oriental Research Institute, Jodhpur;
General Editor, Rajasthan Puratan Granthamala, etc.

(Honorary Member of the German Oriental Society, Germany, Bhandarkar
Oriental Research Institute, Poona, Vishveshvaranand Vaidic Research
Institute, Hoshiarpur, and Gujarat Sahitya Sabha, Ahmedabad.)

PUBLISHED

UNDER THE PATRONAGE OF

ŚRĪ RAJENDRA SINGH SINGHI
AND

ŚRĪ NARENDRA SINGH SINGHI

BY THE ADHISTHĀTĀ

SINGHI JAIN SHASTRA SHIKSHAPITH

BHARATIYA VIDYA BHAVAN, BOMBAY

A FRAGMENT OF THE KOUTALYA'S ARTHAŚĀSTRA alias RAJĀSIDDĀNTA

With the fragment of the commentary named Nitinirṇiti of Achārya
Yogghama alias Mugdhavilāsa

* *

Based on only available an old palm leaf fragmentary Manuscript
in Devanagari Script of 12th Century

●

Edited with variant readings and old tippanakas by
MUNI JINA VIJAYA

●

Preface by
Prof. D. D. KOSAMBI

* *

PUBLISHED BY

Adhīsthātā, Singhi Jain Śāstra Śikṣāpīṭha
BHĀRATĪYA VIDYĀ BHAVANA
BOMBAY

V. E. 2015]

First Edition

[A D 1959

प्रकाशक-जयन्तरुप ह दत्ते, ऑनररी डायरेक्टर, भारतीय विद्या भवन, चौपाटी रोड, बम्बई, नं ७

मुद्रक-लक्ष्मीराई नारायण चौपरी, निर्माणसागर प्रेस, २६-२८ कोल्हाट स्ट्रीट, बम्बई, नं २

Vol. No. 47]

* *

[Price Rs. 4/40

॥ सिंधीजैनग्रन्थमालासंस्थापकप्रशस्तिः ॥

भक्ति यन्नामिधे देवो मुप्रमिदा मनोरमा । मुनिदावाद् इत्याद्या पुरी वैभवनाटिनी ॥	१
बहयो निवसन्त्यत्र जैना उक्तेनावताता । धनाद्या नृपसम्मान्या धर्मकर्मपरायणा ॥	२
धीशालचन्द्र इत्यासीत् तेपेको बहुभाग्यवान् । साधुवत् सचरितो यः सिंधीकुलप्रभाकर ॥	३
बाह्य एव गतो यश्च वक्तुं व्यापारस्मिन्निम । फट्टिकागमहापुराणं एतधर्मायैतिश्रय ॥	४
कुशाग्रिपया सद्बुद्ध्या सद्गुणा च सधिष्ठया । उपाज्य विपुला रक्ष्मीं कोट्यधिशोऽनमिष्ट म ॥	५
तस्य मनुकुमारीनि सद्योविह्वलमण्डना । जाता पतिवता परी श्रीलसामाग्यभूषणा ॥	६
श्रीबहादुरसिंहाख्यो गुणवैभवनयमयो । सज्जत मुहूर्ती दानी धर्मप्रियश्च धीनिधि ॥	७
प्राप्ता पुण्यवता तेन परी तिलकमुन्दरी । यस्या मौमाग्यचन्द्रेण भामित तदुत्तमरम् ॥	८
श्रीमान् राजेन्द्रसिंहोऽस्य ज्येष्ठपुत्र मुनिश्रित । यः सर्वकार्यदक्षवान् दक्षिणराहुवत् विभु ॥	९
नरेन्द्रसिंह इत्याप्यनेकस्वी मध्यम सुत । सुवर्चस्वमिदं कनिष्ठ सौम्यदर्शन ॥	१०
सन्ति प्रयोऽपि साधुप्रा भासभक्तिपरायणा । विविता मरला भया पितृमार्गानुगासित ॥	११
अभ्येऽपि बहवस्तस्याभवन् स्वरादिवाधवा । धर्मेनैव समृद्धं सत् स राजेव स्पर्शतन ॥	१२

अन्यच्च -

मास्वत्या सदासक्तो भूत्वा लक्ष्मीप्रियोऽप्ययम् । तत्राप्यामीन् सदाचारी तच्चित्र विदुषां यत्नु ॥	१३
नाहंकारो न दुर्भावो न प्रिलापो न दुर्ध्वय । इष्टं कदापि यद्गोहे सदा तद् विस्मयास्पदम् ॥	१४
मको गुरुजनानां स विनीत समञ्चान् प्रति । यन्पुत्रेऽनुरक्तोऽभूत् प्रीत पोष्यगणेऽप्यपि ॥	१५
देशकालस्थितिकोऽमी विद्या विज्ञानपूतः । इतिहासादि-साहित्य-संस्कृति-मरकटाग्रिय ॥	१६
समुद्रवै समाजस्य धर्मलोकपहेतवे । प्रचाराय च शिक्षायां दत्तं तेन धन धनम् ॥	१७
गत्वा सभा-समित्यादौ भूत्वाऽप्यक्षपदाश्रित । दत्त्वा दानं यथायोग्यं प्रोत्साहिताश्च कर्मठा ॥	१८
पुन धनेन देहेन ज्ञानेन शुभनिष्ठया । अकरोत् स यथाशक्ति सकर्मणि सदासाय ॥	१९
अपान्यदा प्रसङ्गेन स्वपितुः स्मृतिहेतवे । कर्तुं विशिष्टं विशिष्टं ॥ कार्यं मनस्यन्तिपत् ॥	२०
पूज्य पिता सदैवासीत् सन्त्यग्ज्ञानरचि स्वयम् । तस्मात् तज्ज्ञानरूपस्य यतनीय मयाऽप्यरम् ॥	२१
विचार्यैव स्वयं चित्ते पुन प्राप्य सुसम्मतिम् । अध्येयानां स्वमिप्राणा विदुषां चापि तादृशाम् ॥	२२
जैनज्ञानप्रसारार्थं स्थाने धाम्नि निवेतने । सिंधीपदाङ्कित जैमिना नपीठ मतिष्ठिपत् ॥	२३
धीजिनविजय प्राप्नो मुनिमात्रा च विभुत । स्वीकर्तुं प्रार्थितलेन तस्याधिष्ठापक पदम् ॥	२४
तस्य सौजन्य-सीहार्-स्वैर्यदायादिमद्गुणै । वशीभूय मुदा येन स्वीकृतं तत्पदं वरम् ॥	२५
कवीन्द्रेण रवीन्द्रेण स्वीयपावनपाणिना । रत्न-नीगाङ्कं चन्द्राब्दे तप्रतिष्ठा स्वीचीयत् ॥	२६
प्रारब्धं मुनिना चापि कार्यं तदुपयोगिकम् । पाठेन ज्ञानलिप्सुना प्रधाना प्रधानं तथा ॥	२७
तस्मैव मेरणां प्राप्य श्रीसिंधीकुलकेतुना । स्वधिष्ठेयसे चैषा प्रारब्धा ग्रन्थमालिका ॥	२८
बदराचेतसा तेन धर्मशीलेन दानिना । प्ययितं पुष्कलं द्रव्यं वस्तुकार्यमुत्तिष्ठये ॥	२९
छात्राणां वृत्तिदानेन नैकेषां विदुषां तथा । ज्ञानाम्नासाय निष्कामसाहाय्यं स प्रदत्तवान् ॥	३०
अलवाय्यादिकानां तु प्रातिहृत्यादसौ मुनि । कार्यं त्रिवार्षिकं तत्र समाप्यान्वयावासितः ॥	३१
तत्रापि सततं सर्वं साहाय्यं तेन यच्छता । ग्रन्थमालाप्रकाशाय महोत्साहं प्रदर्शित ॥	३२
नन्दे-निर्वैन्दे-चन्द्राब्दे कृता पुन सुयोजना । ग्रन्थावल्या स्थिरस्वाय विस्तराय च नूतना ॥	३३
ततो मुने परामर्शात् सिंधीविज्ञानमख्यता । सा विद्या भवना येन ग्रन्थमाला समर्पिता ॥	३४
अस्माकं राजेन्द्राणां पुत्राणां प्रकाशने । नन्दे दसवर्षे तेन ज्ञानरचि निष्पन्नम् ॥	३५
पितृभक्तेश्च तदुत्तरं प्रेषसे पितुरात्मनः । तथैव प्रणिनुः स्मृत्यै शकादयत्ऽपुना पियम् ॥	३६
सैषा ग्रन्थावलि श्रेष्ठा मेष्ठा प्रज्ञानता प्रया । भूयाद् भूयै सर्वो सिंधीकुलकीर्तिप्रकाशिका ॥	३७
विद्वज्जनकृतादा सध्विदानन्ददा सदा । पिर नन्दविय शोके धीसिंधी ग्रन्थमालिका ॥	३८

॥ सिंधीजैनग्रन्थमालासम्पादकप्रशस्तिः ॥

—○○○○○○—

सप्त धीमेदपाठान्यो देशो भारतमिषुतः । स्थावेलीति सत्तामी पुरिका यत्र सुस्थिता ॥	१
सदाचार-विचारान्यो प्राचीननृपतेः समः । धीमधुरामिहोऽय राशोदान्यभूमिपः ॥	२
तत्र श्रीधृदिसिंहोऽभूद् राजपुत्रः प्रसिद्धिमाह । क्षात्रधर्मधनो यश्च परमारकुलाग्रणीः ॥	३
मुञ्ज-भोजगुग्गा भूया जाता यस्मिन् महाकुले । किं वष्वेते कुलीनार्थं तत्कुलजनजननः ॥	४
पयो राजकुमारीति तस्याभूद् गुणमेहिता । चातुर्यं रूप-स्वास्थ्य-मूढाह सौजन्यभूषिता ॥	५
हयियाणीं प्रभापूर्णं शौर्यैर्यस्युत्पत्तिम् । यं दृष्ट्वै जनो मेने राजन्यकुलजतं विषम् ॥	६
पुत्रः क्ष्मिनमिहान्यो जातमयोरनिप्रियः । रणमनु इति चान्यद् यक्षाम जननीकृतम् ॥	७
धीदेधीहंमनामाऽय राजनृपयो यतीधरः । ज्योतिर्भयम्यविद्यानां पारतामी जनप्रियः ॥	८
आगतो मरुदेनाद् यो भ्रमन् जनपदान् बहून् । ज्ञानः धीरुदिसिंहस्य प्रीति-धृदास्पदं वाम् ॥	९
मेताथाप्रतिभ्रमेणा स तस्मिन् नृपयक्षिपो । रक्षितः सिद्धितः सम्पन्नः, कृतो जैनमतानुगः ॥	१०
दीर्घायात् तरिजोशोषे मुह-तापो दिग्गता । विमुहः स्वगृहात् सोऽय यच्छया विनिर्गतः ॥	११

तथा च-

भ्रान्त्या धीरेण देवोऽनु संनेष्य च बहून् नवान् । दीक्षितो मुण्डितो भूया ज्ञानो जैनमुनिजनः ॥	१२
ज्ञानान्यमेकज्ञासाणि ज्ञानाधर्ममगानि च । मध्यस्थवृत्तिना तेन तारातरागवेदिना ॥	१३
अपीना विविधा भाषा भारतीया युरोपजाः । जनेका लिपयोऽप्येवं यत्र-नूतनकालिकाः ॥	१४
देन पञ्चाशिना वैके प्रम्या विद्वत्प्रसमिताः । द्विजिना बहवो देवा वैतिहाय्यगुणिकताः ॥	१५
बहुभिः सुविद्वद्भिस्तन्मण्डलैश्च न सङ्गृह्यतः । तिनविजयनाम्नाऽयं विख्यातः सर्वत्रामयद् ॥	१६
तस्य तो विधुतिं शाखा धीमृगान्धीमहात्मना । आहूतः सादरं पुण्यपक्षमात् स्वयमन्यदा ॥	१७
पुरे बाह्मन्दायादे राश्यापः शिक्षणालयः । विद्यापीठं इति स्यात्ता प्रतिष्ठितो यदाऽभयद् ॥	१८
आचार्यत्वेन तत्रोपेतिपुत्रः ॥ महात्मना । रस-मुनि-निधीन्द्रदे पुरा तस्या रयमन्दिरे ॥	१९
बर्षागामहर्कं यावत् सम्भूष्य तत् पदं तनः । गत्या जर्मनराष्ट्रे स तस्मैरुत्तिमधीनवान् ॥	२०
तत्र जातस्य विद्वानो राष्ट्रकार्यं च सक्रियम् । कारावागोऽपि सम्प्राप्तो देन स्वातन्त्र्यसहारे ॥	२१
अगत् ततो विनिर्मुक्तः शिवनः सा मित निवेतने । विश्वमन्दरीन्द्रधीर्यन्द्रकापभूषिते ॥	२२
सिंधीनृपुत्तं जैनज्ञानपीठं तदाश्रितम् । स्वापिर्न तत्र मिषीप्रोडाक्षमन्स्य सुनुना ॥	२३
धीबहादुरसिंहेन दानवीरेण धीमता । द्यूत्यम निजगणस्य जैनज्ञानप्रसारकम् ॥	२४
प्रतिष्ठितस्य तस्यागो पदोऽधिष्ठातृमन्त्रके । अद्यापयन् बरान् गिरिपान् ग्रन्थयन् जैनराक्षयम् ॥	२५
लक्ष्मि मेरगतं प्राप्य धीमिर्पीडनंनुना । स्वपितृभेयस्य क्षेपां प्रारब्धा ग्रन्थमाटिका ॥	२६
अपैवं शिवं तस्य बर्षागामहर्कं पुनः । ग्रन्थमात्राविकामादिद्विपुत्र प्रयत्नतः ॥	२७
बाजैर्वै-नैवेन्द्रदे शुभाङ्गनगमिषाः । मुंभीनि विद्वत्पुत्राः कन्देयात्ता-पीमय ॥	२८
प्रवृत्तो भारतीयानां विद्यानां पीडनिर्निगी । कर्मनिष्ठस्य तस्याभूत् प्रयत्नः सत्योऽभिरात् ॥	२९
विपुर्ना धीमतां योगात् पीडो जातः प्रतिष्ठितः । आहमीय वरोवेन विद्याययन सत्यया ॥	३०
आहूतः तदकार्यार्थं स मुनिमेन मुदरा । गतःप्रभृत् तत्रापि नक्षार्थे सुप्रयुज्यन् ॥	३१
तद्वदनेऽन्यदा तस्य सेनाऽपिडा कन्देयिना । स्वीकृत्य च मरुभावेन साऽप्यथादेरदक्षिणा ॥	३२
मन्त्रे सिंवेन्द्र-वैन्द्रदे वैकने विद्विना पुनः । पुनरुपगताऽन्यैर्वैकने नूतनयोदना ॥	३३
पराभोजनं तत्तन्मय धीमिर्पीडनमात्मना । सा विद्याऽयथा देवं ग्रन्थमाता समर्पिता ॥	३४
यदना द्वाभ्याहरी पुनस्तन्मोदनाः । अविश्वमुन्निद्विद्वत्तन्मय मुर्षीर्गता ॥	३५
देवाहर्षे गो काये विपीडयो द्वेगता । यन्मय ज्ञानमेवापी सादाप्यमन्दोर महत् ॥	३६
निष्कार्येऽन्यत्तं यक्षार्थं मन्त्रात्मना । राजेन्द्रविद्वत्पुत्रेऽयं मन्त्रे नृपचक्र ॥	३७
गुणकोटिपुत्राऽयं ग्रन्थमाहूतः पुनः । अयुर्वेदा मुनेभ्यो दत्तं च धे ररी ॥	३८
ग्रन्थमात्राविकार्यं विद्वत् तस्य कर्मिणम् । धीमिर्पीडनं नृपे नृपिताऽमुषीपीव ॥	३९
निष्कार्येऽन्यत्तं नृपे नृपिताऽमुषीपीव । सिं नृपे नृपिताऽमुषीपीव ॥	४०

SINGHI JAIN SERIES

ॐ अद्यावधि मुद्रितग्रन्थनामावलि ॐ

- १ मेरुज्ञाचार्यरचित प्रबन्धचिन्तामणि
मूल सस्कृत प्रथम
- २ पुरातनग्रन्थसमग्र बहुविध ऐतद्ग्रन्थपरिष्ठा
अनेक विविध संचय
- ३ राजशेखरसूरिरचित प्रबन्धकोश
- ४ जिनप्रभसूरिरचित विविधतीर्थेष्टप
- ५ मेघविजयोपाध्यायकृत देवानन्दमहाकाव्य
- ६ यशोविजयोपाध्यायकृत जैनतर्कभाषा
- ७ हेमचन्द्राचार्यकृत प्रमाणमीमांसा
- ८ भट्टकण्डदेवकृत षष्ठ्युद्ग्रन्थप्रदी
- ९ प्रबन्धचिन्तामणि - हिन्दी भाषांतर
- १० प्रभाचन्द्रसूरिरचित प्रभावकथारित
- ११ सिद्धिचन्द्रोपाध्यायरचित आनुचन्द्रगणित
- १२ यशोविजयोपाध्यायरचित ज्ञानविन्दुप्रकरण
- १३ हरिवेणाचार्यकृत बृहत्कथाकोश
- १४ जैनपुस्तकप्रशस्तिसमग्र, प्रथम भाग
- १५ हरिमद्रसूरिविरचित भूतार्थानु (प्राकृत)
- १६ दुर्गादेवकृत दिग्दशसूच्य (प्राकृत)
- १७ मेघविजयोपाध्यायकृत विरिञ्चयमहाकाव्य
- १८ कवि अष्टुल रहमानकृत सन्देशरासक (अपभ्रंश)
- १९ भर्तृहरिकृत शतकत्रयादि सुभाषितसमग्र

- २० शान्त्याचार्यकृत व्यापावतारवार्तिक-सृष्टि
- २१ कवि घाहिलरचित पठमसिरीचरित (अप०)
- २२ महेश्वरसूरिकृत नाणयमरीकहा (प्रा०)
- २३ श्रीमदबाहुआचार्यकृत भद्रबाहुसहिता
- २४ जिनेश्वरसूरिकृत कथाकोपप्रकरण (प्रा०)
- २५ उदयप्रभसूरिकृत धर्माभ्युदयमहाकाव्य
- २६ जयसिंहसूरिकृत धर्मोपदेशमाला (प्रा०)
- २७ सोऊलविरचित लीलावई कहा (प्रा०)
- २८ त्रिनदशाप्यानदय (प्रा०)
- २९ स्वयंभूविरचित पठमचरित भाग १ (अप०)
- ३० " " " २
- ३१ सिद्धिचन्द्रकृत काव्यप्रकाशखण्डन
- ३२ दामोदरपण्डित कृत उक्तिरूपचित्रकरण
- ३३ मित्रमित्र विद्वत्कृत कुमारपालचरित्रसमग्र
- ३४ जिनपालोपाध्यायरचित खरतरंगण्ड बृहद्बुधवलि.
- ३५ ज्योतिषनसूरिकृत कुबलयमाला कहा (प्रा०)
- ३६ गुणपालसूरिरचित जयचरित्रं (प्रा०)
- ३७ पूर्वाचार्यविरचित जयपावड-निमित्तशास्त्र (प्रा०)
- ३८ मोनदुपतिरचित शृङ्गारमञ्जरी (संस्कृत कथा)
- ३९ धनसारगणीकृत-भर्तृहरशतकप्रयटीका
- ४० बौद्धकृत जयशास्त्र-सटीक (कतिपयभंश)

Shri Bahadur Singh Singhi Memoirs

Dr. G. H. Buhler's Life of Hemachandrāchārya.

Translated from German by Dr Manilal Patel, Ph D.

- १ स्व. बाबू भीमहादुरसिंहजी सिंघी स्मृतिग्रन्थ [भारतीयविद्या भाग १] सन १९५५
- २ Late Babu Shri Bahadur Singhji Singhi Memorial volume.
BHARATIYA VIDYA [Volume V] A. D. 1945.
- ३ Literary Circle of Mahamatya Vastupala and its Contribution
to Sanskrit Literature By Dr Bhogilal J Sandesara,
M A, Ph D (SJS 33)
- 4-5 Studies in Indian Literary History Two Volumes
By Prof P K Gode, M. A. (S J S No 37-38)

ॐ संप्रति मुद्र्यमाणग्रन्थनामावलि ॐ

- १ विविधगच्छीय पद्यावतिसमग्र
- २ जैनपुस्तकप्रशस्तिसमग्र, भाग २
- ३ विश्वसितसमग्र विश्वसि महालेख-विज्ञप्ति त्रिवेणी
आदि अनेक विश्वसितेष्ट समुच्चय
- ४ कीर्तिकौमुदी आदि वस्तुपालप्रशस्तिसमग्र
- ५ गुणचन्द्रविरचित मञ्जीकर्मचन्द्रवर्धनप्रबन्ध
- ६ महेन्द्रसूरिकृत नर्मदासुन्दरीकथा (प्रा०)

- ७ गुणप्रभाचार्यकृत विजयसूत्र (बौद्धशास्त्र)
- ८ रत्नचन्द्रकविरचित महिष्कामकरन्ददिनाटकसमग्र
- ९ तरुणप्रभाचार्यकृत पञ्चावश्यकालावबोधसृष्टि.
- १० प्रभुसूरिकृत मूलशुद्धिप्रकरण-सटीक
- ११ हेमचन्द्राचार्यकृत छन्दोऽनुशासन
- १२ स्वयंभूविरचित पठमचरित भाग २
- १३ सिद्धिचन्द्रविरचित मन्त्रायतरहस्य (प्रा०)

THE TEXT OF THE ARTHASĀSTRA

By D D KOSAMBI,

Tata Institute of Fundamental Research

The discovery of the Pīṭan Bhandār palm leaf fragments (dated on palaeographic grounds at about the 12th century A D) was the first real step forward in the textual problem of the *Arthashastra* since the appearance of printed editions¹ based on southern texts. Ācārya śrī Jinavijaya Munī has made the new material available to all scholars, and lightened their future labours, by this comparative edition of the Pīṭan folios. The actual text fragment covers the whole of the first book (*adhikarana*) except the very beginning, the first six chapters of the second, and substantial portions of 2.7 and 2.10. Here, the gloss is in the form of minuscule notes on the margin by several different hands. The other part with the commentary of Yogghama extends, with lacunae, only over the first three chapters of book two and the opening of 2.4. Nevertheless, the importance of the material is far greater than its relative extent, because substantial contributions are made thereby not only to the problem of the *Arth* transmission, but to Indian textual criticism in general.

1. To consider minor points first. The author's personal name, also preserved by the later drama *Mudraraksasa*, seems to have been Viṣṇugupta. Canakya is presumably the patronymic, the possible connection of this appellation with a *Canaka-rajantī* reported in the Tibetan Tanjur² is not clear. The *gotra* name by which the brahmin author would be known outside his gens was generally taken as Kauṭilya, and the *gotra* name survives in that form today³. However, T

- 1) First edition of R. Shāma Śāstry Mysore 1909, 2nd edition, 1919. 3rd 1924. By T. Ganapati Śāstri Trivandrum 1933-5, (in three parts with a commentary, Trivandrum Sanskrit Series, "9, 80, 89"). J. Jolly and R. Schmidt, Lahore 1923-5. The fine German translation by J. J. Meyer, Leipzig 1926 deserves special mention.
- 2) In the Tanjur Catalogue by M. Lalou, but no analysis of the specific text is available to me.
- 3) J. Brough *The early brahminical system of g. tra. and pravara* (the *Gotra-pravara-māyara* of Puruṣottama). Cambridge 1953, pp. 87, 88, 96 (Bhrgus), 10, 109 (Gautamas), a Kulkarni family with this gotra was reported by V. T. Shete *S. l'ia laj rāṭya śādhyaṇī sa brahmanavṛti gotrāvalī* (in Marāṭhī), 2nd ed. (Poona 1951) p. 33.

Gaṇapati Śāstri showed that the correct form should be Kautalya, and adopted it for his own edition (beyond the initial fascicules). The Pāṭan folios resolve the question by writing the name uniformly as Kautalya, which is also a strong variant in the Mysore edition, and must be taken hereafter as definitively established. The change in orthography was due, in all probability, to obsolescence of the rare name, and a false derivation from *kutala* = crooked, an adjective that could easily be applied to the author's writings from the point of view of later *niti* morality.

Similarly, the discovery is not without significance for the problem of authenticity, which scholars like Keith⁴ have disputed with acrid and even rabid expression of views, in theological intensity. A set of folios, even of the 12th century, that comes to light in Rājasthān or Gujarāt, cannot disprove the arbitrary conjecture that the work was forged in the name of the Magadhan chancellor by some Western Indian upstart, say about 300 A. D. However, the actual glosses make Keith's view even more unlikely than before. Not only does the codex prove the antiquity of the Kautalyan tradition, but the glossators are shown by their vocabulary to be Jains and Buddhists. The late 12th century was so full of upheavals in the North, due primarily to the steady advance of Muslim religious and military penetration, that such a work could most plausibly have been brought from some distant, peripheral *vihāra* (like Jagaddala) on the verge of extinction, by scholars who preferred coming south to exile in Nepal or Tibet. Had it been a local effort in Western India, we should have expected more copies. Neither Buddhists nor Jains could have had any reason to adopt a forgery of about 300 A. D. as genuine, whatever a brahmin scholar might have done.

The much-discussed *Sukranuti* which some insist upon taking as a document of the Gupta period (in spite of five references to gunpowder, and a good formula for its preparation), is nothing but a 19th century forgery by Oppert's Sanskrit pandits at the Presidency College, Madras. For this information, I am indebted to Prof. V. Raghavan. At least, the Pāṭan fragments are a guarantee against such recent provenance for the *Arth*.

4). Keith: *A history of Sanskrit literature*, Oxford, 1928 (photo-reprint, 1941), pp. xvii-xx, 458-62, see also, Jolly's preface to the Lahore edition, and M. Winternitz, *Geschichte des Indischen Literatur*, 3 518 ff, for doubts as to the authenticity; see also note 8, below.

2. The critical *Mahābhārata* Prolegomena of V. S. Sukthankar⁵, followed by W. Ruben's⁶ critical sample-survey for the *Rāmāyana*, show what happened in India to great popular narratives. In general, the North preserves a shorter version without regard to grammatical polish and Paninian rules, while the South inflates and rearranges in the interest of logic. In particular, the Kaśmīrī in the North and Malayalam in the South often preserve archaic readings. For smaller works preserved in numerous copies and local versions, my own work on Bhartṛhari's epigrams yields somewhat different results, when due allowance is made for the formlessness of verses collected by different redactors without the logical nexus of a story or drama. The South again shows logical rearrangement and rigid attention to syntax; North presents growth by accretion but preserves archaisms.

Arth. problem is not similar. The work was never popular in any sense of the word, being at first a special treatise for princes and their high councillors, and later a rare book studied only by the most erudite, e.g. Daṇḍin, Bāṇa, and Rājasekhara. Most of the technical terms had become obscure long before the commentators came upon the scene, though some (like the verb *apavah*) now reflect a remarkable light because of the Aśokan edicts. In any case, the work is represented by very few copies and was, indeed, lost completely till 1905. All southern MSS (including those in Kerala, Adyar, Mysore and in Europe) seem to derive from a single original, which could not have been the Pāṭaṇ text.

The immediate peculiarities of transcription are not very informative. The southerners often interchange the prefixes *apa* and *ava* without substantial change in the meaning. The northern folios have some local peculiarities such as an occasional *Parāsara* for *'dara*. North contains somewhat more matter for the same portion than South. Some of this can be explained (as perhaps in 1.19 = p. 46) by a marginal gloss having entered into a later copy of the text. The explanation is not too attractive, for the *Arth.* (and in imitation the later *Kāmasūtra* of Vatsyāyana) combines *sūtra* maxims in a running text with brief *bhāṣya* type explanations.

The largest additions in Jinavijayaji's text are of 5½ *granthas* in 1.9 plus a tag *amṣup* at the end; 7½ *śloka*s in tag verses at the end of 2.2; three *granthas* or so in 2.3. The remaining differences are of 4

- 5). V. S. Sukthankar *Memorial Edition* (Bombay, 1914) vol. I, pp. 10-140, from his edition of the *Ādi-parvan*, (BORI, critical edition, vol. I, Poona, 1933).
- 6). W. Ruben: *Studien zur Textgeschichte des Rāmāyana* (Stuttgart, 1936). See also, the Bhartṛhari edition by D. D. Kosambi, *Singhi Jain Series* no. 23.

word or phrase scattered at random. The additional matter in the North cannot generally be explained by such inflation, nor the occasional word or phrase in the southern (printed) texts missing in these palm-leaf finds. To cut short the discussion, it seems to me that *the divergence can best be explained by long neglect and progressive dying out of the tradition*. That is, most copyists were not ignorant professional scribes but scholars of ability who changed as little as possible. But they were totally unable to comprehend the forgotten technical terms and fundamentally different social structure of a vanished epoch, and there were so few of them that the occasional loss of a word, phrase, or short passage in each transcription was not compensated by any matter added by mistake. This applies both to North and South. The main reason the northern copy contains a little more ■ that it is older. The Southerners had at least six centuries more of recopying in which to accumulate the slow losses. Had the work been popular, or obligatory reading (like Panini's grammar) no such loss would have occurred.

3 By substantiating most of the readings of the list of contents in 11, the new discoveries permit inner criticism which reveals losses in the text very much greater than might have been estimated by the direct comparison of the surviving textual matter in the portion covered by the Northern folios. *The printed Arth text would have to be augmented by about twenty five percent in order to reach the original extent of the work.*

This conclusion points in the same direction as comparative study of the codices, but it has a totally different basis. The list of contents gives the extent of the whole work as 15 books (*adhi arana*) in 180 sections (*pāṭi arana*) or 150 chapters (*adhyāya*), and 6000 *śloka*s. The last cannot refer to the actual stanzas found in the book. The word *śloka* must here be taken with T. Ganapati Sastrī as the *grantha* unit of 32 syllables. Such is the uniform practice of early scribes in describing their copy. The stray *avasthā* quarters one can pick out of the *Arth* text come from the genius of the Sanskrit language and not from a lost metrical original, as some would like to believe. The round number 6000 may be suspected but, at worst, it ought to be a reasonable estimate made by counting every letter on a few sample⁷ folios, whether of the original composition, or of the archetype of the definitive redaction. The possibility that a rough *grantha* count, had at some time been made for the whole work is not entirely to be excluded. Even Dandin, in the final chapter of his *Daśakumara-cariṭam* refers to Cīnakya's précis of *dandanīti* written for the Maurya as being

6000 *śloka*s in extent; so the traditional count is old, and no variant known. That Dandin was referring to the *Arth.* is amply proved by his exact quotations from the *Arth.* in Vihārabhadra's raillery about the rigorous discipline imposed upon the king's daily life—not to speak of numerous other phrases inspired by, when not picked out from, the *Arth.*

In counting the text, the question still remains of changes in the number of syllables due to the chapter headings, colophons, variant readings and *samdhī* not rigidly enforced. The Pāṭaṇ folios, and the custom of other MSS of the oldest known periods show that a chapter would have had a colophon, but no rubric. The colophons of the Pāṭaṇ text are always shorter than those of the printed editions. A rough (unchecked) count, syllable by syllable, of Shāmasāstry's (3rd) Mysore edition gives 4640 *śloka*s, including the colophons, but not the chapter headings. The combined error from all the causes mentioned above, and from miscounting, would be less than 100 such *grantha* units, in either direction.

To compare results with the traditional scribe's estimate, the counts were taken of 7½% of the pages in the same edition. Alternate half-letters not combined in a ligature were counted to give a slight overestimate, simply to allow for the same tendency in a professional copyist paid by the amount of work done. The estimate thus obtained was 4702 *śloka*s of 32 syllables each, with a standard deviation of 108. A scribe's estimate from his manuscript would have been more accurate than from the printed pages. The manuscripts write the text continuously where as the modern publication separates the words within the line, and further breaks up the text into small paragraphs, sometimes of half a line, so that the variation per page (in this work at least) is decidedly greater than from folio to folio of a manuscript. Any codex would continue with a gap of much less than a line when a chapter or a book ended, where the printed *Arth.* texts leave more space, insert headings and colophons in different types. The deficit of about 1200 *grantha*s is not to be denied. The difference is much too great to be explained by a miscount in antiquity.

The deficit in the *Arth.* text can actually be taken as another argument in support of its general (overall) authenticity. Any forger would have been careful to give full measure. The original text seems to have leaked away over the centuries, for lack of application to current administrative problems. The result is that small bits have disappeared from every portion. In a late document, a defect of the

magnitude we have just measured would have arisen mainly from missing folios, which means that the gaps would be long, connected passages. At no place does the surviving Northern text show a folio-size difference from the southern.

4 It does not reduce our difficulties in any way to note that even the enumeration by sections does not coincide in North and South. The Northern text actually lists a total of 184 sectional titles though the number is given as 180. The list agrees in books 1, 4-6, 8, 11-12, and 15. North contains 3 more in book 2, two more in book 14, one each in 7 and 10, it contains one less than the South in each of books 3, 9, and 13. The southern total is, therefore, accurately 180 sections. The difference arises primarily by combining two adjacent sections, or subdividing a long title. The original scribe had completely omitted the contents of the fifth book in the Patan folios of 11, this has been entered on the margin in minuscule by another hand. One hitherto unknown sectional title in the second book is illegible on the northern folios of 11, the seventh book contains one and the fourteenth two more new ones, not found in the South. Just how much additional matter these might have yielded cannot now be conjectured, but one could not reasonably expect more than 200 *granthas*, if indeed these sections really had a separate existence.

It is possible to show by internal criticism that missing passages are indicated in certain contexts. Shamasastri's indispensable word-index to the *Arth* (3 vol, Mysore 1924-25) records 78 places where the author refers to himself with the specific emphasis *iti Kautilyah*. The reason for this underlining of his own name is clear, because the adjoining text cites other authorities of the science either by name, or together in a group as *ity acaryah* and the opinion qualified with Kautilya's name differs from the others in important particulars, or contradicts them all flatly. Only in three of the 78 cases does *iti Kautilyah* occur without any other *acarya* or contrary views in context. The presumption is therefore very strong that in these three cases (namely in 3 4, 7 12, and 13 4), some other opinions have been lost from the original composition. That the name of an authority, even of Kautilya himself, could drop out along with the maxim is proved by the sentences reported as additive variants to Shamasastri's text of 8 1 and 8 2 (pp 324, 325 of his edition), the extra quotations appear as part of the main text in the edition by T Govapati Śāstri. This precisely illustrates my thesis that the text has been steadily whittled down by inadvertent negligence in successive transcription.

One of these rare, solitary Kauṭalya citations does not appear in Shāmasastry's index namely, that in 17. However, it occurs in that part of the Southern text which is covered also by the Northern fragment, and is well worth discussing for that reason. In 17, the southern texts agree in giving the sentence *artha eva pradhanah iti Kauṭalyah, artha-mulau hi dharma-lamav iti*. North drops out the first half, before our semicolon, neither version fits the context at all well. The *iti* here indicates what is left of a quotation, so that South is more plausible, but the source might not be Kauṭalya himself. The phrase after the semicolon appears again in 83, but as part of a quotation from the Paraśara school, to which Kauṭalya is there strongly opposed, it is cited anonymously as a type of maxim in 151. The text that precedes the quotation in 17 absolutely requires (and appears disjointed for lack of) some discussion of *dharma*, *artha*, and *lama*, (say ethics, economics, erotics) in relation to each other. In both North and South, haplography is indicated, the scribe's eye must have jumped to the word *artha* repeated further on. The mark of such a happening indicates that very few manuscripts of the work existed at that time. This illustrates once again the effect of long disuse and fading away of the level headed, frankly treacherous, and realistic theory of pre feudal statecraft.

One may feel tempted to make a similar conjecture about the tenth book, where it seems to me that tactical considerations *patty asva-ratha-hasti-larman* are not sufficiently developed in the southern text that now survives. The main reason would be that the structure and purpose of the army changed. The word *patty* means the heavy-armed soldier of the line, a hoplite, in the *Arth*, but a composite squad in later works. New tactical units such as the *gulma* (which only means thicket or wharf in the *Arth*) made up of combined arms were used also for policing the countryside from Satavahana times. This has been argued elsewhere⁷. The only guide we have at present outside the text itself is Kamandaki's *Nisarta*⁸, written under the influence, of Canakya's work. But this is rather dangerous as a guide because both tone and content show how the basis of society

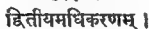
-
- 7) D D Kosambi The Parvasaṅgraha of the Mahābhārata, vol 66, 1946, pp 110-117
 8) D D Kosambi *I troduction to the study of Indian history* (Bombay, 1956), pp 216-8, for the *Arth* state, *ibid* pp 199-226
 9) *Vitisira* of Kamandaki ed T Gopapati Śāstri, Trivandrum Sanskrit Series, No 14 (1912)

and of the state had developed, and the extent to which the great Magadhan *arthaśāstra* tradition had fallen into desuetude. The trivial verses variously ascribed to Cāṇakya under the titles : *Cāṇakya-
niti-sāra*, *vrddha-Cāṇakya* etc. mark the penultimate stage to complete oblivion.

It may at least be said that Muni Jinavijayaji's edition, even of so tiny a portion of the Northern text, will be a stimulus to the internal criticism of the *Arth.*; a task very well worth the attempt and one which must soon be undertaken.

कौटलीय-राजसिद्धान्त-टीका

*

मुप्रतिविहिततंत्रस्यानापेक्षारः । तत्र चाप्यक्षप्रचारधर्म्मस्थीयन्तकशोधनयोगवृत्तपर्यंतं
तेषामादावभिरणमप्यक्षप्रचारः । अप्यक्षा इति स्वप्नापारे.....“ नि साधनतथाक्षी-
र्णादियाणि येषां ते प्रचरंस्वनेनेत्यप्यक्षप्रचारः । तस्याप्यादौ जनपदः सर्वकर्मणां योनिरिति ।
जनपदनिवेश इत्यन्तरसंबंधः । अथवा.....“ राजा राज्यं रक्षतीत्युक्तं च । राज्यं च
जनपद एव यस्मान्नपदादेव सर्वप्रकृतीनामूलत्पिरुक्तं च ।

भूतपूर्वमभूतपूर्वं वा जनपदं परदेशोपवाहनेन स्वदेशाभिष्यन्दवसनैः
वा निवेशयेदिति ॥ [२.१.२.]

तासामपवाहनेन^(*) [LB] कार्येण [I] तच्च द्विधा दंडेन दाहलोपविभ्रंसमप्यदर्शनेन

१. J परदेशप्रवाहेणः I परदेशप्रवाहणेन ।

कदाचिदनुग्रहपरिहारप्रदानादिभिः स्वदेशाभिप्यंदवमनेन चेति । यथा निर्झरासन्ननित्रे
कालांतरेण^१ निप्यंदो जलसंग्रहो भवति । तद्वत्तनः प्रजाभिप्यंदः संनतिग्राह्यं एक-
स्मिन्नेन कुटुंबे पुत्रनप्तभ्रातृमागिनेयादिवाहुल्यात् । न धान्यादिप्राचुर्यात् । मूलकुटुंबमन-
स्थाप्य^२ शेषाणामप्यर्पणं यमनं तेन वा निवेशयेत् ।

१ लाभपालनार्थं च निवेशक्रममाह ।*

शूद्रकर्पकप्रायं कुलशतावरं पंचकुलशतपरं^३ ग्रामं क्रोशद्विक्रोशसीमा-
नमन्यो^४ न्यारक्षं निवेशयेदिति ॥ [२.१.३]

शूद्रकर्पकग्राह्यं विष्टादिभिरुपभोग्यत्वात् । वैश्यकर्पकाः स्वत्याः, क्षत्रियप्राज्ञगौ
कर्पकत्वेन नेप्येते । धर्मार्थक्षतेः [१] कुलशतावरमि^५ति कुलशतमेदे मतमेदस्तथा हि ।

११ सुव्याधाने कुलं विद्यादित्वांभीयाः प्रचक्षते ।

दपस्यं कुलमित्येके हलं त्वन्ये प्रचक्षत इति ॥

सुव्याधानदंपत्ययोः क्षेत्रविभागेऽनंग^६त्वादेकद्वित्रिहलत्वेन कुलं तदुत्तममध्यमानरतये-
ष्यते । कुलशतकृष्योऽस्रो निकृष्टः क्रोशसीमा । पंचकुलशतकृष्यः पर उत्तमः क्रोशद्वयसीमा ।

[सार्द्धद्व] पंचकुलशतकृष्यो मध्यमः सार्द्धक्रोशसीमा भवतीत्यर्थादापद्यते । तं ग्रामं । शूद्रादि-

११ जातिसमूहो ग्रामः । चतुर्हस्तधनुः सहस्रद्वयं क्रोशः । गोरुतमिति पर्याय.....^७ शावसाने
यावत्तं प्रदेशं गगां रुतं मुष्टं व्याप्नोति । तद्गोरुतं क्रोश इति च । पूर्वस्मात्क्रोशे पश्चिम-

चिह्नमुत्तरस्मात्क्रोशे दक्षिणचिह्नमिति । शेषयोरप्ये.....^८ धनुःसहस्रप्रमाण आयामो
द्विधनुःसहस्रप्रमाणेन विस्तरेण गुणितधत्वारिशद्वनुर्लक्षप्रमाणं क्षेत्र.....^९ पट्टिक्षाधिका

धनुषा फोटिरिति । न चायं नियमो द्रष्टव्यः भूमेः सारासारत्वात्.....^{१०} [३A] हारिकं

११ चतुर्गवं च म्लेच्छानां द्विगुणं तु गगादिनामिति ॥ इति दिग्दर्शनमेतत् ।.....^{११} च

ग्रामनिवेशः । गृहक्षेत्रगोप्रचारपुण्यस्थानदिग्विभागेन केचिदित्यत्रापि नियमो निरर्थकः ।

अन्योन्य.....^{१२} [१]

विवादपरिहारार्थं चिह्नान्याह ।*

नदीशैलवनश्रृष्टिदरीसेतुबंधशमीशात्मलीक्षीरवृक्षानन्तेषु सीमां स्था-
पयेत् ॥ [२.१.४]

११ श्रृष्टिरिति पाषाणोपरसिक्तादेर्व्या.....^{१३} पर्वतविकार एव । सेतुबंधः कृत्रिमो
जनविदितः । शमीशात्मलीक्षीरवृक्षग्रहणं विरक्षायित्वार्थं । शेषं प्रतीतं ।

ग्रामविशेषानाह ।*

११ अष्टशतग्राम्या मध्ये स्थानी[यं चतुः]^{१४}शतग्राम्या द्रोणमुखं द्विशत-
ग्राम्याः कौर्वटिकं दशग्रामीसंग्रहेण^{१५} स्थापयेदिति ॥ [२.१.५]

१ SJG पंचशतकुलपरं । २ SJG गृहिः, ३ SJG read it before शमी ।

४ SJ छाबंधं, Sv.1 कां, Gv.1. छां । ५ SJG संग्रहेण संग्रहणं ।

अष्टशतग्रामसमाहारस्य मध्ये चतुर्दिशं द्वे द्वे ग्रामशते निवेश्य तन्मध्ये स्थानीय
.....^(१) समुदायव्यवहारस्यानाय हितमिति । तथैव चतुश्शतग्राम्या मध्ये द्रोणमुखं ।
यथा द्रोणमुखं चतुरादकोपलक्ष्यमेवं ग्रामशतचतुष्टयोपलक्षितं । तद्वद् द्विशतग्राम्याः [का]^(२)
वैष्टिकमिति रूढिसंज्ञा । दशग्रामीसंग्रहेणेति । दश दश ग्रामाः^(३) संगृह्यते येन
मुह्यग्रामेणासौ संग्रह एव स्थानीयस्य द्वे द्रोणमुखे चत्वारि कार्वैष्टिकानि । अशीतिः संग्रहाः ।
अनेन विभागेन जनपदनिवेशः कार्यः ।

पालनार्थमाह ।*

अंतैष्यंतपालदुर्गाणि जनपदद्वाराण्यंतपालाधिष्ठितानि स्थापयेत् । तेषा-
मंतराणि वागुरिकशब^(४) रपुलिंदचंडालारण्यचरा रक्षेयुरिति ॥ [२.१.६]

अंतैषु जनपदस्य चतुर्दिशं । अंतपालदुर्गाणि जनपदरक्षाक्षमाणि । जनपद-
द्वाराण्यन्यतः प्रवेशनिर्गमयोर्निषेधात् । अंतपालैः प्रव^(५) ल्वलयुक्तैरधिष्ठितानि स्थाप-
येत् । तेषां चतुर्णां द्वाराणामंतराणि वागुरा मृगबंधार्थं जालं तेन व्यवहरंतीति वागुरिका
व्याधाः । शबराः किंचिन्नपदमापाभिज्ञा बनेचराः ।^(६) [2B] पुलिंदास्तु भाषा-
नभिज्ञाः । चंडालाः प्रतीताः । अरण्यचराः सर्पग्रहादयः । ते रक्षेयुः प्रवेश-
निर्गमप्रतिषेधं कुर्युरित्यर्थः ।

धर्म्मदेवो न भूमिदानमाह ।*

ऋत्विगाचार्यपुरोहितश्रो^(७)त्रियेभ्यो ब्रह्मदेयान्यदंडकराण्यभिरूपदा-
यादकानि प्रयच्छेदिति ॥ [२.१.७]

ऋत्विजः द्यातिगृहाधिरूताः षोडश । आचार्या विद्यानामुपाध्यायाः । पुरोहितः
प्रतीतः । श्रोत्रियारुण्डोध्यायि^(८) नः ज्ञातकास्तेभ्यो । ब्रह्मदेयानि । तदभिधानक्षेत्राण्यदंड-
कराणि । अभिरूपदायादकानि । यस्मै दत्तं तदनुरूप एव दायादो भवितुमर्हतीत्यर्थः ।
प्रकर्षेण यच्छेदपुनर्वि^(९)लोपाय ।

अर्थोद्देशानाह ।*

अध्यक्षसंख्यायकादिभ्यो गोपस्थानिकानीकस्यचिकित्सकाश्वदमकर्ज-
नधाकारिकेभ्यश्च विक्रयाधानवर्जानीति ॥ [२.१.८]

अध्यक्षाः समाहर्तादयः ।^(१०) संख्यायका गणितज्ञा आदिग्रहणाद्रूपदर्शकनीवी-
ग्राहकोत्तराण्यक्षाः । गोपो विंशतिकुलीं विंशतिग्रामी वा गोपायतीति । स्थानिको गोपाना-
मेवाधिष्ठातृस्थाने^(११) नियुक्तः । अनीकस्थाः प्राधान्याद्धस्तिन एवानीकं तद्विनयाधानाय
तत्र तिष्ठेतीत्यनीकस्था हस्तिशिक्षाविदः । चिकित्सका नरहस्त्यश्वादिभियजः । अश्व-
दमकाः शालिहोत्रवि^(१२)दोधानां विनयकर्तारः । अंधाकारिका दीर्घाध्वगा लेखहारका-^(१३)

दयः । तेभ्यो विक्रयाधानवर्जानि । अनेन ब्रह्मदेयानामभिरूपेषु विक्रयाधानमनिषिद्धं
भरति । [३]^१ दंतःसत्त्वं ब्रह्मदेयैः समानमेतेषामपि ॥ छ ॥

करदेभ्यः कृतक्षेत्राण्येकपौरुषिकाणि^२ प्रयच्छेदिति ॥ [२.१.९]

करदकार्येभ्यो निवेशकाले कृते क्षेत्राण्यविराजन्ते.....^३ नि सुकल्पादेकपुरु-

षिकाणि प्रयच्छेत् [।] उपगते तु पुत्रादौ पाठने खेच्छ ॥ छ ॥

अकृतानि च कर्तृभ्यो नादेयानीति ॥ [२.१.१०]

अकृतान्य.....यमाणसंस्काराणि । इत्त.....^४ [३A] दिक् कृत्वा ये
बुद्धेति । तेभ्यः कर्तृभ्यो नादेयानि तत्संततेरपीत्यर्थः ।

उभयापवादमाह ।*

॥ अकृपतामाच्छिद्यान्तेभ्यः प्रयच्छेदिति ॥ [२.१.११]

कृतमकृते वा क्षेत्रमकृ[पताम् आच्छि]^५द्यान्तेभ्यः प्रयच्छेन्मा भूत् क्षेत्र-
फलहानिरिति ॥ छ ॥

ग्रामभृतकवैदेहका वा कृपेयुरिति ॥ [२.१.१२]

ग्रामभृताः कुंभकारायस्कारादयो ग्रामेण भ्रियन्त इति । वैदेहका वा.....॥ ३५^६

॥ अकृपंतो चाऽवैहीनं दद्युरिति ॥ [२.१.१३]

स्वयमर्पणेऽन्येषामपि निषेधेऽवैहीनं विनष्टक्षेत्रफलं क्षेत्रिणो दद्युः ।

कर्पणसामग्रीसंपादनायाह ।*

धान्यपशुहिरण्यैश्च^७ ताननुगृहीयात् तान्यनुसुखेन दद्युरिति ॥ [२.१.१४]

धान्यैर्भोजनार्थं पशुभिः वर्णनाय बलीवर्दादिभिर्हिरण्यैराच्छादनार्थमाह.....

॥ पश्चाद्व्यादिफलात् सुखेन तर्जनावरोधादिभिर्भिन्ना भूयोप्यनुग्रहं करिष्यामीति संतोषित्य
दद्युरिति ॥ छ ॥

अनुग्रहपरिहारौ चैतेभ्यः^८ कोशवृद्धिकरी दद्यात् । कोशोपघातकौ^९
वर्जयेदिति ॥ [२.१.१५]

दत्त्वाऽन्नमनुग्रहः पश्चादपीडया ग्रहणमनुग्रहः । दंडवत्तदेर्ग्राह्यस्य परिहरणमनुग्रहं

॥ परिहारः । तौ को^{१०} शवृद्धिकरी चैतेभ्यो दद्यात् । अनुग्रहः परिहारो वा यत्र दत्तः
कृप्यादिभिः कोशवृद्धिं करोति । तादृग्भूतो दद्यात् । कोशोपघातकौ वर्जयेदित्येतस्मि-
न्नर्यापत्या सिद्धे^{११} अलंतनिषेधार्थं वचनं । प्रयादिना व्यसनानां च नैव दद्यात् । कोश-
स्यानुपत्तेरुत्पन्नस्य च वा भक्षणात् ।

१ SJG °ष्यैकपुरुषिकाणि । २ SJG च dropped । ३ SJG °यात् । ४ SJG
वा dropped । ५ SJ ° । ६ SJG चे dropped । ७ SJ °पातिक्कौ, G Sv. 1.
पातिक्कौ.

अवर्जने दोषं दर्शयन्नाह ।*

अल्पकोशो हि राजा पौरजानपदा^(१)नेव असत इति ॥ [२.१.१६]

कोशोपघातमानुग्रहपरिहारदानादल्पकोशो हि राजा पौरजानपदानेव असते पीडयति ॥ "क्षीणा नरा नि करुणा भवती" लयायेनापि प्रजाम्यो^(२)ऽर्थान् गृह्णाति । ततश्च प्रवृत्तयः क्षीयते । तस्मात्कोशक्षयकरो वर्जयेदिति भावः ।

निवेशे परिहारविधिमाह ।*

निवेशसमकालं यथागतकं वा परिहारं दद्यात् निवृत्त^(३) [३B] परिहारान् पितेवानुगृहीयादिति ॥ [२.१.१७]

निवेशे पूर्वागताना य पक्ष पश्चादागतानामपि तदैव निवृत्तो भवतीति [१] तथा पञ्चार्पिकादि परिहारो यत्र तत्र वर्षेण वर्षद्वयेन वा पश्चा^(४)दागतानामपि निवेशोदित एव^{११} कालः समः प्रथमनिवेशो दु क्त पश्चात्सुक्त इति माह । अथ च भूतपूर्व (भूतपूर्व) द्रष्टव्य । यथागतकमिति । यदा आगतो भवति तदा परिहारका^(५)लो गम्यत इति द्वितीय पक्षः । अथ चाभूतपूर्व द्रष्टव्य । निवृत्तपरिहारान् जनपदान् पितेवानुगृहीयात् । जनपदे तु परिहृतमित्यनुशयो न कार्यः । सात्त्वपूर्व कटादिकमनु^(६)गृहीयादित्यर्थः ।

ग्रामादीना निवेशमभिधाय कोशोत्पत्तिस्थानाना निवेशमाह ।*

आकरकर्मात्तद्रव्यहस्तिवनप्रजवणिकपथप्रचारान् वारिस्थलपथपण्य-
पत्तनानि^(७) च निवेशयेदिति ॥ [२.१.१८]

आसमतात्क्रियते सुवर्णादि येष्वित्याकराः [१] आकराद्युत्पन्नाना रत्नसारफल्गुकुम्भाना सस्कारकर्माणामत समाप्तिर्येषु ते कर्मात्ता. [१] द्रव्यहस्तिव^(८)ने इति द्रव्य शाकतिनिशा-
दिसारदारु तस्य वनानि । हस्तिना च वनानि । प्रजानि गोमण्डलानि पशुपालपरिकल्पनया ।
वणिकपथप्रचारान् । वणिजा पथा वणिकपथ स्थले ज^(९)ले च तत्र प्रचारा गत्यागमाश्चौरा-
णपनयनेन [१] वारिस्थलपथपण्यपत्तनानि च । उपवन उपसमुद्र वा पतदित्यापतपण्य
तन्यते न्यविन्याम्या निस्तार्यत इति । [कावटिका]^(१०)द्विविशेष एव पत्तन ततो यत्र न्यवि-
क्रमनिषेधान्निवेशयेदिति सवध ॥ छ ॥

सहोदकमाहार्योदकं वा सेतुं बंधयेदिति ॥ [२.१.१९]

सहोदक सहजोदक आहार्यो .. [अन्य]^(११)स्मादानीयमानजल सेतुमुदकनि-
रोधार्थं । मृत्पापाणादिमिर्वधयेदिक्षुशाल्याचर्य ॥ ३ ॥

अन्येषा वा वधता भूमिमार्गवृक्षोपकरणानुग्रहं कुर्यात् । पु[ण्यस्थाना-
रामाणा]^(१२)चेति ॥ [२.१.२०]

अन्येषा वा जनपदादीनां व[धता भूमिमार्ग]^(१३) [४A] वृक्षवृद्धाद्युपकरणानु-
ग्रहं कुर्यात् । पुण्यस्थानारामाणा च देवगृहादीनामारा[मा]णा भूम्यादिभिरनु-
ग्रहः । [कुर्यात्]

[सम्भूय सेतुवन्धादप्रकामतः कर्मकरवलीवर्दाः]^(१) कर्म कुर्युः । ज्यय-
कर्मणि च भागी स्यात् । न चांशं लभेतेति^१ ॥ [२.१.२१]

संभूय सह सेतुबंधं करिष्याम इति समयं कृत्वा ज्ययकर्मणि.....कर्मकर-
वलीवर्दाः.....^(२) कर्मणि च भागी हिरण्यमागदायी स्यात् च पलस्यांशं लभते ॥३॥

मत्स्यप्लवहरितपण्यानां सेतुषु राजा स्वाम्यं गच्छेदिति ॥ [२.१.२२]

मत्स्यानां प्लवानां.....^(३) हरितानां नालिकादीनां पण्यानां शृंगाटकसेरु-
कादीनां सेतुषु जनपदवद्वेष्यपि राजा स्वाम्यं गच्छेत् ।

निविष्टस्य जनपदस्य विनयार्थमाह ।*

दासाहितकबंधू^(४) नष्टृष्वतो राजा{१} विनयं ग्राहयेदिति ॥ [२.१.२३]

" दासा गृहजातादयः । आहितका अन्येराषी{२} कृताः । बांधवाः पुत्रभ्रात्रादयः ।
स्वामियचनं गुरुवचनं वा विनयादष्टृष्वतो राजा विनयं^(५) ग्राहयेत् साम्रा दंडेन वा ॥४॥

वालकृद्भव्यैसन्यनाथांश्च विभृयात् । स्त्रियमप्रजातां प्रजातायाश्च
पुत्रान् ॥ [२.१.२४]

राजेति संबन्धः । वालादीनामंतपतितोऽप्यनाधशब्दो विशेषणम्^(६) न्यपातिप्रसंगं स्यात् ।

" व्यसन्निनः पन्नादयः । स्त्रियमप्रजातां गर्भिणीमनापामित्वपेक्ष्यं । प्रजातायाश्च
पुत्रान् न तेषां मातृसदृभावमात्रेण सनायतेति भावः ॥ ५ ॥

वालद्रव्यं^(७) ग्रामवृद्धा वर्द्धयेयुराव्यवहारप्रापणात् देवद्रव्यं चेति ॥

[२.१.२५]

अनापवालद्रव्यं ग्रामवृद्धा ग्रामकृदादयो वर्द्धयेयुः । कृष्यादिभिराव्यवहार-

" प्रापणात् । द्वादशवर्षा स्त्री षोड^(८)शवर्षः पुमान् प्राप्तव्यवहार इति । देवद्रव्यं च
ग्रामवृद्धा वर्द्धयेयुरिति समुच्चयः । वृद्धाश्च धर्मतोऽर्थतश्च द्रष्टव्याः । श्रोत्रियभोग्यत्वा-
पायनाद्धर्मतो वृद्धिं यास्यति । उक्तं हि । अश्रोत्रियभोग्यं देवद्रव्यमपरुद्धपुमारहार्यमितिस-
नाय.....^(९) [४B] वालादीनामभरणे दंडमाह ।*

अपत्यदारं^(१०) मातापितरौ भ्रातृनप्राप्तव्यवहारान् भगिनीः कन्या विधवा-

" क्षाविभ्रतः शक्तिमतो द्वादशपणो दंडः । अन्यत्र पतितेभ्योऽन्यत्र
मातुः ॥^(११) [२.१.२६]

[अ]पत्यदारं मातापितरौ भ्रातृनप्राप्तव्यवहारान् भगिनीः कन्या-

विधवाश्चाविभ्रतः शक्तिमतो मरणशक्तिस्तिचेद्ब्रह्मस्य द्वादशपणो दंडः । पण
इति मुख्यमाहतद्रव्यं [१] अत्याप^(१२)वादः । अन्यत्र पतितेभ्यः महापातनयुक्तेभ्योऽन्य-

" त्रामरणे दंडः । अस्याप्यपवादः । अन्यत्र मातुरिति पतिताऽभिज्ञा वा न माता त्याग-
मर्हतीति उक्तं च मनुना ।

१ J 'तु' । २ Sr. I. दृष्ट° । ३ SJG व्याधित after वृद्ध । ४ Jv. I. व्याध ।

५ S वज्रं [धं] । G वज्रं° । ६ G Sr. I. 'दरात् ।

नास्ति मातृसमो^(१) देवो नास्ति मातृसमो गुरुः ।

पतिता याऽभिशास्ता वा न माता त्यागमर्हति ॥

प्रजाक्षयनिषेधायाह ।*

पुत्रदारमप्रतिविधाय प्रव्रजतः पूर्वः साहसदंडः स्त्रियं च प्रव्राजयतः ॥^(२)

[२.१.२७] :

पुत्रदारमप्रतिविधाय ग्रासाच्छादनादिभिः प्रव्रजतः तपसे गच्छतः पूर्वः साहसदंडः । सार्द्धसाप्रपणशतद्वयप्रमाणो दंडः । अन्यथा अ^(३) विरक्ता अपि कुटुंबभरणकेश-भयात् प्रव्रजंति । उक्तं च ।

मत्वं गृहाश्रमो घोरः पार्थिवैरपि दुस्तरः ।

ह्रिष्यंत्यत्रासमर्था ये क्लीषाः पापंडमाश्रिता इति ॥

॥

स्त्रियं च (चा?) लुप्तन्यायामा^(४) मनिवृत्तरजःकामिति द्रष्टव्यं । प्रव्राजयतः प्रजोत्पत्तिनिरोधदोषात्पूर्वः साहसदंडः ॥ छ ॥

लुप्तन्यायामः प्रव्रजेदापृच्छं धर्मस्यानन्यथा नियम्येत ॥ [२.१.२८]

लुप्तन्यायामः प्रजननश^(५) तयभावात् प्रव्रजेद् बार्हके(क्ये) मुनिवृत्तिरिष्यते । तत्राप्यापृच्छं धर्मस्यान् कस्यमाणन्यायात् प्रव्रज्योपदेशार्थं धर्मश्च.....दिति । ॥ अन्यथा करणे नियम्येत । दी.....^(६) [५A]

प्रजाविप्लवनिषेधार्थमाह ।*

यानप्रस्थादन्यः प्रव्रजितभावः सैजातादन्यः संघः सामुत्थायिका-
दन्यः समयानुबंधो[वा ना]स्य जनपदमभिनविशेत् ॥ [२.१.२९]

यानप्रस्था[दन्यः प्रव्रजि]^(७) तभायः । श्रमणसौगतादिः [।] सजातादन्यः ॥ संघो बहूनामेकीभावः सहोत्पन्नानामेव तस्मादन्यः संघः श्रेणीबंधः । सामुत्थायिका-
दन्यः समयानुबंधः । सम्प्रशुत्थानं धर्मार्थमिति स]^(८) मुत्थायस्तेन चरतीति । सेतुबंध-
तडागार्थः समयानुबंधस्तस्मादन्यः चौर्यादिसमयानुबंधो नास्य जनपदमुपनिवेशेत् ।
अयं निवेशविषयो नियमः । आगतवस्तु.....[पा]^(९) पंडादयो राज्ञानुज्ञाताः प्रविशंत्यन्य-
थोदासितपरिव्राजकाश्रमादिपापंडानामुपादानं व्यर्थं स्यात् । श्रेण्याः सेनागत्वं च हीयते । ॥

कोशादृश्यमह ।*

न च तत्रा[रामा]^(१०) विहारार्था वा शालाः स्युः । नटनर्तकंगायनवादक-
याग्जीवनकुशीलवा वा न कर्मविघ्नं कुर्युरिति ॥ [२.१.३०]

न च अ(तः)त्र निवेशे आरामाः विलासेरारमंते कर्पका इति । द्रयामात्रो^(११) पयो-
गिनस्तु स्युः । विहारार्था वा शाला घृतादिक्रीडार्थाः शाला न स्युः । कर्पणे विह- ॥
रणात् कर्मविघ्नं कोशादृष्टिरिति भावः । नटादयः प्रतीतास्ते च कृपिकर्मविघ्नं
प्रेक्षणा^(१२) दिभिर्न कुर्युरिति ।

१ SJG स्वभावाः । २ Jv.L. S प्रव्रजेदापृच्छं धर्मस्वात् । Sv.L. प्रव्रजेदापृच्छं धर्म-
स्वात् । ३ G सु । ४ Jv.L. GS यं, TSv.L. पिं. ५ SJ राम विहारार्थाः ।
G रामा विहारार्थाः । Sv.L. रामा । ६ SJG वा dropped । ७ SJG न ।

अत्र हेतुः ।*

निराश्रयत्वाद्भामाणां क्षेत्राभिरामत्वाच्च पुरुषाणां कोशविष्टिद्रव्यधान्यरसवृद्धिर्भवतीति ॥ [२.१.३१]

निराश्रयत्वाद्भामाणां शालारामामात्रात्^(१) क्षेत्राभिगमत्वाच्च पुरुषाणां नटा-
यभावात् । कोशादिवृद्धिर्भवति । कोशोहि द्विष्यदानात् । विष्टिः सीतादिशाष्ट्य-
दानात् । द्रव्यं यथादि । घ[१]न्याना रसानां तैलधृता^(२) [५३] शिनां वृद्धिर्भवति ।
तद्वद्व्या रास्यवृद्धिः ।

उत्तरत्रापि परिहारमाह ।*

परचक्राटवीग्रस्तं व्याघिदुर्भिक्षपीडितम् ।

देशं परिहरेद्वाजा व्ययक्रीडाश्च वर्जयेदिति ॥ [२.१.३२]

परचक्रं शत्रु[सि]^(३)न्यं । अटव्याटविक्राम्या ग्रस्तं वृत्तादिविलोपं व्याघिदुर्भि-
क्षपीडितं देशं परिहरेत् दण्डक्रादि न गृहीयादित्यर्थः । व्ययक्रीडाश्च कर्पकादीनां
परस्परस्पर्द्धया.....[व्य]^(४)यक्रीडा निषेधेत् । विज्ञं मा मूढिति ।

यार्त्तारक्षार्यमाह ।*

दण्डविष्टिकरावाधै रक्षेतुपहतां कृपिम् ।

स्तेनव्यालधिपम्राहैर्व्याधिभिश्च पशुमजान् ॥ [२.१.३३]

दण्डविष्टिकरै.....^(५)चितादम्यविरगृहीतेः समाहर्त्तादिभिर्ये आवाधासौर-
पहतां पीडिता कृपिं रक्षेदिति सम्बन्धः । स्तेनैश्चैर्व्यालिर्व्याघादिमिविषैः स्यारजङ्ग-
मैर्म्राहैः शिशुमारादि^(६)भिर्व्याधिभिरीशानज्वरादिभिरुपहतान् पशुमजान् रक्षेत् ॥ छ ॥

यल्लभैः कार्मिकैः स्तेनैरन्तपालैश्च पीडितम् ।

शोधयेत् पशुसहैश्च क्षीयमाणं यणिकूपध[मिति] ॥^(७) [२.१.४३]

यल्लभै रक्षीकुमारादिभिः । कार्मिकैः शुल्काध्यक्षादिभिः । स्तेनैरन्तपा^(८) [६८]

^(९)लैश्च पीडितं रक्षेदिति वृत्ते । पशुसहैश्च क्षीयमाणं यणिकूपधं शोधयेदिति ।
राजा स्वपशुदानैरनुगृहीयादिति भावार्थः ।

अतिदेशमाह ।*

एवं द्रव्य[द्विपवनं] सेतुवन्ध^(१०)मथाकरान् ।

रक्षेत् पूर्वकृतान् राजा नवांश्चाभिप्रवर्तयेदिति ॥ [२.१.४४]

एवमनंतरोकविधानेन यल्लभादिभिः पीड्यमानं द्रव्यवन् {द्विपवनं} हस्तिवनं

सेतुवन्धमथाकरान्.....^(११) पूर्वकृतान् राजा नवांश्चाभिप्रवर्तयेत् ॥ छ ॥

*

इति मुग्धविलासाद्व्ययोग्यमविरचितनीतिनिर्णयमिधानायां फौटलीय-
राजसिद्धान्तटीकायामप्यक्षप्रचारे प्रथ[मो अ]^(१२)ध्यायः ॥ छ ॥ छ ॥

[भूमिच्छिद्राधिधाननामा द्वितीयोऽध्यायः ।]

भूमिच्छिद्राधिधानमिति सूत्रम् ॥ [२.२.१]

भूमेच्छिद्रमिष चिद्रमकृष्यत्वं धान्याधमानात् । अपिधानमाशरणमधिधानमिषाधिधानम् । धर्मार्थकामाह्वयफलसमा^(१)वात् । अपिपूर्वो दधातिराशरणे वर्तत इति सूत्रार्थः । सम्बन्धस्तु जनपदनिवेशशेषमेतत् । कृष्यायां भूमौ निवेश उक्तः । अकृष्यायामुच्यते^(२) इति ॥ छ ॥ १

अकृष्यायां भूमौ पशुभ्यो विवीतानि प्रयच्छेदिति ॥ [२.२.२]

पाषा^(३) [०४] णादिभिरुपयोग्याया भूमौ पशुभ्यो गोमहिष्यादिभ्यो विवीतानि वृणारण्यानि प्रयच्छेत् । वी प्रगतिप्रजनकान्त्यसनखादनेषु पठितोऽत्र खादने द्रष्टव्यः ॥ छ ॥

प्रदि^(४)ष्टाभयस्थायरजंगमानि च ब्रह्मसोमारण्यानि^३ तपस्विभ्यो गोरु-तपराणि प्रयच्छेदिति ॥ [२.२.३]

प्रदिष्टं दत्तमभयं छेदरविनिषेधात् स्थावराणां वृक्षादीना जंगमानां पक्षिमृगा^(५)-दीना येषु तानि, तपस्विभ्यो वानप्रस्थजातकादिभ्यो ब्रह्मसोमारण्यानि ब्रह्माण्यं यत्रारण्यकादिवेदोपनिषदधीयते । सोमारण्यं यज्ञभूमिस्तानि । गोरुतपराणि^(६) क्रोशपराणि । क्रोशः परं प्रमाणमिति । अत्रिकं प्रमाण नेभ्यते चौराबाधप्रदोषात् ।

धर्माधिधानमुक्त्या कामाधिधानमाह ।*

तावन्मात्रमेकद्वारं खातगुप्तं स्वादुफ^(७)ललतागुल्मगुच्छमकंटकिद्रु-ममुत्तानतोयाशयं दान्तमृगचतुर्ष्यादं भस्मनखदंष्ट्रव्यालं^४ मार्गयुक्त-हस्तिहस्तिनीकलभं^५ मृगयनं विहारार्थं राज्ञः कारयेत् ॥ [२.२.४]

[तावन्मा]^(६)त्रं गोरुतपमेव च । एकद्वारं रक्षासौकर्यार्थम् । खातगुप्तं द्वाखात-

योहपादानात् प्राकारोपपन्नम् । स्वादुफला गुल्माः करमर्दकादयः । गुच्छा बदरामलना-दय^(७)स्थाः शाखिनो यस्मिन् । अकंटकिनो द्रुमा यस्मिन् । उत्ताना अगाधेतरास्तोयाशया यस्मिन् । दांता विनयं प्राहिता मृगा एणादयश्चतुर्ष्यदा महिषग स्यादयो ....^४ 'योगार्थम् । भस्मा नखा दंष्ट्राश्च बाल्य एव येषा व्यालाना व्याप्रादीना ते यत्र । मार्गयुक्तमिति । मृगयु^(५)र्ष्याधस्तास्य कर्म मार्गयुक्तं हस्तिशिक्षोक्तं येषा हस्तिहस्तिनीकल^(६) [७५] भानां यस्मिन् । ते हि शिक्षानशात् मृगं विधृत्य हत्या वा राज्ञोऽर्पयतीति मृगयाचनं विहारार्थं^७ राज्ञः कारयेत् ॥ छ ॥

सर्वातिथिमृगं प्रत्यंते चान्यत् मृगयनं भूमिविशेन वा[निवेश]^(८)येत् ॥

[२.२.५]

१ SJG भूमिच्छिद्राधिधानम् । २ SJG read ब्राह्मणेभ्यो after च । ३ SJG तपोवनानि च after ब्रह्म । ४ SJG 'नोत्र (न)°, Sra, Jra गोरुज°, J गोरुक° ।

५ SJG कृता° dropped । ६ SJG 'ष्यद् । ७ SJ व्याजमा° । ८ SJG मार्गा° ।

९ S° कलभमृग° ।

सर्वेऽतिथिस्त पूज्यन्ते दत्ताभ्याः पोष्यन्ते धर्मायं यत्र प्रत्यन्ते तस्मिन् निवेशयेत् । अन्यद् वा वनं रक्षया निवेशयेदिति संशयः । चशब्दादन्यदपि मृगवनं निवेशयेत् ।^(१) मृगधारणे शिक्षेयार्थं भूमिवशेन वा अप्रत्यन्तेऽपि यत्र मृगाः संतीति ।

अर्थाभिधानमभिधातुमाह ।*

१ कुप्यप्रदिष्टानां च द्रव्याणां तरुणांमेकैरुक्षो वनानि^१ निवेशयेत् ।
द्रव्यवनकर्मोत्तानटवीश्च द्रव्यवनापाश्रया इति ॥ [२.२.६]

कुप्याप्याप्रदिष्टानां द्रव्याणामिति । तरुणां शास्त्रनिर्दिष्टादीनां प्रत्येकश एक-
जानीयानां पृथक्पृथक् वनानि नि^(२)वेशयेत् । द्रव्यवनकर्म(र्मा)तांश्च वृक्षच्छेदनत-
क्षणादित्यानेति निवेशयेत् । अटवीश्चाटविराजंश्च द्रव्यवनापाश्रया रक्षणार्थं निवेशये-

॥ इति संशयः ।

हस्तिवननिवेशमाह ।*^(३)

प्रत्यन्ते हस्तिवनमटव्यारक्षं^१ निवेशयेदिति ॥ [२.२.७]

प्रत्यन्ते जनपदमध्ये पीडाग्रहणात् । हस्तिवनं निवेशयेदिति संशयः । अटव्या-
रक्षमाटविकारक्षम् ॥ छ ॥

॥ नागवनाध्यक्षः^(४) पार्वतं नादेयं सारसमानूपं च नागवनं विदितप-
र्यन्तप्रवेशनिष्कासं^२ नागवनपालैः पालयेदिति ॥ [२.२.८]

चतुर्विधं वनं पालयेदिति सशयः । पर्वते भवं पार्वतं तस्य लक्षणं क^(५)टुतिक्कर-
पायाग्लवृक्षापधिरसद्रवः । पार्वतस्तृणपापाणनिपमो देश उच्यते । नद्या भवं नादेयम् ।
तथा च उक्तम् ।^(६)

॥ नलवञ्जुलनिप्यंदिवालुकास्थलसंयुतः ।
सर्पसाधारणद्रव्यो नादे^(७)[7B]पो देश उच्यते ॥

सरसि भवं सारसम् । उक्तं च ।

उत्तुणः स्थलसंरोषी क्षिग्धमूलवनौपधिः ।
त्रिदाटी जलनिप्यंदी सारसः सप्रकीर्णितः ॥

॥ तथा ।

सुखादुमधुरक्षिग्धं कया^(८)यौपधिवीरुधः ।
बहुपंकोदकक्षारः सोऽनूपो देश उच्यते ॥

तत्र भवमानूपम् । एवं चतुर्विधमपि वनं नागवनपालैः कृत्वा नागवनाध्यक्षः
पालयेत् [१] हस्तिना वनं सर्वोप.....^(९)वनिपेधात् । विदितपर्यन्तप्रवेशनिष्कासमिति

॥ संशयः ॥ छ ॥

१ SJG वृक्षा dropped २ SJG वा वन । † SJ read this sutra with the following one. ३ J रक्ष, Jv । रक्ष । ४ SJG निष्कासं; Syl. निष्कास ।

हस्तिघातिनं हन्युर्दंतयुगं स्वयंमृतस्याहरतः सपादचतुष्पणो लाभः ॥
[२.२.९]

हस्तिघातिनं हन्युर्नागनपा^(१)ला । दंतयुगं स्वयंमृतस्य हस्तिनो नागनपा-
लस्यान्यस्य वाऽऽहरतः सपादचतुष्पणो लाभः । पादस्थाधिकृत्य तात्कालिकभोजनार्थम-
न्यथा पचादिष्वपि सपूर्णेषु पणेषु दत्ते.....^(२) भोजनाय पणभगमस्त्रिभगमिन मन्यमाना ।
नातिप्रहृष्यतीति भावः ॥

ग्रहणार्थं हस्तिकुलामज्ञानायाह ।*

नागवनपाला हस्तिपकपादपाशिकसैमिकवनचरकपारि^(३)कर्मिकसखा
हस्तिमूत्रपुरीपच्छन्नात्मगंधौ भल्लातकीशाखापत्रप्रच्छन्नाः पंचभिः स-
प्तभिर्वा हस्तिपंधकीभिः सह चरंतः शय्यास्थानपद्यालेडनंदीकूलधा-
तोद्देशेन हस्तिकु^(४)लपर्यग्नं विद्युरिति ॥ [२.२.१०]

नागवनपालाः, हस्तिपक आरोहक, पादपाशनियुक्त, सैमिको वनमर्यादा-
भिः । वनचरकः शक्यादि, पारकर्मिकः शिक्षोक्तपरिकर्ममुशल^(५)स्तेपा सहाया भूत्वा,
हस्तिमूत्रपुरीपच्छन्नगंधात्तदसंभावितग्राजुभिः । भल्लातकी आरु^(६)परवृक्षः तस्य पत्रो
पक्षितशाखाच्छन्नरूपा । हस्तिनो हि भल्लातकी.....^(७) हरतीति । पंचभिः सप्त-
भिरिति विषमसंख्याग्रहणं हस्तिप्रलोभनार्थम् ।

उक्तं च ।

संयोगकामो नेराश्यं युग्मासु प्रतिपद्यते ।

अयुग्माश्चारेयत्तस्मात्पूरणा सं.... .. [॥]^(८)

हस्तिपंधको गणितायधक्य इव । हस्तिप्रलोभनात् । ताभिरिति तदाहृद. सह-
चरंतः कुल.....^(९) [८A] .....निक्षेपचिह्नाकारत, टि(लें)ड पुरीपाकारतः,
कुलधातो दतोऽन्ताकारत, तदुद्देशे.....^(१०) रिप्रहार्थं पर्यग्नं समस्तप्रमाणं विद्युर्ध-
हणार्थम् ॥ छ ॥

यूथचरमेकचर निर्यूथं यूथपतिं हस्तिनं [व्यालं मत्तं पोतं बन्धमुक्तं
च निनन्धेन] विद्युः ॥ [२.२.११]

यूथे चरतीति यूथचर.....^(११) एकचरमिति, सयमेव यूथानि सृत् निर्यूथं
यूथानिर्द्धारि(टि)त यूथपतिं हस्तिनं तेष्वपि व्यालं दुष्ट मत्तं हस्तिनमिति सर्वत्र योग्यम् ।
पोतं बाळं धंधमुक्तं वेगाप्य.....^(१२) य वा निनन्धेन लेप्यपुस्तनारोपणेन विद्युः ॥ छ ॥

१ S हृगं । २ S सौमि । ३ SJG च्छन्ना-या । ४ SJG शालाप्रतिच्छन्ना,
JvI. प्रतिच्छन्ना । ५ SJG लब्धकूलपा [SvI. कुलपो] तोद्देशेन । ६ SG यक्ष,
SvI, GvI - बन्धमु, GvI. बद्ध शु ।

अनीकस्यप्रमाणैः प्रशस्तव्यञ्जनाचारान् हस्तिनो गृहीयुः ॥ [२.२.१२]

अनीकस्था हस्तिशिक्षाविदस्तेषां येऽतिकुशलत्वात्.....^(१)माणभूतास्तेः प्रकर्षेण शस्तानि व्यज्यते शुभत्वादिरेतानि व्यञ्जनानि लक्षणानि, आचाराधरितानि प्रशस्तानियेषां तान् हस्तिनो [गृही]^(२)युः । ग्रहणोपायाश्च पञ्चतन्त्रान्तरोक्तास्तथा ।

यथाकल्पावपातौ च वारिकर्म्मनुगम्य यत् ।

आपाने च पतत्येतदनुसृत्य च बन्धनम् ॥ इति ॥

कपमेतेषां महाप्रयत्नेन प्र^(३)हणमित्याह ।*

हस्तिप्रधानो विजयो राज्ञ इति ॥ [२.२.१३]

विजये हस्तिन एव प्रधानं तदायत्तत्वात् विजयस्य । यस्मात्तदेव दर्शयतीति ।*

परानीकव्यूहदुर्गस्कन्धावारप्रम^(४)र्दना ह्यतिप्रमाणशरीराः प्राणहरक-
र्म्मणो^(५) हस्तिन इति ॥ [२.२.१४]

अनीकं सैन्यं व्यूहं दडभोगादि । दुर्गं चप्रपाकाराणुपलक्षितम् । स्कन्धावारः
क्षिप्रिसन्निवेशः । परेपामनीक^(६)व्यूहस्कन्धावारप्रमर्दनाः । यतस्तेऽन्यचतुष्पदेभ्योऽति-
प्रमाणशरीरास्तथा प्राणहरकर्म्मणः 'स्पृशच्चि गजो हंती'ति । तस्मात् सप्राप्ता
हस्तिन इति ।

यनाश्रया श्रेष्ठतामा^(७)ह ।*

कालिंगांगर(ग)जाः श्रेष्ठाः प्राच्याश्चेदिक्करूपजाः ।

दक्षार्णाश्चापरांताश्च गजानां^(८) मध्यमा मत्ताः ॥

सौराष्ट्रकाः पांचनदांस्तेषां प्रत्यवराः स्मृताः ॥ इति ॥ [२.२.१५]

उत्कलानां च देशस्य^(९)[8a] दक्षिणस्याणवस्य च ।

सह्यस्य च कलिंगस्य मध्ये कालिंगकं घनम् ॥

तथा ।

वैदेशं नर्मदा चैव प्रहवदंनमित्यपि ।

मध्ये च पारियात्राणां चनं स्यादांगदेयकम् ॥

इति वनद्वयजाः श्रेष्ठाः ।^(१०)

लोहितस्य प्रयागस्य गंगाहिमवतोरपि ।

मध्ये प्राच्यं चनं तत्र संभवन्ति दिशां गजाः ॥

तथा ।

मेकला त्रिपुरी चैव दक्षार्णां देश इत्यपि ।

उन्मत्तगंगामित्येषां मध्ये वेदिः^(११)पक्वम् ॥

१ SJG राज्ञाय । २ SJG वर्माणो । ३ SJG कलिङ्गा । ४ SJ क्षेत्र ।

५ SJG द्विपाना । ६ SJG सौराष्ट्रिका । ७ SJ, Gyl. पांचवना ।

तथा ।

देशस्य च दशार्णानां रयातस्य च महागिरेः ।
विंध्याद्वेद्येन्नवत्याश्च मध्ये दशार्णकं वनम् ॥

तथा ।

अरुंतीनां च देशस्य नर्मदायास्तथैव च ।
झारकारुंदयोश्चैव मध्ये सौ^(१)राष्ट्रकं वनम् ॥
कुरुक्षेत्रस्य देशस्य कालिकाकाननस्य च ।
सिंधोर्हिमवतश्चैव मध्ये पांचनदं वनम् ॥

कालिंगरागरेयकनभगा. श्रेष्ठा. । प्राच्यचेदिकरूपननदाशार्णापरा^(१)तकभवा
मध्यमाः । सौराष्ट्रा. पाचनदभगा अष्टा. ।

अस्यापवाद. ।*

सर्वेषां कर्मणा धीर्यं^१ जयस्तेजश्च वर्द्धत इति ॥ [२.२.१६]

अरराणामपि कर्मणा स्थितभोगोत्तरा...यादिना.....^(१) बले उत्साहलिङ्गं

जयो वेगस्तेजः शौर्यं च वर्द्धते ॥

इति मुग्धविलासां^(१) [१A] कयोग्यमविरचितनीतिनिर्णयविधानायां कौट-
लीय राजसिद्धान्तटीकायामध्यक्षप्रचारे द्वितीयोऽध्यायः ॥ छ ॥ छ ॥

[दुर्गविधाननामा तृतीयोऽध्यायः ।]

दुर्गविधानमिति सूत्रम् ॥ [२.३.१]

दु खेन गम्यते परैरिति दुर्गस्त^(१)स्य विधानं धरादिरचनयेति सूत्रार्थः । सर्वधस्तु
स्वाम्यमात्यजनपदानां लाभः पालनं चाभिहितम्, दुर्गप्रवृत्तेरभिधीयत इति महासन्धः । अन-
तरसंबंधश्च जनपदनिवे .....^(१)तपाळदुर्गाण्युद्दिष्टानि । स्थानीयं च यत्र निशातग-
भिहितं तेषां विधानमिति ।

जनपदरक्षार्थं तानात् स्थानीयादिदुर्गविधानमाह ।*

चतुर्दिशं जनपदांते सांपरायि^(१)कं दैवकृतं दुर्गं कारयेदिति ॥ [२.३.२]

चतुर्दिक्षु जनपदांते सांपरायिकमिति । परेषां शत्रूणां आया आगमनं परायं, ॥
सम्पक् सर्वसामर्थ्या परायस्तस्मै प्रतिस्खलनाय प्रभवती^(१)ति सांपरायिकम् । अपना सम्पक्
परेपामायं कोशसंपत् तद्विनाशाय प्रभवतीति सांपरायिकम् । स्वजनपदरक्षायै परजनपद-
विधोषाय प्रभवतीत्यर्थः । दैवकृतं खर.....^(१)नेत्र दुर्गं देवस्वाततडागवत्कारयेत् परिखा-
दिभिः सत्कारयेदित्य^(१)[१B]र्थः । चतुर्दिशमित्युक्ते चत्वार्यंतपाळदुर्गाणीत्यर्थापन्नम् ।
दुर्गस्य मूलप्रवृत्तयश्चतस्रः । ओदरं पार्वतं धान्वनं वनदुर्गमिति ।

प्रत्येकं द्वैविष्यादष्टो दुर्गाणि तानि द⁽¹⁾र्शयन्नाह ।*

अंतर्द्वीपं स्थलं वा निम्नावरुद्धमौदकम् । प्रास्तरं गुहा वा पार्वतम् ।
निरुदकस्तं वमिरिणं वा धान्यनम् । खंजनोदकं स्तं वगहनं वा वनदु-
र्गमिति ॥ [२.३.३]

द्विधा⁽²⁾ गता आपो यस्मिंस्तद्वीपम् । द्वीपस्यांतर्द्वीपो न तसामंतरे भवन्तर्द्वीपमिवेकम् ।
स्थलं वा निम्नेन जलेनावरुद्धं देवशात् । निम्नशब्देनात्र तात्पर्याजलमभिधी⁽³⁾यते ।
'निस्रयोनि' इति वचनात् । एवं द्विविधमुदकस्येदमौदकम् । प्रास्तरं गुहा वा पार्वत-
मिति । प्रस्तरे एकखंडे भवं प्रास्तरम् । गुहा वा गूहनात् गुहा । यत्र पर्वतश्चतुर्दिशं⁽⁴⁾ वेष्ट-
यित्वा द्वारमेकं मुक्त्वा गूहनात् सा गुहा । एवं द्विधिं पार्वतम् । निरुदकं निस्तं वं निस्तृणं
निर्विष्टं च एकम् । इरिणमूपरं यत्रोपादिततृणोदकमेकं द्विविधं धान्यनम् । 'निरु'⁽⁵⁾द-
कोदेशो धन्वे'त्याम्नायात् । खंजनोदकं 'खजिगतिवैरह्य' इति पाठात्, संपंकजलम् । स्तं वग-
हनं केवलवृक्षस्तं वगहनं वा एवं वनदुर्गमपि द्विविधम् ॥ छ ॥

तेषां नदीपर्य⁽⁶⁾ [10A] तदुर्गं जनपदारक्षस्थानम् । धान्यनं वनदुर्ग-
मदवीस्थानमापद्य⁽⁷⁾ {प} सारो⁽⁸⁾ वेति ॥ [२.३.४]

तेषां दुर्गाणां मध्ये नदीदुर्गं परंतदुर्गं च जनपदारक्षा अंतपालाः, तेषां
स्थानं परप्रवेशनिषेधात् ।⁽⁹⁾ धान्यनं दुर्गं वनदुर्गं च अदवीस्थानमादविकानां स्थानं
जनपदारक्षार्थमेव । आपद्यपसारो वा आपदि पराभियोगलक्षणाया अपसारो वा कलत्रम-
पसार्य स्याप्यत इति ।

म⁽¹⁰⁾ध्ये दुर्गविधानमाह ।*

जनपदमध्ये समुदायस्थानं स्थानीयं निवेशयेदिति ॥ [२.३.५]

सर्वतोऽनन्तराणीण व्यग्रहितत्वात् समुदायमुदयहेतुत्वात् कोशस्तस्य स्थानम्,
स्था[नीयमि]⁽¹¹⁾ति । राज्ञः स्थानाय हितं निवेशयेदिति । दुर्गं निधायेति भावः । देववृत्तं
चेद्ववति सत्कुर्यान्न चेद्वक्ष्यमाणोपदेशेन कुर्यात् ॥ छ ॥

वास्तुकप्रदास्ते देशे नदीसंगमे हृदस्याविशोप्यस्यांके⁽¹²⁾ सरसस्तडागस्य
वा वृत्तं दीर्घं चतुरस्रं वा वास्तुचक्षेणं वा प्रदक्षिणो⁽¹³⁾दकं पण्यपुट-
भेदनमंसपथवारिपर्याम्यामुपेतम् ॥ [२.३.६]

वास्तुकप्रदास्ते देशे वास्तुविद्याविद्धिः श्रुयिते देशे नदीसंगमे दुर्गाजलसौक-
र्याय च । तदलाभे⁽¹⁴⁾ हृदस्याविशोप्यस्यांके सरसो देवघातस्य तडागस्य वा मनुष्य-

१ J प्र°; J. l. प्रा° । २ SJ ख°; S. l. म° । ३ S. l., J. l. स्थम् ।

४ S, J. l. आवाद्यपसारो; S. l. आपद्य° । ५ S हृदस्य वा अविशोप्यसाङ्के; S. l.

पाठविशेषः; J या विशोप° । ६ SJG तटा° । ७ SJG 'स्तुक्चक्षेण' । ८ SJ 'भेदन-

मंसवारिपया etc.

सातस्याः इति वर्तते । वृत्तं दीर्घवृत्त वा । चतुरस्र दीर्घचतुरस्रं वा । दीर्घशब्दो मध्यस्थः ⁽¹⁾ [10B] उभयत्र योज्य । त्रिकोणार्द्धचक्रादीनामप्रशस्तानां निवृत्त्यर्थं वा । वास्तु-
वशेन वा भूमिशेन दीर्घत्वमपि भवतु । प्रदक्षिणोदकं प्रशस्तत्वात् । पण्यपुटमेदनं
ततोऽयत्र न ⁽²⁾ पण्यपुटा भिद्यत इति कृतनियम पण्यानां समग्रार्थम् । शुल्कास्य चाविना-
शार्थम् । अंसपथः स्थलपथ पुरुषबलीनर्दोद्ग्राहसै स्फुरैरहमानपण्यत्वात् । वारिपथश्च ।
ताभ्यामुपेतं प ⁽³⁾ पण्यशुल्कप्रहाथमेन ॥ छ ॥

तस्य परिखास्तिस्त्रो दंडांतरा द्विदंडातरां वा कारयेत् ॥ [२.३.७]

तस्य स्थानीयस्य परि समतात् खन्यत इति परिपा(खा)स्तिस्त्र इति न्यूनाधिकत्वे
दोषदर्शनात् । दंडांतरा द्विच ⁽⁴⁾ वारिश्चदुल्लङ्घ्येन चतुर्दस्तो दंडस्तप्रमाणत परस्पा-
तरा(रा)ः ॥ अतो न्यूनांतरा विशीर्षते । अधिनांतरा परेपाणाश्रया भवति ॥ छ ॥

चतुर्दश द्वादश दशेति दंडान् विस्तीर्णां विस्तरादवगाढाः पादो-
नमर्द्धं भूमिवशेन वा त्रिभागमूला मूल(ले) चतुरस्रा वा पापा-
णोपहिता. पापाणेष्टकावज्जपाश्वा वा तोयतिक्तीरांगंतुतोयपूर्णा वा
सपरिवाहा ⁽⁵⁾ पञ्चग्राहयतीत्येति ॥ [२.३.८]

अन्यतरे चतुर्दशदंडान् विस्तीर्णा, मध्यपरिखा द्वादश, वहि परिपा(खा) दशदंडान् ॥
विस्तीर्णां वार्या । न बाह्यतोयगणनाक्रमो गृह्यते । चतुर्दश दंडान् वि ⁽⁶⁾ स्तीर्णाया बाह्यप-
रिखाया गृहीतायामितरयोरेव्यवसायो ग्रहणे भवतीति भाव । विस्तरादवगाढाः पादोन-
मर्द्धं चेति । चतुर्दशदंडविस्तीर्णाया पादोनो विस्तरा . ⁽⁷⁾ दशदंडा । अर्द्धं वा सप्त
दंडा । द्वादशदंडविस्तराया पादोनः न न दंडा । अर्द्धं वा पद् दंडा । दशदंडविस्ता-
राया सार्द्धसप्तदंडा, पचदंडा वा गार्भीर्यमित्यर्थ । त्रिभाग ⁽⁸⁾ इति विस्तरादेव त्रिभागो ॥
मूले यासामूर्ध्वविस्तरादेव तृतीयभागो मूले विस्तरागे भवतीत्यर्थ । तद्यथा चतुर्दशदंडाया-
श्चचारो दंडा हस्तद्वयमष्टाविंशत्यगुला ⁽⁹⁾ . . . याश्चत्र(त्वा)रो दंडा । दशदंडाया दंड-
प्रपमेनो हस्तश्चतुर्दशागुलानीति । मूल . . . ⁽¹⁰⁾ [11A] पापाणैरुपहिता वा
दंडप्रमाणेऽप्यतरालेष्वेव वद्धा दाढ्यार्थं तृणाद्यभारार्थं . ⁽¹¹⁾ मतिके समीपे सिरागत यासा
आगतुकतोयपूर्णा वा उद्विजतोयभावे सति परैरलक्ष्यमार्गा . . . . . लक्ष्यमूलता कर्तुं ॥
सपरिवाहा अभिजन्तप ⁽¹²⁾ रिवाहनार्थं सह परिवाहेन वर्तत इति । अयथा-योऽ-
न्मसहो योपरोषातश्च स्यात् । पञ्चग्राहयत्वे च दु खान्तारिणीं कारयेदिति सचय ।

यप्रविधानायाह ।*

चतुर्दण्डा ⁽¹³⁾ वकृष्टं परिखाया पद्दंडोच्छ्रितमपरद्धं ⁽¹⁴⁾ द्विगुणयिष्कभं
सात्ताद् चयं कारयेदिति ॥ [२.३.९]

१ SJG द्विदंडातरा वा dropped २ SJG "गाथा" ३ SJG भूमिवशेन
dropped ४ SJG पर before द्वि ।

चतुरो दंतानमृष्याभ्यन्तरपरिखायाश्चतुर्दंष्ट्रप्रमाणमंतरं मुत्वेत्यर्थः । पट्टदं-
डो^१ "च्छित्तं चतुर्विंशतिहस्तोत्सेधमवरुद्धं पापाणादिभिर्विद्वोभयपार्श्वं पांशुनिसरणनिषेधार्थम् ।
द्विगुणविष्कंभमुच्छ्रयाद् द्विगुणविस्तारं द्वादशदंष्ट्रविस्तारमित्यर्थः । एता^२ तादिति
सातो यपांशुभिर्मेघं प्राकाराधिष्ठानं सेव्याकारत्वाच्च वप्रशब्दप्रयोगः । तं कारयेत् ॥ छ ॥

ऊर्ध्वचयं मंचकपृष्ठं कुंभकुक्षिकं वा हस्तिभिर्गोमिथ क्षुण्णं कण्टकि^३
गुल्मविषयहृदीप्रतानयंतमिति ॥ [२.३.१०]

ऊर्ध्वचयमंतरं मुक्त्वा चयाः शिखादीनां कर्तव्या दार्ढ्यार्थम् । ततश्च वल्मीकशिखरा-
कारो भवतीति भावः । मंचकपृष्ठं मध्ये निश्चिन्निभं प्राकार^४ दार्ढ्यार्थम् । कुंभकुक्षिक-
मिति । आयतशिखास्तंभयत्वात् कुंभसमानपुक्षिकधीयते । दुरारोहो भवति । हस्तिभिर्गो-
॥ मिथ क्षुण्णं हस्तिभिर्महानायात् गोमिस्तीक्ष्णस्तु^५ रत्वात् घनत्वापादनार्थम् । कण्टकिनो
बर्दादयः । गुल्मा भ्रष्टातक्यादीनां (निः), विपाणि हस्तिनीस्त्वरीरादीनि, वह्नयो हस्तिना-
रुणीकरमर्दाचास्त्रप्रतानयंतं मूल इत्यर्थः ॥ छ ॥

पां^६ [११] शुशोषेण^७ वास्तुच्छिद्रं राजभवनं^८ वा पूरयेत् ॥ [२.३.११]

पांशुशोषेण च प्रपूरणावशिष्टपांशुभिर्वास्तुच्छिद्रं नगरवास्तुनिभं राजवास्तुनि-

॥ शांतभूमिनिभं वा पूरयेत् । समत्वापादनार्थम्^९ ॥ छ ॥

वप्रस्योपरि प्राकारं विष्कंभद्विगुणोत्सेधमैष्टकं द्वादशहस्तादूर्ध्वमोज-
युग्मं^{१०} वा आचतुर्विंशतिहस्तादिति कारयेदिति ॥ [२.३.१२]

उक्तलक्षणस्य वप्रस्योपरि प्राकारं प्रकु^{११} धारारं विष्कंभद्विगुणोत्सेधमिति
विस्तारद्विगुणोच्छ्रयम् । अनुकोऽपि विष्कंभलयोदशविधः प्राकाराणां वक्ष्यमाणादुत्सेधात्
॥ प्रत्येकमर्द्धप्रमाणः कार्य इति व्यास्यं वच^{१२} नम् । ऐष्टकं इष्टरुचितम् । द्विचत्वारिंशदंगुल-
हस्तेन द्वादशहस्तादायात् प्राकारादूर्ध्वमुपरिष्ठादोजं नियमहस्तसंख्यं युग्मं समहस्तसं-
ख्यम् । तद्यथा । त्रयोदशहस्त ओजश्चतु^{१३} र्दशहस्तो युग्मः, पंचदशहस्त ओज इत्येवं योग्यमा-
चतुर्विंशतिहस्तात् द्वादशहस्तादनः चतुर्विंशतिहस्तादधिशो न कार्य इति नियमः । ओज-
युग्मग्रहणं च ह.....^{१४} न्यूनेन पितृस्वंगुलादिभिरुत्सेधवृद्धिर्न कल्पनीयेति ज्ञापनार्थम् ।
॥ एवं च त्रयोदशैव प्राकारा भवन्ति । विष्कंभप्रमाणमपि पट्टहस्तादित्यर्थादापद्यते । एवं
छ.....^{१५} कारयेत् ॥ छ ॥

रथचर्यासंचारं तालमूलं मुरजकैः कपिशोर्षकैश्चाचिताग्रमिति ॥

[२.३.१३]

रथचर्यासंचारस्य प्रमाणं पचारन्निप्रमाणा वक्ष्यति । पंचचारक्षयो रथपथ

॥ ह.....^{१६} [१२] मुरजक-कपिशोर्षकारश्च प्रदेशं निहाय प्राकारप्रसूके पचारन्निप्रमाणोऽ-

१ SJG "क" dropped । २ SJ निशेपेण । ३ SJG राजभवनं dropped.

४ SJG ओजं यु० । ५ SJG आ separated from चतु० ।

वकाशो योधानां सेचारयं कार्यः । तालमूलं तालवृक्षाकारमूलं दार्ढ्यार्थम् । मुरजकैः^(१)-
सुरजनाकारैर्योधानरणद्वयैः कपिशिर्षकैः कपिशिर्षकाकारैस्त्रीक्ष्णाग्रैरेकजातीयैर्विमिश्रैर्वा
आचितमग्रं बहिर्मस्तरूपाय यस्य ॥३॥

पृथुशिलासंहतं वा शैलं न त्वेव काष्ठमयं कारयेत् । अग्निरवहितो
हि तस्मिन् वसतीति ॥ [२.३.१४]

संपत्तो तु पृथ्वीभिः शिलाभिः संहतं शैलं वा प्राकारं कारयेत् । न त्वेव
काष्ठमयं कारयेत् । हि यस्मादग्निरवहितः सन्नहितस्तस्मिन् वसति । अल्पेनापि
यत्नेन परैर्निहितः सर्वं दहतीति भावः ।

प्राकारमस्तके बुद्ध्यर्थमट्टालकादिविधानायाह ।*

विष्कंभचतुरस्रमट्टालकमुत्सेधसमावक्षेपसोपानं कारयेत् त्रिंशद्दंडा-
तरं चेति ॥ [२.३.१५]

विष्कंभेन पचारक्षिप्रमाणेन समानाश्चतस्रोऽप्यस्यो यस्य तमट्टालकम् । अट्टा-
तिक्रमद्विसयोरिति पाठात् । प्राकारातिरुमं परहिता च आ समताह्वातीत्यट्टालकः ।
प्राकारोपरि बुद्ध्यर्थं चोष्ठसन्निवेशः । तद्यथा । पंचारणस्तंभचतुष्टयोपरि तुलाफलनास्तारा-
च्छाद्यकरूपोत्पादादिपरिकरोद्धं मुरजरूपताकादिरचनोऽट्टालकः । उत्सेधसमावक्षेप-
सोपान इति । सप्तमस्य प्राकारस्य य उत्सेधस्तस्य समो योऽक्षेपः तत्र सोपाना^(१) [12b]-
न्यारोहणार्थं निश्रेणीपदानीन यस्य । तद्यथा । वप्रमूलात् प्राकारोत्सेधं यावदापात सूत्रमवक्षि-
प्यान्तर्मुखं तत्र आरम्भ्य सोपानानि क्रियते । ततश्चायुधव्यापृतोभयकगणा^(२) नपि योधानामा-
रोहणं सुखेनैव संपद्यन् इति भावः । तमेवभूतं कारयेत् । त्रिंशद्दंडांतरं च त्रिंशत्त्रिंशद्दंडा
अंतरं यस्य । जातावेकमचनम् । यावत्प्राकारस्यायतत्वं तत्र त्रिंशत्त्रिंशद्दंडेऽट्टालकः कर्तव्यः^(३)
इत्यर्थः । एवमट्टालकयोः सर्वत्र त्रिंशद्दंडमत्र कर्त्तव्यमिति भावः ॥ छ ॥

द्वयोरट्टालकयोर्मध्ये सहर्म्यद्वितलामध्यर्धा^(४) यामां प्रतोलीं कार-
येत् ॥ [२.३.१६]

द्वयोरिति बीप्ता ब्रह्मण्या । द्वयोर्द्वयोरट्टालकयोर्मध्ये त्रिंशदद्वारे सहर्म्य-
द्वितलां हर्म्यमुत्त^(५) गार घंटाघुपेत तेन सह द्वे तले यस्यास्ताममध्यर्द्धायामाम् ।
अट्टालकः समचतुरस्रो भवति । तदपेक्षयाऽध्यर्द्धायामामर्द्धेनाविक्र आयामो भवतीत्यर्थः ।
तद्यथा । पंच[र]त्रिंविस्तार आयामस्तदर्द्धेनाविक्र आयामो भवतीत्यर्थः । आयतचतुरस्रा
प्रकर्षेण तोदयते परागीकृतस्या स्थितेरा^(६) [13a] लघिनोत्सेधायामिति प्रतोली ता
कारयेत् ॥३॥

१ SJ सहित, G सहित । २ SJG कारयेत् after तैल । ३ SJG कारयेत्
dropped ४ SJ Sutra ends at कारयेत्, त्रिंशद्दंडा read with the following
sutra. ५ SJ द्वितरी अर्द्धायामा, Jyl. 'मर्द्धायामा ।
शेट. ३

अट्टालकप्रतोलीमध्ये त्रिधानुष्काधिष्ठानं संपिधानं छिद्रफलकसंहत-
मिन्द्रकोशं^१ कारयेत् ॥^(१) [२.३.१७]

अट्टालकप्रतोलीमध्ये सार्द्धदशगुलोपेतचतुर्दशदण्डप्रमाणेऽत्रापि वीप्सेन त्रिधा-
नुष्काधिष्ठानं पचारत्तिगुस्तत्र धन्विनः स्थापयेदिति वचनात् । त्र^(२)याणामधिष्ठानं पच-
११ दशहस्तायतं भवति । सापिधानैश्छिद्रफलकैस्संहतम् । सछिद्रफलकस्य शरनिर्गमार्थं
सापिधानस्य परदारप्रतिस्खलनार्थम् । इन्द्रकोशं इन्द्राणां^(३) कोशः । अक्षिसमानसहस्रछि-
द्रोपेतत्वात् कारयेत् ॥ छ ॥

अतरेषु द्विहस्तविष्कंभं पार्श्वे चतुर्गुणायामं^४ देवपथं^५ कारयेत् ॥

[२.३.१८]

११ अतरेषु स(सा)^(६)र्द्धत्रिंशद्गुलाय^(७) तपचदण्डेषु द्विहस्तविष्कंभम् । पार्श्वे
प्राकारवद्दि पार्श्वे चतुर्गुणायामं अष्टहस्त सारदारुमयम् । ताम्रपत्रिनामद्वयं कृतशरमार्गं
सर्वतः छादितं देवपथनामं प्रवे^(८)शनिर्गमत्वात् प्राकारमूलरक्षणार्थं कारयेत् ॥ छ ॥^(९) [१३५]

दंडांतरा द्विदंडांतरा वा चर्याः^{१०} कारयेत् ॥ [२.३.१९]

दंडांतरा चतुर्दंष्ट्रांतरा द्विदंडांतरा वा अष्टहस्तांतराश्चर्या उतसेधसमावक्षेप-
१२ सोपाना अत्यांतरा कारयेत् प्राकारारोहणार्थम् । प्राकारः समालक्ष्य..... । अष्टा^(११)-
लङ्कसोपानानि तु महान्ति एवमेव बहुरूपारोहणार्थानि । चर्यास्तदाथ योधा यपिशीर्षना-
च्छादिता युध्यते ।

अमाह्ये देशे प्रधाननिकां(का) निष्किरद्वार चेति ॥ [२.३.२०]

महाखातनप्रयोर्भ^(१२)ये चतुर्दण्डप्रमाणेऽत्रमाह्ये गोपत्रिंशत्परा पुरुषप्रमाणगुडमा-
१३ वारेणामाह्ये परेषां निष्किरद्वारनिर्गम्य परिग्राहार्थं प्रधानानि योधा अस्यानि प्रधान-
निकां कारयेत् ।^(१३) निष्किरद्वारं च अत्राह्य एव द्वे द्वे देवपथस्यापस्तात् प्राकारपुक्षिप्रदे-
शेषु, निष्किरद्वारं निष्कीर्यते वहि परितारार्थं योधा येन तदारोहणाकारणार्थं एतत् विर्यप्रा-
प्त^(१४)ब्रह्ममितिपु स्नन्पतरसोपानं कालायच्छदकमष्टं कारयेत् । जज्ञावेकपचनम् । धक्ष्यी
च दुर्गलभोगाये 'निष्किरद्वारनिष्कृत्य दुर्गस्यान् धानयेदि'ति ।

१४ परिखादीनां रक्षा^(१५)र्थमाह ।*

हस्तमात्रमेव भवति । ततश्च प्रथमप्राकारे पंचदंडं, द्वितीये हस्तोत्तरं, तृतीये द्विहस्तोत्तरं, चतुर्थे त्रिहस्तोत्तरं, पंचमे.....^(१) डमेन चतुर्विंशतिहस्तेऽष्टदंडकमिति । पट्टभागमायामादधिकमष्टभागं वा लकीयस्त्रिप्रमाणात् पट्टभागमायामादधिकमष्टभाग वा । पंचदंडे आयामे पट्टभागो हस्तत्रयचतुरं^(२) गुजानि । अष्टमभागः सार्द्धहस्तद्वयमितेन द्वादशस्त्रि क्षेत्रेषु योग्यम् ।

तयेन द्वातलस्योत्सेन त्रयोदशविधमेव दर्शयिमाह ।*

पञ्चदशहस्तादेकोत्तरमा अष्टोदशहस्तात्^(३) सैलोत्सेधः ॥ [२.३.२४]

मैदजप्राकारस्यायगुच्छूयो द्रष्टव्यः । तन्मस्त्रन एव यस्मात्तलं तस्य तलोच्छूयः ।

सार्द्धे द.....स्तर.....क्षम् ॥ छ ॥

स्तंभस्य परिक्षेपाः पट्टाया^(४) मा द्विगुणो निखातश्चूलिकायाश्चतुर्थो
भागो वेति^(५) ॥ [२.३.२५]

द्वादशहस्तो सेधे प्राकारे द्वादशहस्तोत्सेध.....द्वारमहतुल्यपिंडपल.....^(६)

सारभूमिकान्धार्द। द्रष्टव्यम् । तलोच्छूयवृद्धेन स्तमोच्छूयवृद्धिर्न्याय्यता । स्तंभस्थूल्यमाह ।

स्तंभस्य परिक्षेपाः.....^(७) [३५] द्वादशहस्तायामस्य द्विहस्त सौल्यं भवतीत्यर्थः ।

स्तमायामस्य पट्टोशो विष्कंभ इति भावः । द्विगुणो निखा..... । न त्वेव काष्ठमयं कार^(८)

येत् । अग्निवहितो हि तस्मिन् पस्तीनि वचनसामर्प्यात् । प्रतोत्सां सकलराष्टं तामवेष्टितं द्रष्टव्यम्.....परिक्षेपचतुर्थभागप्रमाणं भवति ।^(९)

एवं द्वारनिवेशमभिधाय मैदजप्राकारमस्तंभविष्टम्यादितद्विधानमाह* ।

आदितलस्य पंचभागाः शाला चापी सीमा [गृहं च । दशभागि-
का] ॥ द्वा प्रतिमं च ॥ [२.३.२६]

तपथा ।

एवं भागा^(१०) स्तंभे कार्याः प्रत्यंशं पंचकोष्ठकाः ।

यथायोगं विभागोऽत्र शालामीमागृहादिषु ॥

कोष्ठकस्य विमिश्रणं दैः कोष्ठको जायतेऽत्र तु ।

त्रिभिः पडं दैः कोष्ठाद्वै पादोऽपि द्वादशांशकः ॥

.....^(११) कोष्ठप्रत्यं द्यं दीरुमयोः पार्थवयोरेपि ।

पंचकोष्ठा भवेद्वापी मध्यम्यं कोष्ठत्रयम् ॥

द्वारबंधप्रदेशस्तलव्यपदेशं न लभते । जनारण्यप्रदेशाभावात् । आदितलस्य पंच

.....^(१२) प्रमाणस्य पंचभाग आयामेन त्रिशत्यदिहस्तविष्टमेव ददादिप्रमाणोऽभ्यंत-

रभागान्मिनः । शाला प्रहरणानरगादिमानम् । शात्राप्रन. मिन घटगुर्नर शुभिं चापी

.....^(१३) सनात् । यथा प्रविदत्त शत्रुनुर्गन्विता, प्रहरि । अत्रमिनः शात्राप्रमाणो
भागस्सीमागृहम् । वदाम्यन्वभागयो. सीमि मिनत्त ।^(१४) [१५b] सीमागृहं शुद्धार्थम् ।

यद्यपि दशभागिकौ द्वौ प्रतिमंचौ । †अर्द्धदंडादिप्रमाणौ वापीभागस्योभयतः द्वाररक्ष-
कावस्थानभूतौ प्रतिमंचौ प्रविशता परिज्ञानार्थम् । आदितलस्य ।

.....^(१) धा कृत्वा चाप्याः पार्श्वद्वयेऽपि च ।

प्रतिमंचौ च तो कार्यौ गोपतृणां स्थितये नदा ॥

प्रविशतां परिज्ञानार्थम् ॥ छ ॥

अंतरमाणी^१ हर्म्य चेति ॥ [२.३.२७]

शाला-वापी-सीमागृहप्रतिमचारुद्वप्रदेशे... ..^(२) मंतरमित्युच्यते । तत्र

आणी इत्याणिद्वय सोपानमार्गद्वारद्वयमित्यर्थः । शेषप्रदेशद्वये हर्म्य रक्षकशयनासनार्थं
धवलगृहम् ।

द्वितीयतलविधिमाह ।*

समुच्छ्रयादर्द्धतले स्थूणां^(३) बंधश्चेति ॥ [२.३.२८]

समुच्छ्रयात् पंचदशतस्तदार्द्धं सार्द्धसप्ततस्त. समुच्छ्रयः । उच्छ्रयापेक्षयाऽर्द्धत-
लमुच्यते । क्षेत्र आदितलसमानम् । स्थूणाबंधश्चान् स्थूणाः क्षुद्रस्तम्भा आदितलस्योपरि
स्थूणा.....^(४) न्यासे कृत्वा, बंधो द्वितीयतलमयः । स्तम्भतुलादिभिः कार्य इति वाक्यशेषः ॥ छ ॥

अर्द्धवास्तुकमुत्तमागारं त्रिभागान्तरं वेति ॥ [२.३.२९]

.....^(५) णवास्तुतश्च भूतल चार्द्धप्रमाण.....^(६) तीयतलमित्यर्थः । उत्तमागारं
च घंटाकलशादिरचनया, त्रिभागान्तरं वा द्वितीयतलात्तृतीयतलं त्रिभा.....^(७)
कर्तव्यमित्यर्थ ॥ छ ॥

इष्टकावबद्धपार्श्व वामतः प्रदक्षिणसोपानमिति ॥ [२.३.३०]

इष्टकावबद्धपार्श्वमिति काष्ठ .....^(८) निपेभार्थं वामत इति द्वारनिर्गमे भागे ।

प्रदक्षिणसोपानमिति । पश्चिममंडकभित्तेरारभ्य पश्चि.....^(९) मंडकभित्तिलग्नानि द्वारं
यावत्सोपानकानि धीयत इत्यर्थ ॥ छ ॥

गूढभित्तिसोपानमितरतः^(१०) [16A] द्विहस्तं तोरणशिरः । त्रिपंचभा-
गिकौ द्वौ कपाटयोगौ, द्वौ परिघाविति ॥ [२.३.३१]

दक्षिणतोऽभ्यन्तरभागे गूढमंडक... ..^(११) कभित्तौ सोपानं कार्यम् । गूढप्रवेशनिर्ग-

मार्थम् । द्विहस्तं तोरणशिर इति । उत्तरदेहल्या द्विहस्तं शुपरि मुक्त्वा.....^(१२) करतोऽरणं
विधातव्यम् । वातप्रवेशनार्थं शरमोक्षार्थं च । त्रिपंचभागिकौ द्वौ कपाटयोगाविति ।

पंचधा वि.....^(१३) अत्र हि द्वैत्रैक पंचभाग परित्यज्य मध्यमाख्य पंचमागा अतरगायोः
कपाटयोगयोस्तौ त्रिपंच[भागिकौ द्वौ कपाट]योगो. . . . पंचमयोश्च पंचमभागयोः

सधौ भ^(१४) वत इत्यर्थः । कपाटयोगद्वयग्रहणं द्विर्वद सुगमं भवतीति । द्वौ परिघौ प्रत्ये-
कमित्यर्थः । समतलं कपाटोपधातकं हन्तीति परिघा..... कपाटयोर्मध्ये त्रिभागपार्श्वे

अभ्यन्तरतः स.....^(१५) भवत । द्वितीयस्यापि तथैव ॥ छ ॥

† 'सपाददंडादिप्रमाणौ' पाठान्तरम् । These words are written in the upper margin of the leaf. † SJ अंतरामणि, G अंतरम् आणि । २ SJG आर्धं । ३ SJ वच । ४ Svi द्वौ द्वौ । ५ SJG वा । ६ SJG द्वौ द्वौ ।

अरक्षिरिन्द्रकीलक इति ॥ [२.३.३२]

चतुर्भिस्तुल्यगुले लौहः कपाटयुगसंधिमाकम्पाधोदेहलीविररं प्रनिशति कीलस्तस्मिन्
इक्षिता किलेद्रो बद्ध इन्द्रकील इत्युच्यते । ऊर्ध्वभागेऽपीयते, मस्तककीलाख्यः ॥ छ ॥

पंचहस्तमाणिद्वारमिति ॥ [२.३.३३]

कपाटयोगयोरेकैकगामरूपाटे पंचहस्तोत्सेधं आणिद्वारं शुद्धद्वारमित्यर्थः ।
.....^१तेऽपि द्वारे प्रवेशनिर्गमार्थं अत्रापि कपाटागलादिकं चार्थप्राप्तं कपाटानां च लोह-
कंटकचित्तमर्पापन्नम्, दुर्गविधानप्रस्तावात् ॥ छ ॥

चत्वारो हस्तिपरिघा इति ॥ [२.३.३४]

कपाटस्वार्थः.....^२हस्तिनामसाप्याश्चत्वारः परिघाः हस्तिनिराणार्थं हस्ति-

"परिघाः ॥ छ ॥

निवेशार्थं हस्तिनखमिति ॥ [२.३.३५]

निवेशः प्रतोल्याः पंचदडादिस्तद्वै सार्द्धदंढ्रयादि हस्तिनखं देहलीतो.....^३

[16B] कारेण क्रमाजिज्ञं शिलामयम् ॥ छ ॥

मुखसमः संक्रमः संहार्यो भूमिमयो वा निरुदक इति ॥ [२.३.३६]

"मुखं द्वारशुपरं तत्समः परिखासु संक्रमो मार्ग इत्यर्थः । अधिकृत्य प्रयोजनाभा-
वात् ।.....^४रूपा मुखे माति तावतामेव परिखासु संक्रमणं युक्तम् । स च संहार्यः काष्ठ-
यंत्रादिना सोदके खातप्रदेशे, भूमिमयो वा निरुदके । तावती भूमिमपहाय खातव्यमित्यर्थः ।
प्रतोली.....^५शेषमाह ।*

प्राकारसमं मुखमवस्थाप्य त्रिभागगोधामुखं गोपुरं कारयेदिति ॥

[२.३.३७]

"मुखमादितलादधःशुपरं तस्य द्वादशहस्ते प्राकारे पंचदशहस्तं 'पंचदशहस्तस्तलो-
त्सेध' इति वचनात् । अत्र गोपुरे प्राकारसममेव मुखं कर्तव्यम् । द्वादशहस्ते प्राकारे
द्वादशहस्त एव मंदरुः । दशहस्ताः स्तभाः हस्तद्वयं च स्तंभोर्ध्वपरिकरस्य । एवं सपरिकरः
स्तंभोऽपि द्वादशहस्त.....^६एव प्रतोलीतखिहस्ताभ्यनोष्ट्रमस्येको विशेषः । त्रिभा-
गगोधामुखमिति त्रिभाग क्षेत्रस्य पंचदडा...मप्रतोधि.....मुखाकारो मंदकप्राकार एव
.....^७यो योचाना युद्धसौका(क)र्षायं द्वारस्थानिद्वारार्थं च । प्रायो विचीताभि-
मुख गगामेवत द्वारमिति गोपुरं.....टक्रयो श्रृगटक्रान्तरेण वि.....^८तयोगोया-
मुखाकारं द्वार भवति तत् कारयेत् । शेषं प्रतोलीतगगानम् ।

१ SJG क dropped. २ SJG "मति", S.I. "मणि". ३ SJ "सार्थ". ४

SJG "नखः". ५ SJG read this Sutra with the following मुखसम etc.

६ SJG संक्रमोऽसंहार्यो वा भूमि etc. ७ J suggests to read त्रिभागमधोमुखं
for गोधामुखं and translate "Gopura is to be in three parts and with
its entrances below."

पु^१ [17A] पुष्करिणीद्वारमाह ।*

प्राकारमध्ये वापीं कृत्वा पुष्करिणीद्वारम् ॥ [२.३.३८]

प्राकारयोर्मेंदकयोर्मध्ये यच्छुपिर तत्सम.....फलकास्तारो भूमिकाबंधो.....^१
युद्धसौका(क)र्यायमनेनैव विशेषेण प्रतोत्येव पुष्करणीद्वारमित्युच्यते । चतुरस्ता वापीत्यु-
च्यते.....चतुरस्ता तु.....णीत्येकोऽर्थः ।

कुमारीपुरमाह ।*

चतुः^२ शालमध्यर्द्धविधृतांतरं साणिकं^३ कुमारीपुरमिति ॥ [२.३.३९]

चतस्रश्चतुर्दिश शाला एव कार्यः । न सीमागृहव्यपदेशः । प्रतोत्यपेक्षया अन्त-
रमर्द्धेनाधिक वापीस्थाने विधेयम्, प्रतिमचरु .....^४पनीय तत्क्षेत्रमपि वापीमध्ये प्रक्षिप्यै-
वमर्द्धेनाधिकमंतरं भवति । तच्च साणिकं आणियुक्तं तुलाफलकातरे द्वियुक्तं युद्धसौक-
र्यायं कुमारीपुरमिति सर्वतः, बुद्ध्यमुक्त.....^५न शेषप्रतोलीसमानमिति ।

मुडकाद्वारमाह ।*

मुंडहर्म्यद्वितलं मुंडकद्वारमिति ॥ [२.३.४०]

मुंडेनोत्तमागाराभावात् । हर्म्यद्वितलेन युक्तं प्रतोलीद्वारमिति मुंडकद्वारम् ।
यथा.....^६रहितो मुड इत्युच्यते । तथा द्वारमप्युत्तरागाररहितमिति ।

पंचद्वारभेदानभिधाय सर्वोपपादमाह ।*

भूमिद्रव्यवशेन वा निवेशयेदिति^१ ॥ [२.३.४१]

भूमे समत्वं विषमत्वं च.....^२[17B] निम्नता च दुर्गा भूमिस्तदैक्यैव परिखया
पर्याप्तमप्य समा तदा पंच सप्त वा परिखा कारयेदिति मानवा ।^३ यदि द्रव्यं काष्ठहिरण्य-
पथिरुं तदा उक्तादधिका अपि विशेषात् । न्यूने द्रव्ये न्यूना इति । निवेशयेद्दुर्गमिति ^४
वाक्यशेष ॥ छ ॥

प्राकारायास्तयोधरणोपकरणस्थानार्थ..... ।*

[त्रिभां]^५ गाधिकायार्मा भांडवाहिनीः कुल्याः कारयेदिति ॥ [२.३.४२]

यदि दशहस्तो विष्कभस्तदा पंचदशहस्त आयाम इत्यादि । भांडं रणोपकरणं
तद्वहति चाविच्छिन्नतया निर्व्यूढेऽन्यदाधेयमिति... ^६कुल्यास्तु जलमविच्छिन्नं तथान् ^७
भाडमिति । कुल्याभ्यपदेशो भाडशालानाम्, ताश्चानुप्राकारमतः कारयेत् ।

यद्वहति तास्तदिदानीं भाडमाह* ।

१ SJG कृत्वा वापी । २ S पुष्करिणी द्वार, SvI ज्योद्वार, J reads पुष्करिणी,
but reads द्वार with the following sutra चतु शालमध्यर्धान्तराणिक, and says
it should be read as सत्वार चतु शालमध्यसर्धान्तराणिक । ३ SJ धर्मन्तराणिक° SvI
धर्मवृत्तान्तराणिक, G धर्मन्तराणिक । ४ SJG हर्म्यं द्वितल, SvI हर्म्यद्वितल ।
† SJ read this Sutra with the following SJG निवेशयेद् dropped
* A part of the उत्पत्तिका is lost But SJG read the Sutra with
त्रिभागा°, so does the commentary. ६ SJ यामा ।

तासु पापाणुद्दालाः कुठारीकाण्डकल्पनाः ।^१

मुपुंढीमुद्गरा दंडाश्चक्रयंत्रशतघ्नयः ॥

कार्याः कर्मरिकाशूलोवेधनाग्राश्च वेणवः ।

उष्ट्रमोव्यर्धिमंयोगाः कुप्यकल्पे च यो विधिः^२ ॥ [२.३.४३]

- १ तासु कुप्यासु पापाणा एस्यग्रादिशेष.....^३ ॥ ४: खननमुद्गार्याः, कुठार्य-
स्तेदनमुद्गार्याः, काण्डकल्पनाः शरास्कारोपकाराणि । मुपुंढ्योः गदादि..... । मुद्गरा
रजकमुद्गराकाराः प्रहरणविशेषाः, दंडा छोटदारुमया... [चक्रा]^४णि हस्तयंत्रक्षेप्याणि,
यंत्राणि जामदग्न्यसर्वतोभद्रबहुमुखादीनि, वाणपापाणादि.....चिताशतं हंतीति.....
कर्मरिका इत्यपस्कारवटिताः, शूलोवेधनाग्राश्चक्रकार्याः, वेणव उष्ट्रग्रीवाकार...
२ दुर्गलंमे.....^५ ॥ ज्यैष्ठ्यैस्तैलादिवानि यैः क्षिप्यते । कुप्यकल्पे च कुप्यानां कल्पना...^६
.....[इति सुगन्धविलासाङ्गयोग्यमथिरचित]^७ ॥ [१८A] नीतिनिर्णयमि-
धानायां कौटलीय-राजसिद्धान्तटीकायामप्यक्षप्रचारे तृतीयोऽध्यायः ॥

[अथ दुर्गनिवेशनामा चतुर्थोऽध्यायः ।]

.....^८विधीयत इति सूत्रार्थः । संनधस्तु विहितमपि दुर्गमनिविष्टमनुपयोग-

- १ .....^९नामा कश्चिद्वैशेष इति प्रतिकूलत्वात्सर्वदेवैर्बहिर्जित्योत्तानः पातितस्तस्य.....
दमे ब्रह्मा स्थितः । देवो.....^{१०}दगमनष्टस्य स्थितः । स तत्रस्थः पूज्यते । तस्य मर्मसि-
वंसादि परिलस्य निवेशः क्रियमाणः । प्रशातो भवतीति । वास्तुविभागः कर्तव्य इति शेषः ।
त्रयः प्राचीना राजमार्गाः.....^{११} ॥ ३ ॥ भाभिमुखमचतीति । त्रय उदीचीना उदामुखाः प्रागु-
दग्रग्रहणं मंगलार्थम् । ते चैकाशीति पदे नवनवकविभक्ते वास्तुनि द्रष्टव्याः । वास्तुद्वया-
२ दुष्टरे नवभागे यथोक्त.....^{१२} ॥ ४ ॥ पुरविधानमिति वचनसामर्थ्यात् । नक्षेकाशीति पदं विहाय
नवभागसंभवः । तथा चोक्तम् ।

“दश पूर्णायता वंशा दश चैवोत्तरायताः ।

नवभागकृता एषाः पदानां नव.....^{१३} ॥

दश पूर्णामुक्तान्यनुवशे सूत्राणि प्रसार्य दशोदगमुखानीनि । चतुरस्रपादानां नवनवना

- ३ भवन्ति । ननके ननके मध्यमे पदे मर्ममिर्मोर्द्धगानिनः.....^{१४} ॥ [१] जमार्गास्तथैव त्रय
उदीचीनास्ते च महामर्मरूपा वंशाः । तथा चोक्तम् ।

चंद्रमेरुद्वयं नवमर्मं चतुःशिरम् ।

उत्तानसंस्थितं विद्धि पुरप वास्तुक.....^{१५} ॥ [१८B]

[इतोऽग्रे मूलादर्शव्युत्तितः ।]

*

१ SJG दुष्टरज्जुयाति^१ । २ SG मुष्टिद S1 । मुष्टि । J मुष्टि । ३ SJG
द्वयचक्र । ४ SJG का^२ । ५ G दृष्ट^३ । ६ SJG भाग्योऽभिषेकयोगा । ७ S, J, L
योऽविधिः ।

कौटलीयमर्थशास्त्रम् ।

*

विनयाधिकारिकम् — प्रथमाधिकरणम् ।

[प्रकरणाधिकरणसमुद्देशः ।]

*

ॐ नमश्शुक्र-बृहस्पतिभ्याम् ।

‘पृथिव्या लामे पालने च यावन्त्यर्थशास्त्राणि पूर्वाचार्यैः प्रस्थापितानि प्रायशस्तानि संहृत्यैकमिदमर्थशास्त्रं कृतम् । तस्यायं प्रकरणाधिकरण-समुद्देशः—

विद्यासमुद्देशः ॥^१ वृद्धसंयोगः ॥^२ इन्द्रियजयः ॥^३ अमात्योत्पत्तिः ॥^४ मन्त्रिपुरोहितोत्पत्तिः ॥^५ उपधाभिश्चौचाशौचज्ञानममात्यानाम् ॥^६ गूढपुरुषो-
त्पत्तिः ॥^७ गूढपुरुषप्रणिधिः ॥^८ स्वविषये कृत्याकृत्यपक्षरक्षणम् ॥^९ परविषये
कृत्याकृत्यपक्षोपग्रहः ॥^{१०} मन्त्राधिकारः ॥^{११} दूतप्रणिधिः ॥^{१२} राजपुत्ररक्षणम् ॥^{१३}
अवरुद्धवृत्तम् ॥^{१४} अवरुद्धे वृत्तिः ॥^{१५} राजप्रणिधिः ॥^{१६} निशान्तप्रणिधिः ॥^{१७}
आत्मरक्षितकम् ॥^{१८} इति विनयाधिकारिकं प्रथमाधिकरणम् ॥† [१ दि.]

जनपदविनिवेशः ॥^१ भूमिच्छिद्रोपिधानम् ॥^२ दुर्गविधानम् ॥^३ दुर्ग-
निवेशः ॥^४ सन्निधार्तुनिचयकर्म ॥^५ समाहर्तृसमुदयप्रस्थापनम् ॥^६ अक्षपट- ॥
गोणनिकर्यधिकारः ॥^७ समुदयस्य युक्तापहृतस्य प्रत्यानयनम् ॥^८ उपयुक्तप-
रीक्षा ॥^९ शासनाधिकारः ॥^{१०} कोशप्रावेशः ॥^{११} रत्नपरीक्षा ॥^{१२} आकारक-
मौतप्रवर्तनम् ॥^{१३} अक्षशाला ॥^{१४} सुवर्णाध्यक्षः ॥^{१५} विशिषा(खा)यां सौवर्णि-
कप्रचारः ॥^{१६} कोष्ठागाराध्यक्षः ॥^{१७} पण्याध्यक्षः ॥^{१८} कुप्याध्यक्षः ॥^{१९} आयु-
धागाराध्यक्षः ॥^{२०} तुलामानपौतवम् ॥^{२१} देशकालमानम् ॥^{२२} शुल्काध्यक्षः ॥^{२३} ...
...ध्यवहारः ॥^{२४} सीमाध्यक्षः ॥^{२५} ... ॥^{२६} सुराध्यक्षः ॥^{२७} सूनाध्यक्षः ॥^{२८} ...
...गणिकाध्यक्षः ॥^{२९} ना[ ]ध्यक्षः ॥^{३०} गोऽध्यक्षः ॥^{३१} अश्वध्यक्षः ॥^{३२}
हस्त्यध्यक्षः । ॥† [२ प्र. रथाध्यक्षः ॥^{३३} पत्न्यध्यक्षः ॥^{३४} सेनापतिप्रचारः ॥^{३५}

†—१ मूलादर्शस्यायं प्रथमोपलब्धम् । अत एतद्विद्वान्तर्गतः प्रथमाधिकरणप्रकरणसमुद्देश-
परिभाषकः समग्रोऽपि स्रष्टाः मुद्रितपुस्तकादस्तात् समुद्धृतोऽयम् ।

१ मूलादर्शे यत्र यत्र पद्याण्यं किञ्चिदुद्धृतोमाणास्तुतिः, तेन च ये ये शब्दा वर्गा वा विनष्टा ते
सर्वेऽत्र चतुष्पदेण्योऽन्तर्गताः मुद्रिताः स्याः ।

1 BJO “विद्राविधानम् । 2 BVI, G विनिवेशः । 3 S “वृषेय”, BVI “वृषियेयम् । 4 S “कात” ।
5 BJO पट्टे, BVI “पट्टे । 6 BVI “गर्ग” । 7 BJO “वयाधि” । 8 BJO कोशप्रवेशद्वारम् । 9 BJO
“शालायां सुवर्णाध्यक्षः । 10 BJO सूनाध्यक्षः । 11 BJO सीतलम् ।

सदि० बोट० अर्थ० 1

मुद्राऽ[ध्यक्षः ॥^{१०} विविताध्यक्षः ॥^{१८} समाहर्तृप्रचारः ॥^{११} गृहप]तिर्कवैदेश-
कतापसव्यञ्जनाप्रणिधयः ॥^{१०} नागरिकंप्रणि [धिः ॥^{११} इति]अध्यक्षप्रचारो
द्विती[यमधिकरणम् ॥]

व्यवहारस्थापना ॥^१ विवादपदनिबन्धः ॥^२ विवाहसंयुक्तम् ॥^३ दायवि-
भागः ॥^४ वास्तुकम् ॥^५ समयस्थानपाकर्म ॥^६ क्रणादानम् ॥^७ औपनिधिकम् ॥^८
दासकर्मकरकल्पः ॥^९ सम्भूयःसमुत्थापनम् ॥^{१०} विक्रीतक्रीतानुशयः ॥^{११}
दत्तस्थानपाकर्म ॥^{१२} अस्वामिविक्रयः स्वस्वामिसम्बन्धः ॥^{१३} साहसम् ॥^{१४}
वाक्पाहृष्यम् ॥^{१५} दण्डपाहृष्यम् ॥^{१६} द्यूतसमाह्वयम् ॥^{१७} प्रकीर्णकमिति ॥^{१८}
धर्मस्थायं तृतीयमधिकरणम् ॥ छ ॥

कारुकरक्षणम् ॥^१ वेदेहकरक्षणम् ॥^२ उपनिपातप्रतीकारः ॥^३ शू[२.दि.]
हाजीविनां रक्षा ॥^४ सिद्धव्यञ्जनेर्माणवर्कप्रकाशनम् ॥^५ शंकारूपकर्माभिग्रहः ॥^६
आशुमृतकपरीक्षा ॥^७ वाक्यकर्मानुयोगः ॥^८ सर्वाधिकरणरक्षणम् ॥^९ एकांग-
यधनिक(क्त)र्थः ॥^{१०} शुद्धश्चित्रश्च दंडकल्पः ॥^{११} कन्याप्रकर्म ॥^{१२} अतिचारदंडा
इति ॥^{१३} कण्टकशोधनं चतुर्थमधिकरणम् ॥ छ ॥

दंडकर्मिकम् ॥^१ कौशाभिसंह[र]णम् ॥^२ भू[त्यभरणीयम् ॥^३ अनु-
जीयिषूतम् ॥^४ समयाचारिकम् ॥^५ राज्यप्रतिसंधानम् ॥^६ एकैश्वर्यम् ॥^७ इति योग-
वृत्तं पञ्चममधिकरणम् ॥ छ ॥

प्रकृतिसम्पदम् ॥^१ समर्था(व्या)यामिकम् ॥^२ इति मण्डलयोनिः षष्ठ-
मधिकरणम् ॥ छ ॥

पात्रुष्यसमुद्देशः ॥^१ क्षयस्थानवृद्धिनिश्चयः ॥^२ संश्रयवृत्तिः ॥^३ समन्या-
यसां गुणाभिनिवेशः ॥^४ हीनसंधयः ॥^५ विगृह्यासनम् ॥^६ संधायासनम् ॥^७
विगृह्य यानम् ॥^८ संधाय यानम् ॥^९ सम्भूय प्रयाणम् ॥^{१०} यातव्यामित्रयोर-
भिग्रहचिन्ता ॥^{११} क्षयलोभविरागहेतवः ॥^{१२} प्रकृतीनां सामवायिकविप[रि-
मर्शः ॥^{१३} संहितप्रयाणिकम् ॥^{१४} परिपणितापरिप [२.प्र.] णितापसृताश्च
॥^{१५} संधयः ॥^{१६} संधायप्रयाणकर्म ॥^{१७} द्वैधीसंभायिकास्संधिविक्रमाः ॥^{१८} यातव्य-

तंत्रायुक्तयः ॥^१ तंत्रयुक्तमिति^२ पञ्चदशमधिकरणम् ॥ १५ ॥

इति शास्त्रसमुद्देशः ॥ [४६.] पञ्चदशाधिकरणानि ॥^३ सासी(शी)तिप्र-
करणशतम् ॥^४ सपञ्चादध्यायशतम् ॥^५ पट् श्लोकसहस्राणीति ॥^६

सुखग्रहणविज्ञेयं तत्त्वार्थपदनिश्चितम् ।

कौटल्येन कृतं शास्त्रं विमुक्तग्रन्थविस्तरम् ॥

इति 'विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे' प्रथमोऽध्यायः ॥ छ ॥
प्रकरणाधिकरणसमुद्देशः ॥

*

[आन्वीक्षिकीस्थापना ।]

राजवृत्तिः^१ । आन्वीक्षिकी^२ त्रयी^३ वार्ता^४ दण्डनीतिश्चेति विद्याः^५ ।

त्रयी वार्ता दण्डनीतिश्चेति मानवाः^६ । त्रयीविशेषो^७ आन्वीक्षिकी^८ति ।

वार्ता दण्डनीतिश्चेति वार्हस्पत्याः । संवरणमात्रं हि [५३.] त्रयी लोक-
यात्राविद इति । दण्डनीतिरेका विद्येत्यौशनसाः^९ । तस्यां [हि सर्वं]^{१०} विद्यारम्भाः

[टिप्पनकानि]

१ राजवृत्तिरिति = जयमधिकारः । आरमसंप्रहृतेराभिगामिकगुणैश्च जनरंजनाद्वाना । तस्य
वृत्तिरमुद्धानं ..... अधिकृतं ... राजवृत्तिरिति प्रधानं ... ।

२ प्रत्यक्षपरोक्षान्वयानीक्षितस्थानु पञ्चादीक्षणमन्वीक्षा । तद्यानुमानं तत्प्रयोगं मन्वाः सा
आन्वीक्षिकी व्यापविद्या ।

३ तत्रस्था टिप्पनी विनया । एवं अग्रेऽपि यत्र यत्र टिप्पन्व विनया शास्त्रास्तत्र यत्र
विद्वन्निर्दिष्टं दैयम् ।

४ वार्तेति वृत्तिरेव वार्ता । जगद्वृत्तिहेतुत्वाद् कृष्यादिका ।

५ दण्डनीतिरिति दण्डो यथादिकस्य नीतिः । प्रणयनं दण्डनीतिः ।

६ विद्यते चतुर्विधः पुरुषार्थो ... यथाभिक्षा विद्या राजविद्या । राजवृत्तिः राजविद्या पादः ।

७ मनोः शिष्याः ।

८ स्वमते हेतुयचनमिदम् । आन्वीक्षिकी सर्वैः स च ज्ञान्यनुगतो व्यापविद्या...

९ लोकव्यवहारविदो राज्ञः ।

१० युक्तविद्याः ।

११ सर्वा विद्याः = सर्वे भारमा मात्स्यन्यायामावे प्रारंभानां प्रवर्तनात् ।

१ ६४० तन्त्रयुः । २ ६४० इति तन्त्रयुक्तिः पथः । ३ ६४१ इति । ४ ६४० सपञ्चादध्यायशतं ॥
सासीतिप्रकरणशतं ॥ ५ ६४० मुद्रितपुस्तकेषु 'कौटिल्येन' इति पाठः पठ्यते । ६ ६४० इति कौट-
लीयेऽर्थशास्त्रे । ७ ६४० प्रथमाधिकरणे । ८ ६४ राजवृत्तिः प्रथमोः । ९ प्रथमोऽध्यायः राजवृत्तिः ।
१० ६४ सर्वे आन्वीक्षिकी इति पठ्यते ।

प्रतिबद्धा इति ॥ चतस्र एवं विद्या इति कौटल्यः* । तौभिर्धर्मायौ
यद्विद्यांचद्विद्यानां विद्यात्वम् ।

साङ्ख्ये^१ योगो^२ लोकायतं^३ च आन्वीक्षिकी । धर्माधर्मौ^४ त्रय्याम् ।
अर्थानर्थौ^५ वार्तायाम् । नयार्पणयो^६ दण्डनीत्याम् । बलाबले चैतासा हेतुमिर-
न्वीक्षमाणां लोकस्योपकरोति । व्यसनेभ्युदये च बुद्धिमवस्थापयति । प्रज्ञा-
वाक्यक्रियावैशारद्यं च करोति ।

प्रदीपः सर्वविद्यानामुपायः सर्वकर्मो^७ ऽपि ऽणाम् ।

आश्रयः सर्वधर्माणां शश्वदान्वीक्षिकी मता ॥

इति विनयाधिकारिके प्रथमेऽधिकरणे द्वितीयोऽध्यायः ॥

इति विद्यासमुद्देशे आन्वीक्षिकीस्थापना ॥ छ ॥

*

[त्रयीस्थापना ।]

साम्प्रक्^८ पूर्ववेदास्त्रयस्त्रयी । अथर्ववेदेतिहासवेदौ^९ च वेदाः ।

१ एव शब्दोऽवधारणे । यस्मादभिधानस्वरूपोपकारकफलादि सर्वाभिप्रायस्तत्तत् एव ।

२ *

३ अभिधानतो मेद दर्शयन्नाह । तामिरिति ।

४ विद्यादिति = विचारयेत् । जानीयात् । कमेत । सत्तापादनेन विद्यमानो कुर्याद्विज्ञासा
विद्यापम् । अनेन भिन्नाभिधानता । विद निवाणे विद ज्ञाने विदू काने विद सत्तापामिति
षासुचतुष्टयोत्पादनाभिधानत्वात् ।

५ स्वरूपमेद दर्शयन्नाह साक्यमिति । पञ्चविंशतिवर्षानां सस्ययान सस्या । तामधिकृत्य
हृत् सौष्ये ।

६ योगो मोक्षेण सह सयोगकृद् । स च पटन ।

प्रत्याहारस्तथा ध्यानं प्राणायामोश्च धारणा ।

तर्कैश्च समाधिश्च पटगो योग उच्यते ॥

स च न्यायवैदित्पिकशास्त्रोक्त ।

७ लोकायत बृहस्पतिप्रणीत नास्तिकशास्त्रम् । तच्च पूर्वपदाविभागेनावस्थितम् ।

८ सवरणमात्रमेव फल नाप्यदिति । तथा च वक्ष्यति । धर्मैरविद्याशुद्धकर्मभुजेतेति ।

९ शुक्तिभिः ।

१० उपकारात्तर दर्शयन्नाह व्यसने इति ।

११ न्यायप्रतीते स्मोक्तमाह ।

१२ बृहस्पतैरादिसायाप्रण्या स्थापनामाह । स्वरूपतत्त्वावत् । सामेत्यादि ।

१३ दृष्टादृष्टमर्थं वेदयतीति सहजज्ञात्वात्तया सति वेदुल्लारसामवेदस्य प्रथममुपन्यासः ।
उदनतरं पाठसौर्दशान्वेदस्य ।

१४ प्रत्येक वेदग्रहणमप्रतिवेदस्य वेदवत्स्य कथापनार्थम् ।

1 S यथा(दा) 871 चदा । 2 870 यथा-वीक्षिकी । 3 S नयानयो 871 नयापन,
872 नयापनयो । 4 871 न्याय* । 5 G यथा-वीक्षिकीनोच* । 6 G पुम्भके सर्वत्र सुश्रिताया आदौ
'इति कौटिलीयार्थ'गान्ने एते सन्दा सुदिता उपलभ्यते । 7 87 प्रथमेऽधिकरणे विद्यासमुद्देशे
अन्वीक्षिकीस्थापना द्वितीयोऽध्याय । 8 S अची* । 9 J स्थापना नाम । 10 870 सामर्थ्य* ।

सि(शि)क्षा' कल्पौ व्याकरणं निरुक्तं छन्दोविचितिज्योतिषं' चांगानि । एष
त्रयीधर्मश्चतुर्णां वर्णानामाश्रमाणां च स्वधर्मस्थापनादौपकारिकः' ।

स्वधर्मो' ब्राह्मणस्याध्ययनमध्यापनं यजनं याजनं दा[१३.]नं प्रतिग्रह-
श्चेति । क्षत्रियस्याध्ययनं' यजनं दानं शस्त्राजीवो भूतरक्षणं चेति' । वैश्य-
' स्याध्ययनं यजनं दानं कृषिपाशुपाल्ये वैणिज्या च । शूद्रस्य' द्विजातिशुश्रूषा'
घार्ता कारुकुशीलवकर्म च ।

गृहस्यस्य स्वधर्मजीवस्तुल्यैरेसमानगोत्रपिभिर्वैवांशं ऋतुगामित्वं
'देवपित्रतिथिपूजाभृत्येषु त्यागः शेषभोजनं च ।

ब्रह्मचो'रिणः स्वाध्यायोऽग्निकार्याभिषेको भैक्षप्रतित्वमाचार्ये प्राणां-
' तिकी वृत्तिः तदभावे गुरुमुते' सत्र[१६.]ह्यचारिणि या ।

वानप्रस्थस्य ब्रह्मचर्यं भूमौ शय्या जटाजिनधारणमग्निहोत्राभिषेको
देवतापित्रतिथिपूजा वन्यश्वाहारः ।

परिम्राजकत्वं' जितेन्द्रियत्वमनारम्भो निष्किंचनत्वं संगत्यागो भैक्ष-

प्रतमनेकत्रारण्ये च वासो' 'वाह्याभ्यन्तरं च शौचम् । 'सर्वेषामहिंसा सत्यं
शौचमनसूयाऽऽनुशंस्ये' क्षमा च ।

स्वधर्मः स्वर्गायानन्त्यायै च । तस्यातिक्रमे 'लोकः संकरादुच्छिद्येत' ।

तस्मात्स्वधर्मं भूतानां राजा न व्यभिचारयेत् ।

स्वधर्मं संदधानो हि प्रेत्य चेह च नंदति ॥

व्यवस्थितार्थमर्यादः कृतवर्णाश्रमस्थितिः । [७ प्र.]

अय्याभिरक्षितो लोकः प्रसीदति न सीदति ॥

इति त्रिनपाधिकारि[के प्रथमेऽधिकरणे तृतीयोऽ] र्ध्यायः ॥ छ ॥

विद्यासमुद्देशे त्रयीस्थापना ।

*

[वार्तास्थापना दण्डनीतिस्थापना च]

'कृपिपाशुपाल्ये' 'यणिज्या'* च वार्ता । धान्यपशुहिरण्यकुप्यविष्टिप्रदा-
नादौपकीरिका । तथा' 'स्वपक्षं' परपक्षं' 'च वशीकरोति' कोशदंडाभ्याम् ।

आन्वीक्षिकीत्रयीवार्तानां योगक्षेमसाधनो दण्डः । तस्य नीतिर्दण्डनी-
तिः' । अलब्धलाभार्था' 'लब्धपरिरिक्षिणी' '* रक्षितविवर्धनी' '* वृद्धस्य तीर्थे'

१ बाणभृजकादिभिः । अभ्यन्तरं आश्रयस्त्वा सा च सकलसारवहितानुष्ठानात् ।

२ ...साधारणधर्ममभिधातुमाह ।

३ मोक्षाय ।

४ चतुर्वर्णाश्रमः ।

५ दुर्भिक्षस्याभिमरकादिभिः ।

६ ... पापमणि ... तं परासरप्रोक्तं शास्त्रमपि कृपिः ।

७ बालिहोत्रराजपुत्रपालकाप्यनीतमादिप्रोक्तं शास्त्रम्..... ।

८ *

९ धान्यं कृपिः पशून् वाशुपादयं हिरण्यकुप्ये वणिजा विष्टिं त्रितयमपि वदति ।

१० वार्तया ।

११ तंत्रम् ।

१२ आवापम् ।

१३ उपप्रदानमिष्टादिना ।

१४ इदमेव शास्त्रम् ।

१५ अलब्धयोर्धर्मायं बोद्धाभावेः ।

१६ *

१७ *

१ अणु 'मन' नास्ति । २ अणु अरण्यवाते, अणु' ल्ये वातो । ३ अणु बाणभृजभ्यन्तरं; अणु
'धान्य' । ४ अ 'शौच' इति सम्प्रोक्तं शास्त्रपरचोष्ठके निश्चितं, अणु' शौचं । ५ अणु 'वर्तुल्य' ।
६ अणु 'प्रत्यादि' । ७ अणु' तृतीयः । ८ अणु विद्यासमुद्देशे त्रयीस्थापना तृतीयोऽध्यायः । ९ अ
'नित्य' । १० अणु 'चक्र' । ११ अणु 'रक्षणी' । १२ अणु 'तीर्थे' ।

प्रतिपादनी चे । तस्यामोयत्ता लोकयोत्रो । तस्मोल्लोकयोत्रोविधित्यमुद्यतदण्डः
 स्यात् । न 'ह्येयंविधं वक्षोपन [५६] । यनमस्ति भूतानां यथा दण्डं इत्याचार्याः ॥
 नेति कौटल्यः । तीक्ष्णदण्डो हि भूतानामुद्वेजनीयो भवति । मृदुदण्डः परि-
 भूयते । यथार्हदण्डः पूज्यते^१ । सुविज्ञातप्रणीतो हि दण्डः प्रजा धर्मार्थकामै-
 योजयति^२ । दुष्प्रणीतस्तु^३ कामक्रोधाभ्यामवज्ञानाद् वानप्रस्थपरिव्राजकानपि
 कोपयति किमंग पुनर्गृहस्थान् । अप्रणीतस्तु^४ मात्स्यन्यायमुद्गावयति ।
 घलीयानवलं हि असते दण्डधराभावे । स च तेन गुप्तः प्रभवतीति^५ ॥

चतुर्वर्णाश्रमो लोको राज्ञा दण्डेन^६ पालितः ।

स्वधर्मकर्मभिरतो यतंते स्वेषु वर्त्मसु ॥

इति विनयाधिकारिके चतुर्थोऽध्यायः ॥ विद्यासमुद्देशे
 यातांस्थापना दण्डनीतिस्थापना च [८३.] ॥ छ ॥

॥ विद्यासमुद्देशः समाप्तः ॥

*

[वृद्धसंयोगः]

तस्मादण्डमूलास्तिस्रो विद्याः । विनय [मूलो दण्डः प्राणभृतां] योग-
 क्षेमावहः । कृतकः स्वाभाविकश्च^७ विनयः । क्रिया^८ हि द्रव्यं^९ विनयति
 नाद्रव्यम्^{१०} । शुश्रूषाश्रवणग्रहणधारणविज्ञानोहापोहतत्त्वामिनिविष्टयुद्धिं विद्या^{११}
 विनयति नेतरम् ।

विद्यानां तु यथार्थस्यमाचार्यप्रामाण्याद्दिनयो^{१२} नियमश्च ।

१ यस्मात् कस्यादित्याह नक्षेयविधिमिति ।

२ लोकः ।

३ बुद्धिं पालि ।

४ *

५ पूर्वगृहशुभकर्मणा ।

६ विद्यावृद्धसंयोगादण्डाणां ।

७ द्रव्यं सहजविनयगणयुक्तम् ।

८ द्रव्यं विनयनीयवैश्व नाद्रव्यं विनयनीयं मिदं पुनर्कथनं द्रव्याद्रव्यपरिग्रहार्थम् ।

९ विद्याचतुष्टयम् ।

१० यो वरदा विद्याया उचितो..... नियमश्च । यथास्वम् ।

११ शश्रूषानविनयादिः ।

१२ मन्त्रवर्षिकभक्षादिः ।

१ ६३० यात्रार्थमिति । २ ६३० 'मदति' निति । ३ ६३० पुण्य । ४ ६३० 'तु' नाति ।

५ ६३० 'नक्षेय' । ६ ६३० 'ते' दि । ७ ६३० 'न च' नति । ८ छ येनयु । ९ छ इति

विनयाधिकारिके प्रथमेऽध्याये विद्यासमुद्देशे यातांस्थापना दण्डनीतिस्थापना च चतुर्थोऽध्यायः ।

वृत्तचौलकर्म^१ लिपिं संख्यां चोपयुञ्जीत ।

वृत्तोपनयनं स्वयीमान्वीक्षीकं च सि(शि)ष्टेभ्यः^२ वार्तामध्यक्षेभ्यः^३ ।
दण्डनीतिं वक्तृप्रयोक्तृभ्यः^४ ।

ब्रह्मचर्यं^५ त्वापोडशाद्वर्पात् । अतो गोदानम्^६ । दारकर्म चाख्यं ।
नित्यश्च विद्यावृद्धसंयोगो विनयविवृद्धार्थं तन्मूलत्वाद्दिनयस्य ।

पूर्वमहर्भा^७ ८ दि. ॥ हस्त्यश्वरथप्रहरणविद्यासु विनयं^८ गच्छेत् । पश्चि-
ममितिहासं श्रवणेपुं । पुराणमिति वृत्तमाख्यायिकोदाहरणम्^९ । धर्मशास्त्र-
मर्थशास्त्रं चेतिहासः ।

शेषमहोरात्रभागमपूर्वग्रहणं गृहीतपरिचयं^{१०} च कुर्यात् । अगृहीता-
नामर्मीक्ष्णं^{११} श्रवणं च ।

श्रुताद्धि प्रज्ञोपजायते प्रज्ञया योगो^{१२} योगादात्मवत्तेति विद्यानिर्ण-
सामर्थ्यम् ॥

विद्याविनीतो राजा^{१३} हि प्रजानां विनये रतः ।

अनन्यां^{१४} पृथिवीं^{१५} भुङ्क्ते सर्वभूतहिते रतः ॥ छ ॥

इति विनयाधिकारिके षष्ठमोऽध्यायः वृद्धसंयोगः ॥

*

१ गर्भपंचमवर्षे कृतं चौलकर्म यस्य ।

२ प्रत्युपयोगार्थं गुरोः समीपे नयनं उपनयनं तत्र ब्राह्मणस्य गमोऽष्टमवर्षे क्षत्रियस्यै-
कादशवर्षे ।

३ अस्त्रद्वारादेवं टिप्पणी ।

४ ... पण्याध्यक्षादिभ्यः ।

५ कर्मप्रधानत्वात् वार्तायाः ।

६ विद्याविनयप्रतिषेधार्थम् ।

७ मंत्रपूर्वकं समावर्तनाख्यं कर्म । मुंडनमित्यप्ये ।

८ भोजनकालात् प्राक् ।

९ तद्विद्यावृद्धसंयोगात् ।

१० इति एवं ह स्फुटं भास्यं बभूव भुवनकोशादिकम् ।

११ इति राज्ञो वृत्तं नयानयाम्नां संपत्तिविपत्तिप्रदर्शनार्थं आरवराभाषणादि ।

१२ असंभूतकयावाक्यमुक्तप्रत्युत्तरान्वितम् । निदर्शनायैमन्येषामुदाहरणमिष्यते । यथा
संग्रपंचकादि ।

१३ अभ्यासः ।

१४ मनोभारितानामर्थानाम् ।

१५ साम्यसंपन्नौ गैरिति शेषः ।

१६ कुमारस्य भाविराज्यं दृष्टव्यम् ।

१७ अन्यनृपतिरहितम् ।

१८ प्रमाणतः फलतश्च ।

१ अ वापोडः, २ च आ पोडः । ३ अ वा । अस्य । ४ अ वा विनयवृद्धार्थम् । ५ अ वा "उ"
नास्ति । ६ अ वा चेसीतिहासः । ७ अ वा "नामासी" । ८ अ वा कथ्यश्रवणं । ८ अ वा प्रज्ञया ।
९ अ वा योगादात्मविद्यासामर्थ्यम् । १० अ वा विद्यासामर्थ्यम् । ११ अ वा प्रयमेऽपि हरणे वृद्धसंयोगः
पञ्चमोऽध्यायः । १२ प्रयमाधिकरणे षष्ठमोऽध्यायः वृद्धसंयोगः ।

सटि० कौट० अर्थ० २

[अरिषड्वर्गत्यागः ।]

विद्याविनयः^१ हेतुरिन्द्रियजयः^२ कामक्रोधलोभमानमदहर्षत्यागा-
त्कार्यः । कर्णत्वगक्षिजिह्वाघ्राणेन्द्रियाणां शब्दस्पर्शरूपरसगन्धेष्वविप्रतिपत्ति-
रिन्द्रियजयः । शास्त्रानुष्ठानं वा । कृत्स्नं हि शास्त्रमिदमिन्द्रियजयः ।

१ तद्विरुद्धवृत्तिरवस्थेऽस्येन्द्रियश्चातुरन्तोऽपि राजा सद्यो विनश्यति ।
यथा दाण्डक्यो^३ नाम भोजः^४ कामात् ब्राह्मणकन्यकाममिमन्यमानः सव-
न्धुराष्ट्रो विननाशः । करालश्च वैदेहैः^५ । कोपाज्जतमेजयो ब्राह्मणेषु विक्रांतः ।
तालजङ्घश्च भृगुषु । लोभादेलंश्चातुर्वर्ण्यमत्याहारी^६ ज्यमाणः 'सौवीर-
श्चाजर्ध्वः^७ । मानाघ्रायणः परदारानप्रयच्छन् दुर्योधनो राज्यादंशं च^८ ।
२ मदाहम्भोद्भयो भूतायमानो हेहयश्चार्जुनः । हर्षाद्वातापिरास्त्यमत्यासादयन्
धृष्णिसंघश्च द्वैपायनमिति ।

एते चान्ये च बहवः शत्रुषड्वर्गमाश्रिताः ।

सर्वधुराष्ट्रा राजानो विनेशुरजितेन्द्रियाः ॥

शत्रुषड्वर्गमुत्सृज्य जामदग्न्यो जितेन्द्रियः ।

अश्वरीषश्च नाभागो^९ युधु^{१०} जाते चिरं महीम् ॥ १

इति विनयाधिकारिके षष्ठोऽध्यायः ॥ छ ॥ इन्द्रियजयेऽरिषड्वर्गत्यागः ॥

*

१ इति प्राप्नुवन्ति प्रभुत्वेन स्वविद्वान् ।

२ शत्रुः समुद्रागाव ... तापि ।

३ दंडकविपवालोपां मुद्रयाः । बृहद्वाभिधानः ।

४ भोजान्वयः ।

५ कामादिनि दोषः ।

६ कोपात् ।

७ इत्याद्याः इत्यस्य वाऽपत्यं ऐश्वर्यं, शूरवराः ।

८ सर्वस्वमत्याजिदीपुः ।

९ सुवीराणां राजा ।

१० अश्वपच्छिन्नि दोषः ।

११ नाभागदुष्टः ।

[इन्द्रियजयः ।]

तस्मादरिपदुर्गत्यागेनैन्द्रियजयं कुर्वीत । वृद्धसंयोगेन प्रज्ञाम् । चारेण चक्षुः^१ । उत्थानेन^२ योगक्षेमसाधनम् । कार्यानुशासनेन स्वधर्मस्थापनम् । विनयं विद्योपदेशेन । लोकप्रियत्वमर्थसंयोगेन^३ हितेन वृत्तिः^४ ।

एवं वश्येन्द्रियः परस्त्रीद्रव्यहिंसाश्च वर्जयेत् । [१० दि.] 'स्वप्नं' लौत्यम-
नृतमुद्धतवेपमनर्घ्यं संयोगेन धर्मसंयुक्तमनर्थसंयुक्तं च व्यवहारम् ।

धर्मार्थाविरोधेन कामं सेव(वे)त न^५ निःसुखः स्यात् । समं वा त्रिव-
र्गमन्योन्यानुवृद्धं^६ परस्परस्यानुपधातकं^७ एको ह्यत्यासेवितो धर्मार्थकामा-
नामात्मानमितरो च पीडयति । अर्थमूलौ हि धर्मकामाविति ।

मर्यादां^८ स्थापयेत् आचार्यान्मात्यान्वा । य एनमपायस्थानेभ्यो वार-
येयुः । छायांनालिकाप्रतोदेन याहनमिव^९ रहसि प्रमाद्यन्तमभितुदेयुः ॥

सहायसाध्यं राजत्वं चक्रेमेकं न वर्तते ।

कुर्वीत सचियांस्तस्मात्तेषां च शृणुयान्मतम् ॥

* इति विनयाधिकारिके सप्तमोऽध्यायः ॥ छ ॥ इन्द्रियजयः^{१०} ॥

*

१ चक्षुरिन्द्रियकार्यम् ।

२ *

३ वर्णाश्रमागमनुष्ठानानि तेषां शासनेन शिक्षणेन दंडनेन वा ।

४ *

५ कुर्वीतिति सर्वत्र योग्यते ।

६ निर्दिष्टनिशाश्रिभागादन्यत्रालङ्घननिरासार्थम् ।

७ घूतघृणपात्रीपानादिभ्यसनकारकैः संयोगं धर्जयेत् ।

८ यत्र प्रोचनः श्रोत्रियोऽपायपरान्तिषोऽप्यामह्वनं करोति ।

९ भाषायोगविशेषावप्राप्तिवोऽपि कोपान्मन्त्रतन्त्रादिभिरपकरोति ।

१० प्रतिषेधप्रवेनेत्युक्तम् । यदन्वयसुखः स्यादिति ।

११ अन्मो द्वावेकं वा स्तोत्रायाऽनुब्रूयति ।

१२ *

१३ यान् मर्यादां कुर्वीदित्यन्वयः ।

१४ राज्यव्यवहारे ।

१ ६५० 'चक्षुः' । २ ३ 'उत्थानेन' । ३ ६५० 'योगक्षेम' । ४ ६५० 'मनर्थकं' ; ६५१ 'मानर्घ्यं' ;
५ ६५० 'संयोगं' च । ६ ६५० 'अपार्थक्यं' । ७ ६५० 'अनर्थक्यं' । ८ ६५० 'अपार्थक्यं' । ९ ६५० 'परस्परस्यानुपधातकं'
नमि । १० ६५० 'अर्थं' एव प्रपन्नः इति कौटिल्यः । 'अर्थमूलौ हि धर्मकामाविति' । ११ ६ नास्ति ।
१२ ६५० 'येन वा रहसि' । १३ ६ इन्द्रियजये राजर्षीहृतं सप्तमोऽध्यायः ; ७ प्रथमोऽधिकारे इन्द्रिय-
जये ; ८ प्रथमाधिकारे सप्तमोऽध्यायः इन्द्रियः ।

[अमात्योत्पत्तिः ।]

सहाध्यायिनोऽमात्यान् कुर्वीत दृष्टशौचसामर्थ्यत्वात् इति भारद्वाजः ।
ते ह्यस्य विश्वास्याः भवन्तीति ॥

ने] ॥१५॥ इति विशालाक्षः । सहक्रीडितत्वात् परिभवन्त्येनम् । ये
ह्यस्य गुह्यसधर्माणस्तानमात्यान् कुर्वीत । समानशीलव्यसनत्वात् । ते ह्यस्य
मर्मज्ञं भयान्नापराध्यन्तीति ॥

साधारणो दोषं इति पाराशराः^१ । तेषामपि मर्मज्ञं भयात्कृताकृता-
न्यनुवर्तेत^२ ॥

यावद्भयो गुह्यमाचष्टे जनेभ्यः पुरुषाधिपः ।

॥ अवशः कर्मणा तेन वश्यो भवति तावताम् ॥

य एनमापस्तु प्राणाबाधयुक्तास्वनुगृहीयुस्तानमात्यान् कुर्वीत ।
दृष्टानुरागत्वात् ।

नेति पिशुनः^३ भक्तिरेषा^४ न बुद्धिगुणः । संख्यातार्थेषु कर्मसु नियुक्ता
ये यथादिष्टमर्थं सविशेषं वा कुर्युस्तानमात्यान्कुर्वीत । दृष्टगुणत्वात् ॥

॥ नेति कौणपदन्तः । अन्यैरमात्यगुणैरयुक्ता ह्येते । पितृपैतामहानमा-
त्यान् कुर्वीत । दृ[११६] इत्यर्थदानत्वात्^५ । ते^६ ह्येनमपचरन्तमपि^७ न
त्यजन्ति । सर्गापत्वात्^८ । अमानुषेष्वपि चैतत् दृश्यते गावो ह्यसगंधं गोगण-
मतिक्रम्य सर्गेष्वेवायतिष्ठन्ते इति ॥

नेति यातव्याधिः । ते ह्यस्य सर्वमर्वगृहं स्वामिवत्प्रचरन्ति^९ । तस्मा-

१ न एव दृढमणवन करोति स ।

२ स्वमाणदानेन रक्षेयुः ।

३ *

४ *

५ कुणपदत आतनुर्गंगाशापात्पुतिदतोऽभूत्तस्यापत्य भीष्मः ।

६ दृष्ट पितृ ... कालेऽवदानमुपभाषुर्दिवेषाम् । दैर्घ्यं शोषनेऽस्य धातो रूपमिदम् ।

७ द्वितीयोपि हेतु ।

८ वारूपाहृषादिभिरुद्वेजयत्तमपि ।

९ गण परिचयजनितचेष्ट सवासाम्बासजा प्रीति समानो गणः सगण ।

१० सर्वमाक्रम्य प्रभुमाक्रमेण स्वापयित्वा स्वामिवत्प्रचरन्ति । तदेव महान्न दोष । तथा शोक-
वटवृक्षप्ररोदेव प्रकृति स्वरुचनानिनी ।

अमात्याख्यद्वियोगेन मनेन्मूलोपघातिनी ॥

• त्रिसविकारिणीति वचनात् ।

नीतिविदो नवानमात्यान्कुर्वीत । नवास्तु यमस्थाने दण्डधरं मन्यमाना भयान्नानपराध्यंतीति ॥

नेति बाहुदन्तीपुत्रः^१ । शास्त्रविददृष्टकर्मकर्मसु विपादं गच्छेत् । तस्मादभिजनप्रज्ञाशौचशौर्या^[१२ प्र.]नुरागयुक्तानमात्यान्कुर्वीत । गुणैर्प्राधान्यात् ॥

* सर्वमुपपन्नमिति कौटिल्यः । कार्यसामर्थ्याद्धि पुरुषसामर्थ्यं कल्प्यते ।^२ सामर्थ्यतश्च ।

विभज्यामात्यविभवं देशकालौ च कर्म च ।

अमात्याः सर्वे एवैते कार्याः स्युर्न तु मन्त्रिणः ॥

इति विनयाधिकारिके अष्टमोऽध्यायः ॥ छ ॥ अमात्योत्पत्तिः^३ ॥

*

[मन्त्रिपुरोहितोत्पत्तिः ।]

जानपदोऽभिजातः स्वयंग्रहः कृतशिल्पश्चक्षुष्मान् प्राज्ञो धीरंयिष्णुर्दक्षो^४ यामी^५ प्रगल्भः प्रतिपत्तिमानुत्साहप्रभाययुक्तः क्लेशसहः शुचिर्मेजो^६ [१३ द्वि.]

१ क्रमागतान् पूर्वममात्यत्वेऽप्यवद्वान् ।

२ बाहुर्दंवी इदमात्रा तस्याः पुत्रः ।

३ सर्वेषाममात्यगुणानां मध्य एव एव गुणाः प्रधानभूताः ।

४ *

५ कार्याणि विविगीषोः समाहर्तृकर्मोदिनी प्रतिदृश्यहस्तिवनकार्योपयुक्तकर्मपर्यवसानम्बे-
चमहाइशस्वपि दीर्घेषु मृतामात्या अष्टात्रय । तेषां कारणिकार्येण स्थिताः प्रत्येकं प्रपञ्चप एवमु-
पयुक्तानुपेक्षानास्तर्पेति द्विद्विसप्ततिसंख्याः । तदपेक्षया उच्यते कार्यसामर्थ्यादिति ।

६ अमात्यसंज्ञासामान्यार्थमत्रि...कर्तव्यत्वे प्राप्ते प्राह ।

७ जनपदमयः । राज इति दीपः ।

८ अभिजात इति । आहारे.....योनी च गर्भे कर्मणि चापि यः ।

शुचिः कृच्छ्रगतस्यापि न पापे रमतेऽस्य भीः ॥

९ उत्पद्यमानस्य स्वामिने मुखेनावगृह्णातीति ।

१० शास्त्रपटुः ।

११ अविस्मरणीयः ।

१२ अरपराधरेषं दिप्यती ।

१३ प्रतिपत्तिः प्रतिभा । अविमर्शेति यथाबहुतरं दीयते ।

१४ दैवप्रमिता प्रमुनक्तिः प्रभावः ।

१५ मिय इति । मित्रमायुक्तारी बहुमित्रो भवति ।

दृढभक्तिः शीलवृत्तारोग्यसत्त्वयुक्तः संभवापलंहीनः संप्रियो^१ वैराणामकर्तृ-
त्यमात्यसम्पर्तः ।

अतः पादार्धगुणहीनौ मध्यमावरौ^२ ।

तेषां जनपदमभिजनमवग्रहं^३ चांसतः^४ "परीक्ष्येत" समानवि-
धेभ्यः शिल्पं शास्त्रचक्षुष्मत्तां च । कर्मारम्भेषु प्रज्ञां धारयिष्णुतां दाक्ष्यं च ।
कथायोगेषु वार्मित्वं प्रागल्भ्यं प्रतिभानवत्त्वं च । [आपद्युत्साहप्रभावौ क्लेश-
सहत्वं च] संन्यवहारच्छौचं मैत्रेतां दृढभक्तित्वं च । संवर्तिभ्यः^५ शीलवला-
रोग्यसत्त्वयोगम् । अस्तम्भमंचापलं^६ च । प्रत्यक्षतः^७ संप्रियत्वमवैरत्यं^८ च ।

प्रत्यक्षपरोक्षानुमेया हि राजवृत्तिः [स्वयंदृष्टं प्रत्यक्षम्, परोपदिष्टं परो-
क्षम्] कर्मसु [१३ प्र] कृतेनाकृतायेक्षणमनुमेयम् ।

१ खंभो मिथ्याभिमानाद्विनयः ।

२ अस्थिति ..... ता ।

३ ..... सीमावयुक्तः ।

४ स्वामिदोषादुत्पन्नानामपि प्रज्ञामविता ।

५ बुद्धयमात्य ।

६ इच्छितसात्पर्येषु निश्चयं ज्ञापनम्वयः । इदं मंत्रगुप्तिश्च मंत्रिसंपत्तकीर्तितः ॥

७ मंत्रिणाविति दोषः ।

८ जन्मभूमिम् ।

९ ज्ञातिवर्गम् । अंधरंगत्वात् ।

१० उभयास्तात् ।

११ परित्तमन्तात् बहुवच इत्येव ।

१२ *

१३ इदं सूत्रं मूलादर्शल्लिपिबारेण परित्यक्तं ततः पश्चात् केनापि विदुषा दृष्ट्याधोभागे
लिपीकृतम् ।

१४ *

१५ *

१६ अथ कथमासासमानविरोधः संवासेभ्यः परोपदेशाद्वृणाः परीक्षयाः यथा कर्मारंभेषु
कथायोगेष्वपदि संन्यवहाराच्च लिङ्गा ..... ।

१७ *

१८ स्वेयम् ।

१९ *

२० *

२१ परी ..... ति सर्वत्र संबंधः ।

1 Bv] भक्तिशीलः । 2 BvG सयुक्तः । 3 BvG चात्यवर्जितः । 4 BvG 'अभिजन' नास्ति ।

5 B चाप्य[सित] Bv] ; G चाप्यतः । 6 BvG 'क्षेत्र' । 7 B 'वार्मित्व' । 8 BvG 'विभ्यः' ।

9 BvG 'वापर्य' ।

'यौगपद्यात्तु कर्मणामनेकत्वादनेकस्य [त्वाच्च देशकाला]त्ययो मा भूदिति परोक्षममात्यैः कारयेदित्यमात्यकर्म ।

पुरोहितमुदितोदितकुलंशीलं सांगे वेदे दैवे निमित्ते दण्डनीत्यां चाभिविनीतमापदां दैवमानुषीणां अथर्वभिरुपायैश्च प्रतिकर्तारं कुर्वीत । तमाचार्यं शिष्यः पितरं पुत्रो भृत्यः स्वामिनमिव चानुवर्तेत ।

ब्राह्मणेनैधितं क्षत्रं मंत्रिमंत्राभिमंत्रितम् ।

जयत्यजितमेत्यंतं शास्त्रानुगमंशस्त्रितम् ॥

इति दितयाधिकारिके नवमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ मन्त्रिपुरोहितोत्पत्तिः ॥

*

[उपधाभिः शौचाशौचज्ञानममात्यानाम् ।]

मन्त्रिपुरोहितैः सखैः सामा [१३ दि.] ज्येष्ठधिकरणेषु स्थापयित्वा आमा-
त्यानुपधाभिः^१ शोधयेत् ।

पुरोहितमयाज्ययाजनाध्यापने नियुक्तमर्ह्यमाणं राजा वैक्षिपेत् । सै-
सत्रिभिः शपथपूर्वमेकैकममात्यमुपजापयेत् । अंधामिकोऽयं राजा साधुधा-

१ *

२ अपर्यवेदितप्रतिषिधनैः ।

३ दंडनीत्यानिहितैः सामादिभिः ।

४ अनेन परस्परानुब्रूयता इति ।

५ पुरोहितेन । ब्राह्मणवचनं च ब्राह्मणानुष्ठानतत्परताव्यापनाय सेन ब्रूहिं नीता ।

६ 'कर्तुं' इति शब्दस्योपरि लिपीवृत्तम् । अपरा टिप्पनी प्रस्तावोभागे टिखिता । यथा-
'क्षत्रेण ब्रह्मसंज्ञं क्षत्रं च ब्रह्मणा सह । उदीर्णं दहतः शत्रून् वनानीशमिमारतौ ॥'

७ कर्म ।

८ *

९ मन्त्रिपुरोहितादिमया इति दृष्टव्यम् । सेनापतिपुत्रराजयोरेष्वग्रेष्वेवोक्तदशनाम् । छोह-
कारोपकरणन्यायेन पुराणैर्मध्यादिभिरभिनवाः परीक्ष्यन्ते ।

१० त्रिकोभयालंभनाभिरुपजापोक्तिभिः ।

११ भवद्भूतया प्रतिपद्यमानम् । स्वामिसंज्ञेतादेव परीदपार्थं परीक्षायेम् ।

१२ *

१३ मपुरोहितो बहिरवस्थितः ।

१४ पूर्वमेव सापधानमालं कारयित्वा यत्र ..... सा स्थितस्य स्थित पृथानमिमतेति
च मंत्रमेव कर्तव्यः ।

१५ *

मिकमन्यमस्य तत्कुलीनमपरुद्धं कुल्यमेकप्रग्रहं सामन्तमादविकमौपपादुकं
वा प्रतिपादयामः । सर्वेषामेतद्रोचते कथं वा तवेति* । प्रत्याख्याने
शुचिरिति धर्मोपधा ।

सेनापतिरसंत्प्रग्रहेणावक्षिप्तः ससत्रिभिः शपथपूर्वमेकैकममात्यमुपजा-
पयेलोर्भनीयेनार्थेन राजविनांशाय सर्वेषामेतद्रोचते कथं वा तवेति । प्रत्या-
ख्याने शुचिरित्यर्थोपधा ।

‘परिभ्राजिका लब्धविश्वासांऽन्तःपुरे कृतसत्कारा [महामात्रमेकैकमुप-
जपेत्] [१४ प्र.] राजमहिषी त्वां कामयते कृतसमागमोपा[या महानर्थश्च
भविष्यतीति] । प्रत्याख्याने शुचिरिति] कामोपधा ।

११ प्रहवर्णनिमित्तमेकोऽमौल्यः सर्वानमात्यानावाहयेत् । १२ तेनोद्वेगेन राजा
तानवरुन्ध्यात् । कापटिकदछात्रः पूर्वयिरुद्धस्तपामर्थमानावक्षिप्तमेकैकममात्य-
मुपजपेत् । असत्प्रवृत्तोऽयं राजा साध्वेनं^{१०} हत्या अन्यं प्रतिपादयामः^{११} । सर्वेषा-
मेतद्रोचते कथं वा तवेति । प्रत्याख्याने शुचिरिति भयोपधा ।

१ कर्मधारयोऽथ जघया साविनि क्रियाविशेषणम् ।

२ कस्यचिद्व्योऽभिमत इत्याह ककुलीनम् । तस्य राज्ञो भातरी पुत्रं वा ।

३ सोपि कृपायैः सन् पित्रारिवैरसद्रूपरिष्यतीत्याशंकवाह कुल्यैः कुलं च स्पष्टयितम् ।

४ राज्ञा समानविद्मं मानार्हम् ।

५ इत्याद्यं यो राजा न भवत्यथ च राजपुत्रश्चद्रुपसमः ।

६ राज्ये इति वाच्यशेषः ।

७ ..... स्वादित्याशंकायां सर्वेषामिति महापुरुषाणाम् ।

८ *

९ दृष्टो विप्लवति भाषममुनीनिनां ..... ।

१० *

११ यस्य यस्य वक्षिष्ठं कोमोऽस्ति ।

१२ परिमन्त्रनशीलप्रता ।

१३ परीहर्वेषु ।

१४ ‘महामात्रमेकैकमुपजपेत्’ पृष्ठद्वाराधमादौ कोरुक्कवने विष्णु ‘महामात्र’वाच्यस्योपदि
ष्टादसी स्थिती लब्धते—‘मात्रा वाच्येन विष्णुनिः । वा महती पृथग् ।’

१५ *

१६ *

१७ भेदेऽदेव ।

तत्र धर्मोपधाशुद्धान् धर्मस्थीयकण्टकशोधनेषु* कर्मसु स्थापयेत् ।
 अर्थोपधाशुद्धान् समोहैर्त्तसन्निधातुनिचयकर्मसु ।
 कामोपधाशुद्धान् बाह्याभ्यन्तरविहाररक्षासु ।
 भयोपधाशुद्धानासंज्ञकार्येषु राज्ञः ।
 सर्वोपधाशुद्धान् मन्त्रिणैः कुर्यात् ।
 सर्वत्राशुचीन् खनिद्रव्यहस्तिवनकर्मान्तेषूपयो [१४ द्वि.] जयेत्* ।

त्रिवर्गभयसंशुद्धानमात्यान् स्वेषु कर्मसु ।
 अधिकुर्याद्यथाशौचमित्याचार्या व्यवस्थिताः ॥
 न त्वेव कुर्यादात्मानं देवीं वा लक्ष्म्यमीश्वरः ।
 शौचहेतोरमात्यानामेतत्कौटल्यदर्शनम् ॥
 न दूषणमवुष्टस्य विपणेवाम्भसश्चरेत् ।
 कैदाचिद्धि प्रदुष्टस्य नाधिगम्येत भेषजम् ॥
 कृता च कलुषा बुद्धिरुपधाभिश्चतुर्विधा ।
 नागत्वाऽन्तर्निवर्तेत स्थिता सत्त्ववतां धृतौ ॥
 तस्माद्वाह्यमधिष्ठानं कृत्वा कार्यं चतुर्विधे ।
 शौचाशौचममात्यानां राजा मार्गेत* सन्निभिः ॥

इति विनयाधिकारि [१५ प्र.] के दशमोऽध्यायः ॥ छ ॥ उपधाभिश्चशौचाशौच-
 शानममात्यानाम् ॥ छ ॥

*

१ *

२ *

३ उद्यानादि ।

४ अंतःपुरादि ।

५ ..... पालनेषु ।

६ भासतेषु च कार्येषु निर्भयत्वात् । लज्जश्लोत्थानम्..... ।

७ *

८ *

९ *

१० आचार्यमगलमुपसंहरन्नाह ।

११ न ययमिति वाच्यशेषः

१२ अमात्यद्वयस्य ।

१३ लुडिकेकोपयुक्तम् ।

१४ *

१५ कौटल्यः स्वमतमाह ।

१६ राजस्थाने दूषणमालं लक्ष्यं कृत्वा राजमहिषीत्याने दूषणमर्णी च दूषणार्थादिर्न चाभिहानम् ।

१७ त्रिवर्गभयमयशुद्धिपरीक्षाक्षणम् ।

१८ *

[संस्थोत्पत्तिः ।]

उपधाभिः शुद्धामात्यवर्गो गूढपुरुषानुत्पादयेत् ।

कापटिकोदास्थितगृहपतिकव्यदेहकतापसव्यञ्जनान् सन्नितीक्ष्णरसदभि-
धुकीश्च ।

परममन्त्रः प्रेम्णः छात्रः कापटिकैस्तमर्यमानाभ्यां प्रोत्साह्य मन्त्री
भूयात् । राजानं मां च प्रमाणं कृत्वा यस्य यदकुशलं पश्यसि तत्तदानीमेव
प्रत्यादिशेति ।

प्रव्रज्यायाः प्रत्यवसितः प्रज्ञाशौचयुक्त उदास्थितः । स धार्ताकर्मप्रदि-
ष्टायां भूमौ प्रभृतहिरण्येन्तेयासी कर्म" का १५३ इयेत् । कर्मफलं सर्व-
॥ प्रव्रजितानां आगाच्छादनायमयान् "प्रतिषिद्ध्यात् । वृत्तिकामांश्चोपज-
पेत् । एतेनय" वेषेण" राजार्थश्चरितव्यो भवयेतनकाले शोपस्थातव्यमिति ।
सर्वप्रव्रजितार्थं स्वं स्वं वर्गमेवमुपजपेयुः ।

कर्पको वृत्तिक्षीणः" प्रज्ञाशौचयुक्तो गृहपतिकव्यञ्जनः । स वृत्तिकर्म-
तन्त्रिणायां भवतिनि ममानं चर्वेण" ।

वाणिजको वृत्तिक्षीणः [१६ प्र] प्रज्ञाशौचयुक्तो 'वैदेहकव्यञ्जनः । स
वाणिजकमप्रदिष्टायां भूमाविति समानं पूर्वैर्ण ।

मुण्डो^१ जटिलो^२ वा वृत्तिकामस्तापसव्यञ्जनः । स नगराभ्यासे(शे)प्रभू-
तजटि^३र्लान्तेवासी शाकं यवमुष्टि^४ वा मासदिमासान्तर प्रकाशमङ्गीयात् गूढ-
मिष्टमाहारम् । 'वैदेहि(ह)कान्तेवासिनश्चैनं समिद्धयोगैरर्चयेयुः । शिष्याश्चा-
स्यावेदयेयुरसौ सिद्धस्सामेधिक^५ इति । समे^६ [१६ डि] धाशांस्तिभिश्चाभिगर्तानाम-
ङ्गविद्यया शिष्यसङ्गाभिश्च कर्माण्यभिजनेर्प्सितानि^७ प्रत्यादिशेत्^८ अल्पलाभे-
मसिद्धाहं^९ 'चौरभयं^{१०} दूष्यैवधं^{११} नुष्टिदानं विदेशप्रवृत्तिज्ञानं^{१२} 'इदमथ श्वो
घा भविष्यति इदं वा राजा करिष्येति^{१३} । तदस्य गूढाः सन्निर्णः संपादयेयुः ।

१ वाणिज्ये वाणिजक ।

२ विदेहराजशास्त्रानुष्ठानवैदेहकव्यञ्जन ।

३ शेष गृहपतिसमानम् ।

४ शाकपात्रीवादि ।

५ पाशुपतादि ।

६ जटिकग्रहण मुदावीनामप्युपलक्षणाद्यम् । यदि शास्त्रे क्षणशरे वा तापसव्यञ्जनस्तदा
तच्छिष्या मुदा अपि भवति ।

७ सिद्धपापसव्यञ्जनस्य ।

८ समेधामै दृष्टये प्रभवति ।

९ समेधन समेध ।

१० मर्थिनाम् । मसिद्धिवशात् ।

११ यथा मष्ट प्रभक्तमये अंगस्पर्श इष्टा आदेशः क्रियते ।

१२ संकेतिवस्त्रांगविकारि ।

१३ जातेरनुरूपणि ।

१४ प्रतिपुरपम् ।

१५ मंत्री ते वस्त्रपुग वास्यतीति ।

१६ चौरभयं अभिदाहं च दूष्यगृहेष्वेव ।

१७ राज्ञः सकाशादस्य मृष्टुरिति ।

१८ उदन्त । निशितपापतापतगलवद्वपत्रकादिदित्वा ।

१९ आदिशेदिति संबध ।

१ ४११ वैदेहिक । २ ४१० मुण्डजटिल ३ ४११ यवमुष्टि ४ यवमुष्टि ।

४ ४१० वैदेहका । ५ ३ क्षान्तिभिः । ६ ४१० अवेऽवसितायादिनोद । ७ ४१० चोर ।

८ ४१०१ नुष्टदानं । ९ ४१० चरिष्यतीति । १० ४१० मर्थिनाम् । ११ ४० चराद ।

सत्त्वप्रज्ञावाक्यशक्तिसम्पन्नानां 'राज्यभाग्यमनुव्याहरेत् । मन्त्रिसंयोगं च ब्रूयात्' ।

मन्त्री चैषां वृत्तिकर्मभ्यां वियतेते । ये च राज्ञः' कारणकुद्धास्तानर्थ-मानाम्यां [१७ प्र.] शमयेत् । अकारणकुद्धांस्तूष्णीं दण्डेन राजद्विष्टकारिणश्च ।

पूजिताश्चार्थमानाम्यां राज्ञा राजोपजीविनाम् ।

जानीयुः शौचमित्येतैः पञ्च संस्थाः प्रकीर्तिताः ॥

इति विनयाधिकारिके एकादशोऽध्यायः ॥ छ ॥ गूढपुरुषोत्पत्तौ संस्थोत्पत्तिः ॥ छ ॥

*

[गूढपुरुषप्रणिधिः ।] -

॥ ये' ध्याप्यसम्पन्धिनोऽवश्यकैर्तव्यास्ते तर्क्षणमद्भवियां' जम्भैकैर्वियां मायागतेमौश्रमेधैर्मनिमित्तमन्तरचक्रेमित्यधीयानाः सैत्रिणः 'संमर्गविष्टां वा ।

१ अस्य राज्ञः सकाशात्तस्य भाग्यं लक्ष्मीर्भवित्युच्यते । [रा]ज्ञो वा भाग्यं तद्वत्तत्त्वव-
र्तितव्यम् । अनेन साधुरपमं महः स्यात् ।

२ संकेतितः ।

३ एवं च तदवशाये निजं सर्वेऽपि हृषयिष्यन्ति । स्वामयं प्रशंसयन्ति । कुद्धास्तु ह्यस्य ज्ञायते ।
तेषां प्रतिविधेयमह ।

४ अभिचादिनिधायिनः ।

५ इति प्रकारे । एतां लक्षित्वा बह्व्यमाणाश्च वज्रवात्यादयः । एवंतां तु न ह्यभिचरन्ति ।
मज्जवात्यादिविवादीनां गूढपवित्रस्य जनेऽन्तर्भावः । अवगन्तव्यं सा साधुमार्गजने ।

६ तत्परोक्षविशेषं ग्याने स्थितः ।

७ संचारोत्पत्तिरभिधीयते ।

८ भाष्यानां मंत्रिपुरोहितोपाध्यायादीनां संबन्धिनः ।

९ अवश्यमर्थरथाः ।

१० ..... लक्षणादि ..... परिचयवारकम् ।

११ एषोत्पत्तिं शुभाशुभजनकराम् ।

१२ *

१३ *

१४ *

१५ भीमान्तराभिधीयतेः शुभाशुभजनकराम् ।

१६ *

१७ *

तेषां वाह्यं चारं छत्रभृङ्गारव्यजनपादुकासनयानवाहनोपग्राहिणः
तीक्ष्णा* विद्युस्तं सन्निधः संस्थास्वर्पयेयुः ।

[सूदारालिकस्तपकसंवाहकास्तरककल्पकप्र]साधकोदकपरिचारका [१८ प्र.]
रसदाः कुब्जवामनकिरातेमूकग्रधिरान्धजड [च्छन्नानो नटनर्तकगायनवाद-
कवाग्जीवनकुशी]लयाः स्त्रियश्चाम्यन्तरं चारं विद्युस्तं भिक्षुक्यः संस्था-
स्ववसर्पयेयुः । संस्थानां कापटिकादीनामंतेवासिनः संज्ञालिपि*भिश्चरस-
ञ्चारं कुर्युः । न चान्योन्यं संस्थांस्ते वा विद्युः । भिक्षुकीप्रतिपेधे द्वाःस्थप-
रम्परामार्तापितृव्यञ्जनाः शिल्पकारिकाः कुशीलवा दास्यो वा गीतवाद्य-
पाठ्यभाण्डगूढलेख्यसंज्ञाभिर्वा बाह्यानां चारं निर्हरेयुः । दीर्घरोगो**
" न्मादौघ्निरसविसर्गेण वा गूढनिर्गमनम्** । त्रयाणांमेकवाक्ये सम्प्रत्यय
इति । तेषामभीक्ष्णविनिपाते तूष्णीं'दण्डः प्रतिपेधः' । कण्ठकशोर्धनो-
क्ताश्चार्थसर्पाः परेषु' कृतवेतना वसेयुः । सम्पातनिश्चरार्थं स उभयवेतनाः ।

- १ *
- २ मलेच्छागतिर्बन्धिराः ।
- ३ *
- ४ *
- ५ *
- ६ *
- ७ संख्याः संख्यानन्तरचारसंख्याः चारसंख्यानन्तरं च ।
- ८ मातापितृवत् व्यवर्त्ततेति श्रुत्या दृष्टापक्षयोर्द्वि किल वर्णयंतः ।
- ९ तत्प्रतिषेधे स्त्री .....
- १० तत्प्रतिषेधे इति शेषः ।
- ११ पूर्वभांडांतरनिहितगूढलेख्यैः ।
- १२ *
- १३ अमभिकक्षितशिरोबेदनादिः ।
- १४ *
- १५ टिप्पणीयमरपद्याभरा ।
- १६ *
- १७ *
- १८ *
- १९ भरिनिशादिषु ।
- २० अरपद्याभरा ।

1 सज्ज 'नञात्' । 2 सज्ज 'स्वर्ग्येयु' । 3 सज्ज 'वापटिवासीनां' नास्ति । 4 '5 'पाठ्य' नास्ति; 5 सज्ज 'नीतिपात्रवाप' । 6 सज्ज 'वाप्यानां' नास्ति । 7 सज्ज 'निर्हर्तयेयु' । 8 सज्ज 'प्रवाप्यमन्योपमेव' । 9 सज्ज 'इति' नास्ति । 10 सज्ज 'सुष्पीदष्ट' । 11 सज्ज 'प्रतिपेयो वा' । 12 सज्ज 'वाप्यमत्' । 13 सज्ज 'ततोऽर्थ' । 14 सज्ज 'तनिधाय' ।

‘गृहीतपुत्रदारांश्च कुर्यादुभयवेत्तनान् ।
 तांश्चारि [१८ द्वि.] ग्रहितान् विद्यात्तेषां’ शौचं च तद्विधैः” ॥
 ‘एवं शत्रौ च मित्रे’ च मध्यमे चावपेक्षरान् ।
 उदासीने च तेषां च तीर्थेष्वष्टादशं स्वपि ॥
 अन्तर्गृहगतास्तेषां कुञ्जवामनपण्डकाः ।
 शिल्पवत्यः स्त्रियो मूकाश्चित्राश्च ग्लेच्छजातयः ॥
 दुर्गेषु’ वणिजः संस्था दुर्गांते सिद्धतापसाः ।
 ऋष्यकोदास्थितौ राष्ट्रे राष्ट्रांते प्रजवासिनः ॥
 वने वनेचराः’ कार्याः श्रवणोदविकादयः ।
 परप्रवृत्तिज्ञानार्थाः’ शीघ्राश्चरपरम्पराः ॥
 परस्य चैते’ जोद्धव्याः तादृशैरेव तादृशाः ।
 चारसञ्चारिणः संस्था गूढाश्चार्गूढसंज्ञकाः’ ॥
 अंकुल्यान् [१९ प्र.] कृत्यपक्षीयैः’ दर्शितान् कार्यहेतुभिः ।

१ अस्पृष्टाक्षरा ।

२ उभयवेत्तनान् ।

३ उक्तं च—

अस्त्वह्येष गतिं मत्स्याश्चाहरेण पद्माम्बुहिः । स्वचेष्टितैर्विजानमिज भूतांभूतविचेष्टितम् ॥

४ उभयवेत्तनैः स्वकीयैः ।

५ अरिदिपये गृहपुरुषप्रणिधानं दर्शयन्माह ।

६ शत्रौ च शब्दात् सन्निमित्ते तन्निमित्ते मित्रे च स्वकीये समुच्चयात् तन्निमित्तेषु च मध्यमे उदासीने समुच्चयात् तन्निमित्तेषु च निक्षिपेत् चरान् ।

७ उक्तेन न्यायेन संख्यादिषु तीर्थेष्वष्टादशसु च । तेषां पूर्वोक्तानाम् एवं द्वादश ..... विनिर्णीतुं विहायैकदेशराजानः प्रत्येकं तेषां भन्धादितीर्थान्यष्टादशैव गृहप्रणिधानस्या-
 मानां देशते सप्तविंशत्यधिके । एषु स्थानेषु ।

• ८ स्थानवशात् चरावापमाह ।

९ संचारप्रणिधानमुक्त्वा संस्थाप्रणिधानमाह । दुर्गेषु वणिजः संस्था इत्यादि ।

१० वनेचरा गृहपतिक ..... मेदात् शब्दात् इति शृङ्खलापसवीद्धर्तुः । आदविकादयो गृहपति ..... ।

११ दिपनीयमस्पृष्टाक्षरा ।

१२ *

१३ .....तपस्वि .....गृहपतिकसंज्ञिताः ।

१४ परस्य शत्रोर्वोद्भूतं न शक्यते । उक्तं च—

कः समानाभिहारेण ..... नान् । शत्रुरासौ स्थितान्वेति शंभो क्षीरकणानिष ॥
 तत् परिज्ञानार्थं उपायान्तरमाह । अंकुल्यानिषादि ।

१५ कौधलोमभयमानैः कारणभूतैः प्रनिरूपितान् । तस्या मंत्री सेनापत्यादीकान् कृतक-
 कृत्वा कृत्वा मानाधिकारशब्दान् राह्याधिकारसंज्ञैः । तेषु च परावसर्पा विश्वसन्ति । ततश्च
 ते विनिर्णीतोः सूचयन्त्येवं परावसर्पज्ञानार्थं मुख्यान्ते वासयेदिति ।

१ ६७० ‘गृहचरास्तेषां । २ ६७० पण्डकाः । ३ वयसः । ३ ६७० ‘स्थिताः । ४ ६ वनेचराः ;
 ६७१ वनेचराः । ५ ६७० भ्रमणा । ६ ६ चैके ; ६७१ चैते । ७ ६७० संज्ञिताः ।

परं च सर्पज्ञानार्थं मुख्यानन्तेषु चासयेत् ॥

॥ इति विनयाधिपारिकं द्वादशोऽध्यायः ॥ छ ॥ गूढपुरोत्पत्तौ
संस्थोत्पत्तिः गूढपुरप्रणिधिः ॥ छ ॥

*

[कृत्याकृत्यपक्षरक्षणम् ।]

कृतमहामात्राचमर्षः^१ पौरजानपदान्नमर्पयेत् ।^२ 'सत्रिणो द्वन्द्विनस्तीर्थसंभो-
पूर्गेजनसमवायेषु विवादं कुर्युः'^३ । 'सर्गगुणसम्पन्नश्चायं राजा ध्रूयते । न चास्य
कश्चित् गुणो दृश्यते यः । पौरजानपदान् अतिमात्रं^४ दण्डकराभ्यां पीडयति'^५ ।
तत्र 'विष्णुप्रशंसेषुः तान्निर्तेरस्तं'^६ च प्रतिपेद्येत् । मातस्यन्यायाभिभूताः
" [११६.] प्रजा मनुं वैयस्वतं राजानं चक्रिरे^७ । धान्यपङ्गागं^८ 'पण्यदशभागं
हिरण्यं चास्मै'^९ 'भागपेयं प्रकल्पयामासुः'^{१०} । तेन भूतो राजानः प्रजानां

- १ कृतकक्षणम् । कृता महाभात्रेण महादिषु सतीर्थेषु च क्षत्रमिश्रादिषु च अवसर्वा येन ।
- २ यत्रावतरति जनाः पुण्यार्थमर्पणं वा सोमनाथ-काष्ठप्रियादिकम् ।
- ३ समावागित गोश्री जनसंख्यां सा सभा ।
- ४ पूराः श्रेणीगणालङ्घनवासादीनाम् ।
- ५ श्रेयोपस्थादिषु यत्र जनाः समपयेति ।
- ६ द्वौ द्वौ भूवा द्वंद्वं पुगं पुगकमिति पर्यायाः । विवारो वा द्वंद्वं सद्विचते देवां ते क्षुद्र-
ककृत्यपक्षरक्षार्थं विवादं कुर्युः ।
- ७ विवादस्वरूपमाह ।
- ८ कृत्याः ।
- ९ साभूकमिति ।
- १० कृत्याम् ।
- ११ द्वितीयः सत्री ।
- १२ तं च पूर्वपक्षवादिनं सत्रिणम् ।
- १३ कुंडमादि ।
- १४ समीचितम् ।
- १५ भागम् ।
- १६ रक्षणसामग्रीसंपादनाय ।
- १७ भागेन पुष्टाः ।

१ स्यो पुरपसर्पः । २ गूढपुरोत्पत्तौ संधारोत्पत्तिः द्वादशोऽध्यायः । ३ प्रथमेऽधिकरणे गूढ-
संधारो गूढपुरप्रणिधि- द्वादशो, ४ प्रथमाधिकरणे द्वादशो गूढ संधारो गूढपुरप्र-
३ ५ गूढपुरप्रणिधिः कृतमहामात्रा । ४ स्यो 'मात्रा' ५ स्यो 'मात्रा' । ६ स्यो 'पसर्पः' ।
७ स्यो 'पसर्पयेत्' । ८ स्यो 'समावागपण' । ९ स्यो 'अतिमात्रं' नास्ति । १० पीडयतीति ।
१० स्यो चक्रुः । ११ स्यो चास्य ।

योगक्षेमावहाः । तेषां किल्बिषमदण्डकरा हरन्ति । अयोगक्षेमावहाश्च प्रा(प्र?)जानाम् । तस्मादुल्लपद्भगमारण्यंका अपि निर्वर्पन्ति 'तस्यैतद्भागधेयं योऽस्मान् गोपायतीति' । इन्द्रयमस्थानमेतत् राजानः प्रत्यर्क्षहेडप्रसादाः । तानयमा^{१०}न्यमानान् 'देवोऽपि दण्डः स्पृशति । तस्माद्राजानो नावमन्तव्या इत्येवं' क्षुद्रकां प्रतिपेधयेत् । किंवदन्तीं च विद्युः ।

ये^{११} चास्य धान्यपशुहिरण्यान्याजीवन्ति तैरुपकुर्वन्ति व्यसनेऽभ्युदये^{१२} वा कुपितं बन्धुं राष्ट्रं वा व्यावर्तयन्ति^{१३} अमित्रमाटविकं वा प्रतिपेधयन्ति । तेषां^{१४} मुण्डजटिलव्यञ्जनास्तुष्टानुष्टवं विद्युः ।

तुष्टान् भूयोऽर्थमानाभ्यां पूजयेत् । अनुष्टानुष्टिहेतोस्त्या^{१५}मेन प्रसादयेत् । परस्पराद्वा भेदयेदेतोर्न सामन्ताटविकतत्कुलीनांपरुद्धेभ्यश्च ।^{१६}

१ पुरपायेलाभपालनसेवादका अवन्ति ।

२ प्रजानां व्यवस्थां राजकृतामाह । राजां पावमदत्तदण्डकराः प्रजा हरन्ति । प्रजानां च पापं अयोगक्षेमावहाः राजानो हरन्तीति संबन्धः ।

३ धान्यप्रस्थाः ।

४ राजोद्देशेन गृहमौ भण्डयति ।

५ पारित्रिकं दीपं दर्शयित्वैदिकमपि दर्शयन्नाह । उपलक्षणपरं चैवसकललोकपालस्थानं राजानः । तद्योक्तम्-भस्मिवायुवगाकांशानिद्रव्यं वरुणस्य च ।

यत्रविद्येतायोक्षेत्रमात्रा निर्हस्य क्षाभतीः ॥

यस्मादेयाः-नरेन्द्राणां मात्राभ्यो निर्मितो भूपः ।

तस्मादभिभवत्वेन सर्वभूतानि सेजसा ॥ इति ।

६ विनवधादिरायाधः । हेतु विद्याधायामिति पाठात् ।

७ दैवस्थायं दैवः । व्याधिभरकटुभिर्क्षादिः ।

८ कृत्यभावोपगमाग्निरारयेत् ।

९ राज्ञि अनुरागविरागविषयात् ।

१० वैपयिकमहत्तरप्राप्तकृतभेष्यादयः ।

११ धान्यादिभिः ।

१२ पुत्रजनमादौ ।

१३ सामादिभिः परविषययानात् ।

१४ विलोपायं स्वविषयं प्रविशन्तं दण्डेन ।

१५ वैपयिकादीनां तुष्टानुष्टवं विदित्वा राज्ञो नियेदयेयुरिति भावः ।

१६ वैपयिकादीन् ।

१७ अन्यसंहवानुद्दिष्याह । संसर्कांताः सामन्ता आटवित्रा ये प्रपंचास्त्रकुलीना राजकुलो-
स्पृष्टा अपरुद्धाः परिवर्जितपुत्रादयस्तेभ्यश्च भेदयेद्वलाः पश्चात्तानादिभिस्तुष्टा भवन्ति ।

1 SJG क्षेमावहाः । 2 GVI किल्बिषमदण्डकरा अयोगः । 3 SJG/O योगः, SVI अयोगः ।
4 SJG क्षेमावहाः । 5 SJG प्रजानाम् । 6 SJG निवपन्ति; GVI निर्वपन्ति । 7 SVI इन्द्रियः ।
8 SJG 'न्यमानान्; GVI मानानां देवोऽपि दण्डं स्पृशति । 9 SJG 'एवं' नास्ति । 10 SJG व्यावर्तयन्ति । 11 SG तुष्टान् भूयः पूजयेत्; GVI अर्थमानाभ्यां पूजयेत्; J तुष्टानर्थमानाभ्यां पूजयेत् । 12 SJG कृत्वा च प्रसादयेत्; GVI प्रतिपादयेत् । 13 SJJ एवात् । 14 SJG अपरुद्धे^{१०} ।
सटि० कौट० अर्थ० ३

तथाऽप्येतुष्यतो दण्डकरसाधनाधिकारेण जनपदविद्वेषं^१ ग्राहयेत् । विद्वि-
ष्टानुपांशुदण्डेन जनपदकोपेन^२ वा साधयेत् । गुप्तपुत्रदारानाकरकर्मान्तेषु
वा वासयेत् परेषामास्पदभयात् ।

कुद्धलुब्धर्भातं(ताः)मानिनस्तु परेषां कृत्याः । तेषां^३ कार्तान्तिकर्तनमि-
त्तकर्मोद्घातिकव्यञ्जनाः परस्पराभिसम्बन्धममित्रादविकसंबन्धं^४ [२१४] वा विद्युः ।

तुंष्टानर्चमानाभ्यां पूजयेत् । अतुष्टान् सामदानभेददण्डैरसाधयेत् ।

एवं स्वविषये कृत्यान्कृत्यांश्च विचक्षणः ।

परोपजापात्संरक्षेत् प्रधानान् धुद्रकानपि ॥

इति जिनपाधिकारिके ऋषोदत्तोऽध्यायः ॥ ७ ॥

[कृत्याकृत्यपक्षोपग्रहः ।]

कृत्याकृत्यपक्षोपग्रहस्वविषये व्याख्यातः । परविषये पाच्यः । संशु-
त्यार्थान् विग्रहार्थंस्तत्तुल्यकारिणः शिल्पे^५ चोपकारे च विमोहितः योऽभाषरुद्ध-
समाहर्तपरान्तितः प्रयासोपगतः [२१५] कृत्या च्येयमलक्ष्यकार्यः स्वधर्मा-

दायाद्यार्द्रापरुद्धः । मानाधिकाराभ्यां^१ श्रष्टः कुल्यैरन्तर्हितः प्रसभाभिर्मृष्ट-
स्त्रीकः काराभिन्नेस्तः^२ परोक्तदंडितः^३ मिथ्याचारंवारितः^४ सर्वस्वमाहा-
रितः बन्धनपरिक्षिष्टः प्रवासितबन्धुरिति कुल्लवर्गः^५ ॥

स्वयमुपहतः विप्रकृतः पापकर्माभिख्यातः तुल्यदोषदण्डेनोद्धिष्टः पर्या-
त्तभूमिः दण्डोपनतैः सर्वाधिकरणस्थः संहसोपचितार्थः तत्कुलीनोपाशंसुः^६ ।
प्रद्धिष्टो राज्ञा राजद्वेषी चेति भीतवर्गः ॥

परिक्षीणः अन्यात्तस्वः कदर्यः मूलहरः तौदात्विकः व्यसनी अत्याहि-
तव्यवहारश्चेति लुब्धवर्गः ॥

आत्मसंभविताः [२२३] मानकीमः शत्रुपूर्जामपितः नीचैरुपहितः
तीक्ष्णः साहसिकः भोगेनासन्तुष्ट इति मानिवर्गः ॥

१ द्यायलभ्यात् दायलब्धद्वयात्तात् यदि कृत ।

२ आसनादिकात् मानात् समाहृतत्वादेरधिकारात् श्रष्ट ।

३ द्यायादिकिरोहित ।

४ बलादुपितस्त्रीको राजाऽप्येव वा । उक्त च-

स्तेन साहसिको हिंस्र पारवारिक एव वा । राज्ञा स्वादुपराधेन ये चाप्ये पापकारिणः ॥

५ दोष विना बंदिताकायां क्षित ।

६ विद्युनपचनेनाग्निचापं दक्षित कुल्यति । उक्त च-

यानि मिथ्याभिज्ञानां पक्षक्षुणि रोदनात् । तानि दुष्टपक्षान् इति राज्ञाणामकुर्वतः ॥

७ त्रिवर्गद्वयात् धूतादिव्यसनाग्निवारित । उक्त च-

रिपुभवति दुष्टप्रज्ञा मिथ्याचारनिवारिता इति ॥

८ गृहीतसर्वस्व ।

९ यमपुर प्रेषितबाधय ।

१० वर्गग्रहण कारूपारुप्यादीनां ग्रहणार्थम् ।

११ कोश दण्ड च विनाऽप्राप्तकार्यां भीतो भवति ।

१२ विदग्ध प्रकर्षेण कृणु राजद्विष्टमभिपारादि ..... ।

१३ .....अनुक्तोऽपि शत्रुबध प्रतिज्ञाय मार्थिनाकोशदण्डः ।

१४ यत्कुल राजस्त्रकुलापत्य स यदि राजा भवतीति कुलसंबन्धः तेन राजनिग्रहा ..... ।

१५ स इययहारो महा. .... ।

१६ रूपतोभादिभिरात्मनैवात्मानं सभावयन् .. ।

१७ अनात्मसमायितोऽपि मानमिच्छति ।

१८ क्षत्री पूशामसहमानः । अत्र च जमवोऽसह्य न मोष ।

१९ टिप्पनीयमस्पष्टाक्षरा ।

नास्य [२३ दि] गुह्यं परे विद्युः कर्म 'विञ्चिच्चिकीर्षितम् ।

आरब्धारस्तु जानीयुरारब्ध कृतमेव वा ॥

नैकस्य मन्त्रसिद्धिरस्तीति विशालाक्षः । अत्यक्षपरोक्षानुमेया हि राज्ञः
वृत्तिः । अनुपलब्धस्य ज्ञानमुपलब्धस्य निश्चितं प्रलोधानमर्थद्वैधस्य संशय-
च्छेदनमेकदेशदृष्टस्य शेषोपलब्धिरिति मन्त्रिसाध्यमेतत् । तस्माद् बुद्धिबृद्धेः
सार्द्धमध्यासीत मन्त्रम् ।

न कश्चिदवमन्येत सर्वस्य शृणुयान्मतम् ।

गलस्याप्यर्थजद्वाक्यमुपयुज्जीत पण्डितः ॥

एतन्मन्त्रज्ञानं नैतन्मन्त्ररक्षणमिति पारासरीः । यदस्य कार्यमभिप्रेतं
॥ तत्प्रतिरूपकं मन्त्रिणः पृच्छेत् ।

१ . रो जानीयुस्तत्राप्यारब्ध कृतमेव वा । आरब्ध निवेदिन कृतमितरे जानति । यथा
राजा जनपदाते स्वनिहित धुव निधि खानयन् भूते—स्वयवामत्र कूर इति । तत्र
विषेकिनो नेद कूरस्थानमवश्यमत्र .. . वनककल्पादशीमात् ।

२ प्रत्यक्षागमानुमानमन्त्राणामर्थे राज्ञो व्यवहार एवमेव दर्शयन्नाह ।

३ अमतीतस्यास्यचनादेव ज्ञानम् ।

४ उपलब्धस्यापि अत्यक्षेण । तत्राभासभूयस्त्वे प्रत्यक्षाभासविप्रलब्धत्वानिश्चये एक न
भवति । तदाधानमपि मन्त्रिसाध्यम् । ते हि निरपवादः स्वमतिविमर्शैः पूर्वपक्षमु
ज्ञाप्य सिद्धान्तप्रदर्शनाद्वाज्ञोपलब्धस्य निश्चितवलापान् इवन्ति ।

५ कार्यद्वये मन्त्रिण एव हस्तुचिति सशयच्छेद ।

६ एकोऽवयवो राज्ञा दृष्टो यस्य कार्यस्यातोपावयवार्था तु मन्त्रिभिरुपलब्धः कियते ।
तद्यथा सन्निधिग्रहयोस्तुल्यायां शुद्धौ सन्धिः श्रेयान् । विग्रहे हि क्षयस्यमादयो भवति ।
इति राज्ञोपलब्धम् । सत्र मन्त्रिणो विदोष दर्शयति । सन्धिरपि नेदपूर्वः श्रेयान् न
विग्रहपूर्व इति दीरोपलब्धितरेतद्वैध मन्त्रिसाध्य ॥

७ एव हि पाण्डित्य भवतीति भाव । उक्त च—

अपुन्यमाप्रलपतो गच्छत स्वपतोपि वः । सर्वस्यास्वतमादेव धानुस्य इव बाधनमिति ॥

८ बहुसोदुगतवावा ।

९ साममानमप्यातोपित कृत्वा मन्त्रिण पृच्छेत् ।

१ अत्र तस्मात्ज्ञान परे विद्युः । २ अत्र अरब्धारस्तु । ३ अत्र नियम ० निश्चयो निश्चितस्य ।

४ अत्र 'मतीत' । ५ अत्र 'वय' । ६ ७ परापर गणपरापर । ७ अत्र मुनिषु पुस्तकेषु

'पृच्छेत्' इत्यनन्तरं 'कार्यनिर्देशनादौदेव वा यदि भवेत्तत्र च कृत्यमिति । ते यथा श्रुतं तादृश्यात् ।

एव मन्त्रेणैव सन्निधि भवतीति । इति पश्यते ।

नेति पिशुनः । मन्त्रिणो हि व्यवहितमर्थं वृत्तमवृत्तं वा पृष्टो अनाद-
रेण^१ वृवन्ति प्रकाशयन्ति वा सँदोषाः । तस्मात्कर्मसु ये^२ ये [२४ प्र.] व्यभि-
प्रेतसूतैः सह मन्त्रयेत् । तैर्मन्त्रयमाणो मन्त्रसिद्धिं शुक्तिं च लभते^३ ।

नेति कौटल्यः । अनवस्था ह्येषा । मन्त्रिभिस्त्रिभिश्चतुर्भिर्वा सह
मन्त्रयेतेति^४ ।

मन्त्रयमाणो ह्येकेनार्थकृच्छ्रे^५ निश्चयं नाधिगच्छेत् । एकश्च मन्त्री यथे-
ष्टमनयग्रहश्चरति ।

द्वाभ्यां मन्त्रयमाणो^६ विगृहीताभ्यां विनारेयते । संहताभ्यामवगृह्यते^७ ।

“तर्त्त्रिषु चतुर्षु वा कृच्छ्रेणोपपद्यते । महादोषमुपपन्नं” तु भवति ।

ततः परेषु कृच्छ्रेणार्थनिश्चयो गम्यते मन्त्रो वा रक्ष्यते ।

देशकालकार्ययज्ञेन त्वेकेन सह द्वाभ्यामेको वा यथासामर्थ्यं मन्त्रयेत्^८ ।

१ देशकालपुराणादिभिः ।

२ कार्यम् ।

३ मैत्रास्वामिकार्यमिति न तत्रयद् परामर्शपूर्वकं कथयन्ति ।

४ *

५ दुर्यन्तस्यादिषु ये पुरपाः स्वपतिवृत्तादयः अभिप्रेता योग्यताप्रदर्शनेन ।

६ विद्वत्सायाः टिप्पण्या पृष्ठान्येव वाच्यपानि पठ्यन्ते—“भारद्वाजमते.... शुक्तिमात्रमेव ।
अस्तिदस्य च शुक्तिवृथा । विशालाक्षमते मंत्रसिद्धिरस्ति । न शुक्तिः..... । पिशुनमतेऽपि
कार्यानिश्चासिमुक्तपुराणस्यम् । न च सर्वे मन्त्रिणो भवन्ति । मन्त्रिगुणाभावात् मन्त्रोप-
लब्धिपरमुपलब्धस्य किं रक्षया नियतमर्थभावे यज्ञेन..... । एवं मंत्रस्यानवस्थानात्
मन्त्रिः..... अनवस्थाप्रतिषेधार्थमाह ।

७ कार्यघटने (?) ।

८ निरुद्धाश्चरति राज्यमाक्रम्य भुंक्तिः । वृद्धा चित्तविकारे सति राज्यमपि गृह्णातीति भावः ।
कौटल्यः न । व्यभिचार इति चेन्न वादविषयानां निरुद्धाणामसंभवात् ।

९ परस्परभेदाद्विवादेन..... निश्चयाभावाद् विनाश्यते मंत्रमूलत्वात्सर्धारभावात् ।

१० एतदिति एकमंत्रिण्ये मंत्रनिश्चयानधिगमो यथेष्टापरत्वं द्विमंत्रिण्ये संहतत्वेन विमदो विपु-
हीतत्वेन विनाशानभिलेखदोषपशुष्टयम् । कृच्छ्रेणोपपद्यते । यद्गुनादेकमगलं दुर्घटत्वाद् ।
यदि तु काकतालीयबाहुपपन्नं तदा तु .....महाव एव दोषा भवन्तीत्यर्थः ।

११ प्रकीर्णोपपत्त्या ।

१२ मन्त्रे सामर्थ्यं शास्त्रपुष्पमर्षा निरतिशया प्रज्ञा लोक्यवहारकौशलं च । द्रव्यस्य राजस्य
मंत्रिद्वयोः न समव्युत्पन्नं च—दोषवन्तोऽप्यदोषार्थं विदुषो धाति मन्त्रिणः ।

सदोषैरपि दीप्ताग्निं राज्यं..... ॥

कर्मणामारम्भोपायः पुरुषद्रव्यसम्पत् देवकालविभागौ^१ विनिपातप्रती-
कारः कार्यसिद्धिरिति पञ्चाङ्गो मन्त्रः ।

तानेकैकदाः पृच्छेत् सः^२ २४ द्वि.] मस्तांश्च हेतुभिश्चैषां मतिप्रविवेकान्
विधातुं ।

अवाप्त्यर्थः कालं^३ नातिक्रमेत् । न दीर्घकालं मन्त्रयेत् ।

न तेषां पक्षीर्येषामपकुर्यात् ।

मन्त्रिपरिषदं द्वादशामात्यां कुर्वीतेति मानयाः । षोडशेति द्वादशस्पत्याः ।
विंशतिमित्यौशनसाः । यथासामर्थ्यमिति कौटल्यः ।

ते ह्यस्य स्वपक्षं परपक्षं च चिन्तयेयुः । अकृतारम्भमारब्धानुष्ठानमनु-

"ष्ठितविशेषं नियोगसम्पदं च कर्मणां कुर्युः ।

अनासन्नैस्तह पन्नसन्नेषु^{१५} म.] णेन मन्त्रयेत् । आसन्नैः सह कार्याणि
पश्येत् ।

इन्द्रस्य हि मन्त्रिपरिषद् ऋषीणां सहस्रं स तर्ह्यधुस्तस्मादिन्द्रं^{११} सहस्रा-
क्षमाहुः ।

१ तन्मतिभिरारम्भमतिकोधनार्थं च । उक्तं च-

आशयादाय मन्त्रिभ्यो ज्ञानं ज्ञानेन शोधयेत् ।

पीतमाचमनेनेव वीर्यं वीरेण बुद्धिमाति ।

२ कालातिपक्षिर्हि कायरसं पिपतीत्युक्तं ।

३ मंत्रमेदमयात् ।

४ बुधोद्धनः पण्डितपक्षपातिना विदुरेणेव ।

५ अभिहितमन्त्रिपतिकरेण मन्त्रिपरिषदपि कर्तव्येत्याह । तत्र सौख्यं मत्स्याचार्यविमतिपतिः ।

६ द्वादशारामकर्मण्डलचरितस्मिन्नपणाय ।

७ अतिविजिगीषु मध्यमोदासीनेषु । एकेन निर्गुमशक्यत्वादादित्यर्थं च द्वौ द्वादशेति मन्त्रमे ।

८ आदरनिरूप्ये मण्डलचतुष्टये मन्त्रिप्रथं कृत्वा विंशतिमिति ।

९ यदि पुरषास्तद्वृत्तये अर्थं हस्तुं समर्थस्तदा सहस्रमन्त्रिपरिकल्पित परिषद् कुर्वीदिति
मात्रं । मन्त्रिपरिषद्विषयमाह ।

१० स्वपक्षं स्वमण्डलं परपक्षमितराक्षयः..... इत्यादृत्यपक्षोपग्रहयाद्गुणयोपदेनादिना तथा ।

११ पुरुषबाहुक्यम् ।

१२ कार्यादिन्यवहितैः पन्नसन्नेष्वेन कर्त्यमेरण्युरःसरणेन..... ।

१३ पारिषदेः सह कार्याणि वस्त्रावापगतानि निरूपयेत् ।

१४ अनेनैतदभिहितं भवति । यथा राजा शास्त्रचक्षुश्चास्त्रचक्षुरेव मन्त्रिचक्षुरपि भवति ।

1 SJC विभाग. 2 J एवैकं मनं प्रविशेद्विधात्. 3 SJC क्रमयेत्. 4 SJC मन्त्रयेत्. 5 S च तेषां; J च तेषां च, 6 न च तेषां. 6 S पक्षैः, 8 S पक्षैः, J रक्षेत्. 7 SJC मन्त्रयेत्. 8 S 1 अनासन्नैः. 9 SJC आसन्नैस्तह कार्याणि पश्येत्. अनासन्नैस्तह पन्नसन्नेष्वेन मन्त्रयेत्. 10 S 'व' नास्ति. 11 SJC इमं. 12 SJC इयं सहस्रा.

आत्ययिके कार्ये मन्त्रिणो मन्त्रिपरिषदं चाह्वय म्रूयात् । तत्र यद्भूयिष्ठा
द्रूयुः कार्यसिद्धिकरं च तत्कुर्यात् ।

- नास्यै गुह्यं परे विद्युच्छिद्रं विद्यात्परस्य च ।
गूहेत्कूर्म इवाङ्गानि यत्स्याद्विवृतमात्मनः ॥
यथा ह्यश्रोत्रियः श्राद्धं न सतां भोक्तुमर्हति ।
एवमश्रुतशास्त्रार्थो न मंत्रं श्रोतुमर्हति ॥

तथा च बृहस्पतिः—^१

अनधीत्य हि [२५ डि.] शास्त्राणि बहवः पशुबुद्धयः ।
प्रागल्भ्याद्वक्षुमिच्छन्ति मंत्रेष्वभ्यन्तरीकृताः ॥
अनर्थविदुषां तेषां श्रोतव्यं नहि भाषितम् ।
अर्घतत्त्वमविज्ञाय विपुलं श्रेय इच्छता ॥

इति विनयाधिकारिके षष्ठदशोऽध्यायः^२ ॥

*

[दूतप्रणिधिः ।]

उद्धृतमन्त्रो दूतप्रणिधिः । अमात्यसम्पदोपेतो निसृष्टीर्यः । पादगुण-

१ विनाशोन्मुखे ।

२ विवक्षितमिति शेषः ।

३ दुर्बलभेद्युत्तरेण संबन्धः ।

४ पूर्वोक्तपक्षानुसारेण ।

५ चरारात् आत्मनश्च परस्य प्रवृत्तमात्मनो निगूढनार्थम् ।

६ आत्मन इति मंत्रं पृथग्मा राज्ञः ।

७ श्रोत्रियाणाम् ।

८ अनधीतनीतिशास्त्रः ।

९ इतीति दातुं स्वामुष्टानेनेति दूतस्य प्रणिधानं स्वभाष्ये स्पष्टं यत् दूतं वा प्रणिधिः ।
प्रणिधितदस्य चरपर्यायवाच्यम् । दातुं दूतावोऽ.....नापि ज्ञातव्य इति । गृहीतो मन्त्राधि-
कारात् । मन्त्रो येन स प्रतिष्ठेतेति संबन्धः ।

१० ज्ञानवदादिपञ्चविंशतिगुणपरिकल्पितया उपेतो युक्तः ।

११ निगूढ उपदेशो नियमाभावात्संविधिप्रदादिको अर्थो यस्य ।

हीनः परिमितार्थः । अर्धगुणहीनः शासनहरः । सुप्रतिविहितयोनवाहैनपुरुष-
परिवापः [२९ प्र.] प्रतिष्ठेत् ।

शासनमेवं वाच्यः परः स चक्षत्येवं तस्येदं प्रतिवाक्यमेवमतिसन्धातव्य-
मित्यर्थायानो गच्छेत् । अटव्यन्तर्पोलपुरंराष्ट्रमुख्यंश्च प्रतिसंसर्गं गच्छेत् । अनी-
कस्थानयुद्धप्रतिग्रहापसारभूमीरात्मनः परस्यं वावेक्षेत् । दुर्गराष्ट्रप्रमाणं "सा-

१ अस्मान् येष पत्रां येष येषामांन् येष भाषिणम् ।
यद्यदस्मद्विषं कृष्टं तत्तद्वाच्यः सुयोधन इति ॥

अत्र यथनमर्थान्वितः । संधिर्विमहो वा कर्तव्य इति परिमितो नियतोऽर्थो यस्य ।
यथनामं त्वनियमः ।

२ अवरमंशिनच्छान्त्येति संयानाद्द्वयतेऽनेनेति शासनं स्वामिमंदेशः । तं हरमिति चित्तस्यं
पत्रस्यं वा । अत्र यथनार्थमोर्नियमः ।

३ शिपिकादि ।

४ हस्तपत्रादि ।

५ पौष्टपुष्पा आयुधीयाः पुरयाः ।

६ पटङ्गदीप्तासनायादिः परीवापः ।

७ गच्छतस्तानुष्ठानमाह ।

८ निष्पृष्टार्थोऽपि स्वमतिपरिकल्पितमुत्तरोत्तरवाक्यं भव एव शासनमिति नात्र लेखो गृह्यते ।
युवमिति द्वयस्यान् बहुन् यथनक्रमान् सूचयति । परिमितार्थोऽपि स्वमतिपरिकल्पितवा-
नानेवापानामनतिप्रमेण । शासनहरस्तु यथा संविष्टं वाच्यः परः ।

९ शत्रोरिति शेषः ।

१० अन्धासत्योत्कर्षप्राप्त्यर्थं यात्रासौकर्यार्थमाह । अटवी = तस्याः ।

११ स्वपरमं बलात्तराज्यवर्तिनोऽन्तर्पाठाः ।

१२ स्वपरजनपदां तस्याः पुरमुक्त्याः नापरिकादयः ।

१३ ग्रामवृद्धमहत्तरादयो राष्ट्रमुक्त्याः ।

१४ चकारात् श्रेणिमुक्त्यादयः । स्वकीयैः पतोपजापज्ञानार्थं परधीवैरितिद्वप्रतिविधानार्थं यात्रा-
सौकर्यार्थं च ।

१५ इकन्धावारनियेशाभूमिः ।

१६ स्वयंक्रानुक्ता ।

१७ 'द्विषते धनुषां गत्वा राजा तिष्ठेद् प्रतिग्रह' इति तस्य भूमिः ।

१८ कलत्रस्यानं अपसाहः ।

१९ स्वस्वामिन् ।

२० शत्रोः ।

२१ अनुकूलानामात्मना प्रतिग्रहार्थं परभूमीनां च लिङ्गप्रदेशज्ञानार्थम् ।

२२ ग्रहणार्थं तदनुम् (रु?) पयलोपादानार्थं च ।

२३ परस्य तदनुस्वरूपकोदापरिच्छिन्नपर्यं खाने चोत्तमस्य प्रतिग्रहार्थं राष्ट्रप्रमाणम् ।

२४ सप्तानेवपि यस्मात्परमूतम् ।

रवृत्तिगुप्तिच्छिद्राणि चोपलभेत । पराधिष्ठानमनुज्ञातः प्रविशेत् । शोसनं च यथोक्तं ब्रूयात् । प्राणावाधेऽपि दृष्टे परं २६ द्विःस्य वाचि वक्त्रे दृष्ट्यां च प्रसादं वाक्यपूजनमिष्टपरिश्रं गुणकथासंगमासन्नमासनं सत्कारमिष्टेषु स्मरणं विश्वासगमनं च लक्षयेच्छुष्टस्य विपरीतमतुष्टस्य ।

तं ब्रूयात् दूतमुखं हि राजानस्त्वं चान्ये च तस्मादुद्यतेष्वपि शास्त्रेषु यथोक्तं वक्तारो दूताः । तेषामन्तावसायिनोऽप्यवध्याः । किमद्भ पुनर्ब्राह्मणाः । परस्मैतद्वाक्यमेव दूतधर्म इति ।

‘वसेदंवि[सृ]ष्टः । पूजया नोत्तिक्तः । परेषु बलित्वं न

१ इत्यादीनां येन वर्तते । तन्निरुपायेम् ।

२ गुप्ति रक्षाम् ।

३ रक्षासौधिर्यं व्यसनादि वा छिद्रम् ।

४ अनुज्ञात इति वर्तते ।

५ शास्त्रेण स्वामिना वा ।

६ आरमनो विनाशेऽपि दृष्टे ।

७ प्राणावाधश्चानागतमंगितादिभिर्दृश्यते । तावत्तुष्टेरित्यतमाह ।

८ दूतवाक्यस्य साधुकमिति ।

९ दूतस्य दूतस्वामिनो वा ।

१० इष्टेषु परस्य संपन्नेषु दूतस्य स्मरणम् ।

११ गुह्यारक्षानादि ।

१२ विपर्ययात्वा तत्रयुक्तिरियम् ।

१३ तं अनुष्टं प्राणावाधपरिहासार्थं ब्रूयात् ।

१४ न केवलमन्तावसायिष्वेव त्वं च ।

१५ दूतसमविवर्तमाना राजानः ।

१६ स्वामिनैति शेषः ।

१७ समाज्ञानोऽपि ब्राह्मणसमो दूतो दृष्टव्यः । अत्राज्ञानस्य च दूतत्वमाप्तिः वक्ष्यमाणात्पा-
ननिषेधात् । उक्तं च मनुना-वधोक्तवादिनं दूतं क्षत्रधर्ममनुसरन् ।

यो हृष्यादितरस्तस्य धृगृहस्यामवासुरिति ॥

१८ परस्मैतद्वाक्यमेव दूतधर्म इति । परस्य विजिगीषोरित्यतः न मया रवेपादमिमीयते
इति भावः । तत्त्वं किमिति नृपे एवं श्रेय एव दूतस्य धर्मः ।

१९ दूतसमाचारमाह ।

२० परेणेति शेषः ।

२१ परकृत्या ।

२२ दुर्मतेष्वपि ।

२३ स्वामिष्यदादा'मबलाद्वा बलवानिति धारुपादर्थं न ब्रूयादित्यर्थः ।

१ J 'मिष्टेऽनुसरणं । २ svl Gvl दूतमुखेन राजानं । ३ sjo वै । ४ s 'दुदृते, svl
'दृष्टे । ५ sjo वक्तारमेषां । ६ svl Gvl 'वन्तोवायिनो । ७ s मद्भगः । ८ svl 'दवयटः ।
९ sjo प्रपूजया, svl पूजया ।

मन्येत । वाक्यमनिष्टं सहेतै । स्त्रियः पानं च वर्जयेत् । [३७३.] एकः शयीत ।
 सुप्तमत्तयोहि भावज्ञानं दृष्टम् । कृत्यपक्षोपजोपमकृत्यपक्षे गृहप्रणिधानं रोगा-
 पराणां^१ भर्तारि । रैन्ध्रं^२ च प्रकृतीनां सिद्धंतापसवैदेहकव्यञ्जनाभ्यामुपलभेत ।
 तयोरेन्तेयासिभिश्चिक्त्सकपापंडव्यञ्जनोभयवेतनैर्वा । तेषामसम्भाषायां^३
 याचनकैमत्तोन्मत्तसुप्तप्रलापैः पुण्यस्थानदेवगृहंचित्रलेख्यंसंज्ञांभिर्वा चारमु-
 पलभेत । उपलब्धस्य उपजापमुपेयात् । परेण चोक्तः स्वासां प्रकृतीनां प्रमाणं
 नाचक्षीत । सप्तं चेद भव्यो^४निति त्रयात्^५ । कार्यसिद्धिकरं^६ वा द्रूयात्^७ कार्य-
 स्यासिद्धाबुपपद्यमानस्तर्कयेत्^८ ।

- १ उक्तं च—वासुदेवसहायोपि यो हतो हत एव सः ।
- २ परेणोक्तमिति शेषः ।
- ३ दूतकापेतिवधेम् ।
- ४ ममादमंममेदयोः प्रतिषेधार्थम् ।
- ५ चित्त.....मंत्रस्य ।
- ६ भग्यवत् ।
- ७ ज्ञेयं न्यायेन ।
- ८ कृत्यतापादनाथम् ।
- ९ अनुपपन्नाः.....नाथम् ।
- १० विरक्तानां स्वीकरणार्थम् ।
- ११ छिद्रम् ।
- १२ तासामेव । परेति शेषः ।
- १३ तयोरेव ।
- १४ भर्तृमायायां साधुकृतनिषेधात् ।
- १५ कृतक ।
- १६ शालादि ।
- १७ तेषु सर्वसाधारणत्वात् ।
- १८ अक्षराणां ।
- १९ शरीरविन्यासकल्पितया संशया ।
- २० कृत्यपक्षमुद्दिश्य ।
- २१ मंत्रादीनाम् ।
- २२ चारपशुः ।
- २३ सप्तशंसम् ।
- २४ अधिकं न्यूनं वा प्रकृतिप्रमाणे कथिते कार्यसिद्धिं यदि पश्यति तदा द्रूयात् ।
- २५ उपरोधकारणानुज्ञावयेत् ।

किं भर्तुर्मे व्यसैनमासन्नं [२७दि.] पश्यति । स्वं वा व्यसैनं प्रतिकर्तु-
कामः पाणिर्ग्राहमासौरमन्तःकोर्पमाटविकं वा समुत्थापयितुकामो मित्रं वा
व्याधातयितुकामः । स्वं वा परतो विग्रहमाटविकं वा प्रतिकर्तुकामः ।
संसिद्धं मे भर्तुर्यात्राकालमभिहंतुकामः । सस्यपण्यकुप्यसद्ग्रहं दुर्गकर्म बल-
समुद्धानं वा कर्तुकामः । स्वसैन्यानां वा व्यायामस्य देशकालावकाहभाणः ।
परिभयप्रमादभ्यां वा संसर्गानुबन्धार्थी वा मामुपरुणद्धीति ज्ञात्वा वसे-
दपसरेद्वा । प्रयोजनमिष्टमुपेक्षेत शासनमनिष्टमुक्त्वा वा बंधवन्धभयाद् ।
अविसृष्टोऽप्यपगच्छेत् अन्यथा निर्यम्येत् ।

१ तद्यथा—किं भर्तुरित्यादि ।

२ दैव भानुपं वा ।

३ तद्विषयेव ।

४ यात्राविधानाय ।

५ पाणिग्राहमित्रं वा सत्साहाय्यदानाय ।

६ अस्त्रजतयुं वराजादिकम् ।

७ प्रबंधम् ।

८ मित्रमिति अस्त्रजतुर्गन्तगतं भार्गवं वा मित्रमिश्रम् ।

९ अयं शत्रुः स्वकीयं वा ।

१० अन्यतः ।

११ अंतःकोपादिकम् ।

१२ जेहक्षारलषणादि ।

१३ काष्ठनृणलोहादि ।

१४ भस्त्रफुटितसंस्कारम् ।

१५ विदितानि बलान्येकत्र कर्तुकामः ।

१६ सुवार्धभयानुद्वहः ।

१७ कोर्पं कल्याणं येन संग्रहयामि ।

१८ इन्द्रियार्थप्रसक्तिः प्रमादस्याभ्याम् ।

१९ संसर्गो धीमः संबन्धः । यतो द्वयोश्चिसंस्तेव ।

२० तेनानुबन्ध उभयसंततिसंबन्धस्यार्थः ।

२१ कृत्स्नक्षोपप्रहादिके शाखा स्वस्योपरोधं वसेत् ।

२२ नृपणप्रतिकारात् ।

२३ *

२४ उपलब्धस्य चारस्य शासनैः ।

२५ यदि स्वाभिहितं कार्यं पश्येत् संसर्गानुबन्धार्थिणं परिभयप्रमादभ्यामुपरोधि यदि न्यस्वा-
मिनः काटयापनमनुद्वहमुपकारणैः प्रतिदूष्टं शत्रोस्तदा.....

२६ अनपसरणे ।

२७ यद्यबन्ध..... ।

१ ६५० पश्यन् । २ ६५० "महाभार" । ३ ६५० "गारावराज्यं कोर" । ४ ६५० । आक-
माभ्यां वा, ५ आकन्दं वा । ५ ५७० व्यापद" । ६ ५७० "मन्त्राकोपमाटविकं" । ७ ६५०
श्रुतारणः । ८ ५७० गमुयान", ९५१ "जि"; ६५१ "हा" । ९ ५७० व्यापददेष्ट । १० ० प्रमाद" ।
११ ५ "नपेक्षेण वा, ६५१ ५० "नपेक्षेण वा । १२ ६५० यः शत्रुः । १३ ५७० संबन्ध, ५७१
संपुरष । १४ ६ "दधि मिष्टो, ६५१ "दमिष्टो" । १५ ५७० "पण्यपण्ये" । १६ ६५१ मिष्टमस्ते ।

‘प्रेषणं सन्धिपालित्वं प्रतापो मित्रसङ्ग्रहः ।
 ‘उपजापः सुहृन्नेदो ‘गूढदण्डातिसारणम् ॥
 वन्धुरत्वापेहरणं’ चारज्ञानेपराक्रमः’ ।
 ‘सैमाधिमोक्षो दूतस्य’ कर्मयोगस्य चाश्रयः’ ॥
 स्वदूतैः कारयेदेतत्परदूतांश्च [२८ प्र.] रक्षयेत् ।
 प्रतिदूतावसर्पाभ्यां दृश्यादृश्यैश्च ‘रक्षिभिः ॥
 इति विनयाधिकारिके षोडशोऽध्यायः’ ॥

*

[राजपुत्ररक्षणम् ।]

रक्षितो राजा राज्यं’ रक्षत्यासन्नेभ्यः ‘परेभ्यश्च । पूर्वं दारेभ्यः
 पुत्रेभ्यश्च ।

१ दूतमर्मात्तुर्कं चार्तिकसौक्यं ॥

२ “

३ *

४ *

५ *

६ *

७ गूढानां पुत्रपाणां दण्डस्य चतुरंगवलयस्य गूढं अतिसारणम् । शत्रूणां देसाभिप्रायद्वे कर्णाल-
 गोण्यंतर्गतदंडत्येव ।

८ शत्रुबंधः ।

९ *

१० *

११ परमंडलवृक्षांतः ।

१२ परेषां सारथ्यादिबन्धादात्मनः ।

१३ *

१४ तदेतत् ।

१५ *

१६ *

१७ *

१८ दूते अभ्यागते यः संश्लेष्यते स प्रतिदूतः । अवसर्पो गूढ..... ।

१९ दृश्या रक्षिणो विजिगीषुनिपुणश्चोरादिरक्षणांशम् । अदृश्याः कुट्यांवाहिता गूढपुण्या..... ।

२० राज्ञो राज्यं स्वात् परिरक्षितम् । तदभावे हि संकीर्णं जगत् स्वादधरोत्तरम् ।

२१ आत्मशब्दस्तरतमपर्ययो ब्राह्मः । तेनासत्ता मन्वाद्यः । आसन्नतराः पुत्रभ्रात्रादयः ।
 आसन्नतराः दाराः । तेभ्यो रक्षितः ।

२२ परेभ्यश्चेति । सामंतादविकादिदिपदचतुष्टयावरजंगमेभ्यश्च ।

२३ अरिभयादासन्नेभ्यो रक्षाप्रागभिधेयेत्याह पूर्वं वा० ।

२४ आसन्नतरमेभ्यः ।

दाररक्षणं^१ तु निशान्तप्रणिधौ वक्ष्यामः ।

पुत्ररक्षणं तु जन्मप्रभृति राजा पुत्रान् रक्षेदिति^२ सिद्धान्तः । जन्मप्र-
भृति राजपुत्रान् रक्षेत् । कर्कटकसधर्माणो हि जनकं भक्षा राजपुत्राः ।

तेषामजातस्त्रेहं पितर्युपांशुदण्डः श्रेयानिति भारद्वाजः ।

नृशंसं मर्दुदृष्टयः क्षत्रवीजविनाशश्चेति विशालाक्षः । तस्मादेकस्थानाः ।
यरोधश्चेयानिति ।

अहिर्भयमेतदिति परासराः । कुमारो हि विक्रमभयान्मां पिताव-
रुणोद्धीति ज्ञात्वा तदेवाङ्के^३ कुर्यात् तस्मादन्तपालदुर्गे वासः श्रेयानिति ।

औरंभं^४ भयमेतदिति पिशुनः । प्रत्यापत्तेर्हि तदेव कारणं ज्ञात्वा-
ऽन्तपालसखः स्यात्^५ [२८ द्वि.] तस्मात् स्वविषयादपकृष्टे^६ सामन्तदुर्गे वासः ॥
श्रेयान्^७ ।

१ तथापि विशेषः ।

२ जन्म च द्विविधमिष्यते । आधानं सूतिश्चेति । आधानात्प्रभृति राजा कौटि(ट)ल्ये-
नैष्यते । प्रसूतिवो भारद्वाजादिभिः ।

३ तत्र भारद्वाजमतमाह ।

४ मर्दुतेः प्रभृतिः ।

५ *

६ अत्र हेतुमाह ।

७ यथा ते पितरि नापकुर्वन्ति । यतो मातृयांघवात्सं प्रतिगृह्णापकुर्वन्ति । तत्तत्तद्वारेणाप्यप-
करोति ।

८ पावत्वेहः पितृर्नोत्पद्यते तावदेवोपांशुदण्डलेपां कर्तव्यः ।

९ यदेवं राजपुत्ररक्षणं नृशंसं कर्म्मैतत् ।

१० मर्दुदृष्टयश्चात्र निषिद्धः ।

११ पुरुषिस्त्रेहं स्थाने यत्र पिता तत्रैवावरोधः । स्वावंध्यनिरोधदुष्टसंसर्गादिनिरोधः.....

१२ अहिर्भेदेकस्थाने सदा यथा भय तथा सर्पसमानेन स्थिद्रान्धेपिणा पुत्रेणेति पारासराः ।

१३ अनुदमपि दुष्टः ।

१४ तदेवाहिर्भयं विनाशलक्षणं अके समीपे स्थितः कुर्यात् ।

१५ विषयात्तपालार्थं.....दण्डनायकदुर्गे वासस्त्रेहवारस्त्रेण कुमारस्य श्रेयान् । अहि-
भयादिति भावः ।

१६ उरभो मेघसल्लेदमौरभम् । यथाऽपच्छवान्मेघाद्भयं तथा तथ्यादपि ।

१७ आसमंवादापत्तनमापत्तिः प्रतिविपरीता वा आपत्तिः प्रत्यापत्तिः । पिशुः सफासादप्यत्र
गमनमित्यर्थः । तस्याः प्रत्यापत्तेर्यवहितस्यापत्तस्य तदेव पूर्वोक्तं विक्रमभयं कारणभूतं
ज्ञात्वा । [पाश्चात्यपत्रे* ।]

१८ दूरांतरिते । उरभोऽपि दूरापातः ग्रहणुमसमर्थो भवतीति भावः ।

१ अत्र 'तु' नास्ति । २ अत्र राजः । ३ अत्र 'निति' सिद्धान्तः । जन्मप्रभृति राजपुत्रान् रक्षेत्
इति नास्ति । ४ अत्र 'मर्दुदृष्टयः' । ५ अत्र 'पौत्र' नास्ति । ६ अत्र पारासराः ।
७ अत्र इति । ८ अत्र तत्रेवाह । ९ अत्र 'प्रकं', अत्र 'भयं' । १० अत्र 'विपत्तिः' ।

यत्सस्थानमेतदिति कौणपदन्तः । वत्सेनेव हि घेनुं पितरमस्य सामन्तो
द्रुह्यात् । तस्मान्मातृवन्धुषु वासः श्रेयान् ।

ध्वजस्थानमेतदिति वातव्याधिः । तेन हि ध्वजेनादितिकौशिकवदस्य
मातृवन्धवा भेदोऽस्ति । ग्राम्यमुखेऽप्येवमेव सृजेत् । मुखोपरुद्धा राजपुत्राः
पितरं नाभिद्रुह्यन्तीति ।

जीवन्मरणमेतदिति कौटल्यः । काष्ठमिव घृणजगधं राजकुलमविनी-
तपुत्रमभियुक्तमात्रं भज्येत । तस्मादनुमत्यां महिष्यां ऋत्वि[२९ प्र.] जेश्व-
रुमेन्द्रावाहस्पत्यं निर्वपेयुः । आपन्नसत्त्वायाः कौमारभृत्ये गर्भकर्मणि
प्रसवे^१ च विप्यतेत । प्रजातायाः पुत्रसंस्कारं पुरोहितः कुर्यात् । समर्थ
तद्विदो^२ विनयेयुः ।

१ तेन च पुष्टो भूत्वा कुमारसहायोऽभियुग्यादिति भावः ।

२ मातृहादिषु । ते ह्यस्य पितरं स्वापत्यवैधन्यभयात्तद्रुह्यन्तीति भावः ।

३ तदेव व्याचक्षते । तेन ध्वजेन कुमारेण ।

४ ध्वजचिह्नं नागराजादीनां तास्थानसमानमेतत् ।

५ अदितिग्रहणमदितिपुत्राणां कालादिदेवानां परिमहार्थम् । कौशिकस्त्वाहितुर्विक-
कोक्षेन सर्वं
ग्रहेण चरतीति । अदितिब्रह्मध्वजं वर्णयिष्या । तद्यथा । पणमहेत्यादिः कौशिको भिक्षते ।
योऽस्य नागत्य पूजा करोति तस्य सकुलस्य कुशलमकुशलमप्येषामिति निग्रहभयमनु-
हारां च.....कृतीः कर्पयिष्या तेनोपचय कृत्वा मनुष्यापवा अभिद्रुह्यन्तीति भावः ।

६ ग्राम्यशाब्देन शाब्दस्पर्शपरसंग्रहविधाना विषया ग्राह्याः । ग्राम्याणां साधूनि ग्राम्याणि
विषयानुत्तानीत्यर्थः ।

७ निरङ्कुशमिति शेषः ।

८ परेणेति शेषः ।

९ अनागतमेव कृतकोष्ठशुभ्यां शालिपूतक्षीरपण्यादारायां राश्यां ऋत्विजः ।

१० इन्द्रो बृहस्पतिश्च देवता भवेति ।

११ कुमारभृत्ये साधु कौमारभृत्यं बालवैद्यं हिर्ण्मालीयं जीवकीयं वा यो वेत्ति स बालवैद्यो
गर्भकर्मणि गर्भं.....

१२ प्रसवे सुखप्रसूषौ च यत्नं कुर्यात् । एतेन राजपुत्ररक्षा भवति । तथा श्रोतं—
.....एवमथ योनौ च गर्भे कर्मणि चापि यः ।

शुचिः कृच्छ्रगतस्यापि न शपे इमतेऽस्य भीः ॥

१३ प्रसूतायाः ।

१४ जातकर्मादिभिः ।

१५ अप्येहं योग्यम् ।

१६ कृपिसंयमानादिसकलराजविद्याविदः ।

सन्निष्ठांमेकश्चैनं मृगयाद्युतमद्यस्त्रीभिः प्रलोभयेत् । पितरि विक्रम्य राज्यं गृह्णाणेति । तमेन्यः सत्री प्रतिपेधयेदित्याभीर्याः ।

१ 'महादोषमबुद्धौबोधनमिति कौटल्यः । नवं हि द्रव्यं येन येनार्थजा-
तेनोपदिह्यते तत्तदाचूषति' । तस्माद्धर्म्यमर्थं चास्योपदिशेत् नाधर्म्यम-
नर्थं च । सन्निष्ठास्त्वेन तव स्मः इति वदन्तः पालयेयुः ।

यौवनोत्सेकात् परस्त्रीषु [२९ दि.] मनः कुर्वाणमौर्याव्यञ्जनाभिर्मध्या-
भिः शून्यागारेषु रात्राबुद्धेर्जयेयुः ।

११ मद्यकामं योगेपानेनोद्वेजयेयुः ।

द्युतकामं कौपटिकैरुद्वेजयेयुः ।

मृगयाकामं प्रतिरोधकव्यञ्जनेस्वाप्तयेयुः ।

पितरि विक्रमबुद्धिं तथेत्यनुप्रविश्य मेदयेयुः ।

१ विद्याभिर्विनयसंपन्नो भवेति कुमारचित्तपरीक्षणार्थं आचार्यमतमाह ।

२ उक्तं च—अच्छिला परममौलि भूत्वा कर्म दुष्करम् ।

अहत्वा वायुबुद्धानि महतीं माप्नुयाच्छ्रियम् ॥

३ उक्तं च—दोषाद् दोषा इति श्रुत्वा कालेनापि विरस्यति ।

कामूपपदिर्विरस्यत्युपद्रवप्रदमातिनः ॥

४ निबलकरोमूत्रकर्पूरादिना ।

५ तन्मयं भवति ।

६ न्यायेनार्थार्जनादि ।

७ नाधर्म्यमित्यर्थापत्तेऽपि पुनरुच्यतेऽलंघनोपरोधार्थम् ।

८ अनर्थस्य रक्षयेयुः ।

९ तथेत्यनुप्रविश्य ।

१० घटदासीभिः कृतकएतदुच्छिवेषाभिः ।

११ अकृतशरीरसंस्काराभिर्विषपलाण्डुमक्षणावलेपनादिभिर्दुर्गंधाभिः ।

१२ तत्पतिपुरुषागमनैः ।

१३ मदनीयविरेशनीयौषधमुक्तपानेन ।

१४ पूर्वोक्तगुरुपुरुषैर्दुष्टाभिर्मेवांशवारुण्यदंष्टपादप्याभ्याम् ।

१५ उद्वेजनशब्दस्यावृत्तिरतिशयव्यापनार्थम् ।

१६ अनुप्रविश्य इति पितृमूकं च—यस्य यस्य हि यो भावस्तस्य तस्य हितं नरः ।

अनुप्रविश्य मेधावी क्षिप्रमात्मवशा नयेत् ॥

पश्चात् मेदयेयुर्जांतासकं कुर्युः ।

१ ६४० तदन्यः । २ ६४१ स्वाजीयः, ३४१ स्वाजिः । ४ ६४० सुरितेषु
पुस्तकेषु 'सूयतीत्यन्तरं' 'एवमय नवबुद्धिर्दुष्यते (० एष्येत) तत्तदाश्रोपदेष्टमिवाभिजातासि' इति
पठ्यते । ५ ६४० तस्माद्धर्मः । ६ ६४० मनर्थः । ७ ६४१ ०५१ धनः । ८ ६४०
स्त्रीभिर्मध्याः । ९ ६४१ ०५१ ३५१ एतेष्वभिः । १० ६४० पुरर्धरेद्वेजयेयुः ।

‘अप्रार्थनीयोऽयं’ राजा विपन्ने^१ घातसम्पन्ने नरकपातः संक्रोशः प्रजा-
भिरेकलोष्टवधश्चेति विरागं वेदयेयुः । [२-५] प्रियमेकपुत्रं वंभीयात् । बहु-
पुत्रः प्रत्यन्तमन्यविषयं वा प्रेषयेत् यत्र गर्भः^२ ‘पण्यं’^३ डिंवो^४ वो न भवेत् ।

आत्मसम्पन्नं से(सै)नापत्ये यौवराज्ये वा स्थापयेत् ।

बुद्धिमान्नाहार्यबुद्धिर्दुर्बुद्धिरिति पुत्रविशेषाः ।

‘शिष्यमौगौ’^५ धर्मार्थाबुपलभते चानुतिष्ठति च बुद्धिमान् ।

उपलभमानो नानुतिष्ठत्येवार्थबुद्धिः ।

अपायनिर्त्यो धर्मार्थद्वेषी^६ चेति दुर्बुद्धिः ।

स यद्येकपुत्रः पुत्रोत्पत्तिं^७ विज्ञातव्यं प्रयत्नेन । पुत्रिकापुत्रानुत्पादयेद्वा ।

पुंश्चस्तु व्याधितो वा राजा मातृवन्धुकुल्यैर्गुणैस्सामन्तानामन्यत-

१ भेदप्रकारमाह ।

२ एतत्पिवा बहुपौरुषसंपन्नत्वात्पुत्रक्षत्वाच्च योऽप्युपलभ्य- । रक्षार्थविषयेऽपि नैकतिकां सिद्धि-
येतो विपन्नेऽस्तिस्त्वत्कलीभूते धातोऽस्माकं नराः ।

३ शरीरसंजननसंबन्धनरक्षणैः पितुः परमोपकारित्वात् संक्रोशः ।

४ अनुत्पन्नकृतिश्चायं राजा तत्तद्वत् प्र० ।

५ पितृवाक्यमिति ।

६ अथैवमुक्तोऽपि जन्मांतरवैराग्यबन्धविवर्तेत । तदा विरागं राजे ।

७ निगडैरिति दोषः । अन्यत्रगमनाशंकायात् ।

८ आदविकविषयम् ।

९ परस्व राष्ट्रं मित्रादिविषयम् ।

१० गर्भं इव गर्भः दुष्टत्वेन जामातृत्वेन वा न तेरुंयते न शृङ्खलं न विदुर्वर्तेते ।

११ एवमवपण्यं कृत्वा वा पितृप्रकृतीर्मिक्षित्वा शक्तिमात्मनः पूरयति ।

१२ दमतो दमरकारको यत्र न भवति तं विषयं प्रेषयेत् ।

१३ बुद्धिबशादेव त्रैविध्यं राजपुत्राणां दुर्बोधमाह । अष्टगुणबुद्धिसंपन्नः ।

१४ मध्यमस्य लक्षणमाह । गुरभिरपदिश्यमानैः ।

१५ आचार्यादिभिः प्रतिक्षणमाहार्यां बुद्धिर्यस्य । तत्प्रेक्षणवाऽनुष्ठाने प्रवृत्तः इत्यर्थः । तं
प्रयत्नेन शिक्षयेत् ।

१६ अपायहेतुषु कामादिचपसनेषु नित्यप्रवृत्तः ।

१७ धर्मद्वेषी नास्तिकत्वात् । धर्मद्वेषी देवपरत्वात् ।

१८ तस्य राज्यायोग्यात्वात् । दुर्बुद्धिनोत्पन्नो दुर्बुद्धिरेव व्याधित्वाशंकायात्-पुत्रिचेत्यापाह ।
पुत्रत्वेन गृहीतानां दुर्बुद्धिणां आसने क्षत्रियैर्वा पुत्राः तनुस्यः पुत्रिकापुत्र इति वचनात् ।

१९ क्षीणशुक्रः ।

२० क्षेत्रमृताया देव्या ज्ञानिः ।

२१ राज्ञः कुलोत्पन्नः ।

२२ प्रशस्तगुणवदिति सवक्ष्यते ।

१ अज 'य' नास्ति । २ अज 'वेदयेयु' नास्ति । ३ अज वा ग्रीयात् । ४ अज[१] पण्यं,
अज[२] पण्य, ५ पण्डो । ६ अ क्षिमा, अ[१] डिंवो, अज[२] पण्यविम्बो । ७ अज सेवराये । ८ अज
शिष्यमानो । ९ अ विषयत । १० अ नृप्य, अ[१] पुन्य ।

मेन क्षेत्रे^१ धीर्जमुत्पादयेत् । न चैकपुत्रमविनीतं राज्ये स्थापयेत् ।

बहूनामेकसंरोधः पिता पुत्रहितो भवेत् ।

अन्यन्नार्पद ऐश्वर्यं ज्येष्ठभागि^२ तु पूज्यते ॥

कुलस्य वा भवेद्राज्यं कुलसहो^३ हि दुर्जयः ।

अराजव्यसंनानाधः शश्वदावसंति क्षितिम् ॥

॥ इति विमयाधिकारिके सप्तदशमोऽध्यायः ॥ छ ॥

*

[अपरुद्धवृत्तम् ।]

विनीतो राजपुत्रः कृच्छ्रं^४ वृत्तिरसदृशे कर्मणि नियुक्तः पितरमनुवर्तेत
अन्यत्र प्राणाबोधप्रकृतिकोपपातकेभ्यः ।

पुण्ये^५ कर्मणि^६ नियुक्तः पुरुषमधिष्ठातारं याचेत । पुरुषाधिष्ठितस्तु सवि-
शेषमादेशमनुतिष्ठेत् । अभिरूपं च कर्मफलमौपायनिकं च लाभं पितुरूप-
नार्पयेत् ।

१ देश्याम् ।

२ राजाहम् ।

३ आहार्यबुद्धिमपि स्थापयेत् । बुद्धिमतोऽभावे दुर्बुद्धिमेक व स्थापयेत् । अविनीतस्तु सर्व-
व्यसनापदश्चाद्राज्यमाप्मानं च भाशयति ।

४ विरक्तानाम् ।

५ पितुर्हितत्वेऽहिमयाभावात् भिन्नमतत्वात् बहूनां पुत्राणामपि हितो भवेत् । परस्परं
संपर्केण विनयग्रहणात् ।

६ यदि कुष्ठपाप्यादिका आपन्नवति तदा कनिष्ठभाग्यपि भवति । राज्यं पूज्यते न्यायदत्तत्वात् ।

७ ज्येष्ठस्य भवतीत्यर्थः ।

८ कुलस्येति बहूनामित्यर्थः । सौभ्रातृत्वे सति रामयुधिष्ठिरादीनामिव राजर्ष भवेत् ।

९ भिन्नकुलानामपि ।

१० *

११ *

१२ *

१३ *

१४ यत्र स्वप्नबद्धो बलीयसि मेध्यते विनाशः संपद्यतामिति ।

१५ न्याये समाहृतत्वाद्वा परीक्षार्थम् ।

१६ *

१७ आदिष्टाधिकैः वृत्तैः सहितम् ।

१८ *

१९ *

१ ३ भार्गवी तु, ३ भागस्तु, ३९] भाषिति । २ १ राजपुत्ररक्षणं सप्तदशोऽध्यायः, ३ प्रथमेऽ-
धिकरणे राज्यं सप्त, ४ पथमाधिकरणे सप्त राज्यं । ३ ३५० 'विनीतो' नास्ति । ४ ३५० चापह ।
५ ३५१] ३ कोपक । ६ ३५० पुण्यवर्धनि । ७ ३५० व । ८ ३५१] ०१] सविदद ।

तथाऽन्यतुष्यंतमन्यस्मिन् पुत्रे [३१ प्र.] दारेषु वा स्तिष्ठंतं तदनुरो-
धाद्वा द्वेषेणोरण्यायापृच्छेत् ।

यध्वन्धभयाद्वा यस्तामन्तो न्यायवृत्तिर्धार्मिकः सत्यवागविसंबादकः
प्रतिग्रहीता मानयिता चाभिपन्नानां तमाश्रयेत् ।

तत्रस्थः कोशदंडसंपन्नः प्रवीरपुरुषकन्यासंबन्धम[टवीसम्बन्धं] कृत्य-
पक्षोपग्रहं च कुर्यात् ।

एकचरः सुवर्णपाकमणिरागरसंरूप्यपण्याकरकर्मान्तानाजीवेत् । पाप-
ण्डसहृद्द्रव्यमश्रोत्रियोऽपरिभोग्यं वा देवद्रव्यमाश्रयविधवां गूढमनुप्रविश्य सा-
र्ययानपात्राणि च मर्दनरसयोगेनातिसंधाय तद् द्रव्यमपहरेत् ।

" पारिग्राहिकं" वा योगमातिष्ठेत् । मातुः परिजनोपग्रहेण वा "चेष्टेत् ।

कारुशिल्पिकुशीलवचिकित्सकवाग्जीवनपापदण्डेभ्यश्च नष्टरूपस्त-
द्व्यञ्जनसंज्ञः "छिद्रेषु" प्रविश्य राज्ञः शस्त्ररसाम्यां प्रहृत्य ब्रूयादहमसौ
कुमारः सहभोग्यमिदं [३१ द्वि.] राज्यमेको नार्हति भोक्तुं ये" कामयन्ते मां"
भर्तुस्तानिहं द्विगुणेन भक्तवेतनेनोपस्थास्यामीत्यपहरेद्भवत्सम् ।

॥ इति विनयाधिकारिकेऽप्यद्वयवृत्तं प्रकरणं ॥ छ ॥

१ स्वभावज्ञेयम् ।

२ अन्यपुत्रदारादुरोधाद्वा भृत्यवन्तम् ।

३ भारणं तपस्ते वास्तामीति ।

४ *

५ *

६ *

७ धर्मविजयिनः । कुमारस्य कोशोपाज्जनोपायमुक्त्वा कोमविग्रह (यि) नः शोचयते ।

८ वक्ष्यमाणमदन्तीवमोहनीययोगैर्बद्धकन्यजनहन्तेन घनपटीनतिसंभाषापहरेत् तेषां
धनमित्यर्थः ।

९ दुरांतं भोषायाभिहितप्रयोगैरप्यजापादिभिर्दुर्गसंख्यं द्रव्यमपहरेदित्यर्थः ।

१० आत्मनः शक्त्युपपन्नं कुप्यात् ।

११ प्रस्थापितपूर्ववर्णनेपादि । घटकपापवशातः सहशरवद्वदिष्यः कृष्णो सबलीत्यादिप्रयोगैः ।

१२ कार्वाणिर्यजमानां सत्या मृत्वा ।

१३ रक्षसैरिन्द्रेषु ।

१४ एकलोष्ठवधप्रतिषेधार्थम् ।

१५ *

1 SJG बन्धवध । 2 S प्रतिग्रहीता । 3 SJG माधयेत् । 4 S बोदण्डः ; SJG बोदण्डः ।
5 S गृहं । SJG वाः । 7 SJG मुष्ये । 8 SJG हेमः । SJG धोत्रियभोग्यं । 10 O देहः ।
11 SJG वा गृहं ; O मिषकादव्यं वा । 12 S पात्रनिः । 13 SJG सन्ध्यापहरेत् , O पदरेत् ।
14 SJG पारिग्राहिकं । 15 O पापण्डसहृदं । 16 SJG छिद्रे । 17 SJG तत्र ये । 18 SJG 'मां'
नास्ति । 19 S मर्तुं (SGI मर्तुं) नाहं (SGI तानहं) , J मर्तुं नष्टं ; SJG मर्तुं तानहं । 20 SJG नोप-
स्थासे इति । 21 SJG इत्यवदद् । 22 SJG 'इति...प्रकरणं' नास्ति ।

अपरुद्धं तु मुख्यपुत्रावसर्पाः प्रतिपाद्यानयेयुर्माता वा प्रतिगृहीता ।
त्यक्तं वा गूढपुरुषाः शस्त्ररसाभ्यां हन्युः । अत्यक्तं तुल्यशीलाभिः
स्त्रीभिः पानेन मृगयया वा प्रसर्जयित्वा रात्रावुपगृह्यानयेयुः ।

उपस्थितं च राज्येन मूर्ध्वमिति सात्वयेत् ।

एकस्थमथ संरुन्ध्यात् पुत्रवांस्तु प्रवासयेत् ॥

॥ इति विनयाधिकारिके अष्टादशोऽध्यायः ॥ छ ॥ [३३ प्र.]

*

[राजप्रणिधिः ।]

राजानमुत्थितं मनूत्तिष्ठते भृत्याः । प्रमाद्यन्तमनुप्रमाद्यन्ति । कर्माणि
चास्य भक्षयन्ति द्विपद्भिश्चातिसंधीयते । तस्मादुत्थानमात्मनः कुर्यात् ।
नालिकाभिरहरष्टथा विभज्ये रात्रिं च विभजेत् । छायाप्रमाणेन वा ॥

१ पूर्वं दुष्टे पितर्यदुष्टस्यापरुद्धस्य दूतमभिहितं भविष्यतो राज्ञो रक्षार्थमिदानीं दुष्टेऽपरुद्धे
अदुष्टस्य राज्ञो वृत्तिरभिधीयते ।

२ मम्यादिपुत्रास्त एवावसर्पा राज्ञा प्रणिहितत्वात् प्रणिपाद्य वा राज्यमानयेयुः । माता वा
तस्य प्रतिग्रहीता राज्ञोपचारैरावर्जिता जानयेत् ।

३ दौष्ट्यावसंधेयम् ।

४ अदुष्टम् ।

५ मापरोक्षे तथैव राजमिति सात्वयेदनुनयेत् बुद्धिमन्त्रम् । आहार्यबुद्धिं तु एकस्थं निरुद्ध-
संचारं संरुन्ध्यात् । बुद्धिं तु पुत्रवांश्चन्द्रन्यस्मिन् योग्ये पुत्रे सति प्रवासयेद् उपांगुवधेन
हन्यात् । राज्यरक्षार्थं सावधलेखो बहुपुण्यराशिरिति वचनात् ।

६ आसन्नतरेभ्यः पुत्रेभ्यो रक्षणमभिधायास्तरेभ्यो मम्यादिभ्यो रक्षणप्रकारमाह ।

७ राजानमुत्थितं स्वम्यापारे सततोद्युक्तं अनूत्तिष्ठन्ते अनवरमेयोत्तिष्ठन्ते स्वम्यापारेषु सततो-
द्युक्ता भवन्ति । स वच्छीकच्छच्छीकः प्रकृत्य इति वचनात् । उक्तं च-

यत्किञ्चिद्वृद्धे राजा शुभं वा यदि वाऽशुभम् ।

भृत्यास्तदनुकुर्वन्ति नतैर्यो नतैकं च [वा] ॥

.....च भृत्येऽपि राज्ञो रक्षा संपद्यते । मयमुत्सो राजा न स्त्रैः परेष्वातिसंधीयते ।

एवं स्वतोऽपि रक्षा । प्रमाद्यन्त इन्द्रियाण्येव प्रसर्जयन्तमनुप्रमाद्यन्ति । उक्तं च-

राजान्प्राप्यन्ते न स्त्रैः स्वयं कार्येष्वनुत्थितः ।

न मुद्योगोऽस्ति पात्राणामनुपुञ्जतरारमनीनि ॥

ततश्च रक्षार्थमिदं भवतीति भावः । दोषांतरं च दर्शयति । कर्माणि च । उपघात-
रतमाहर्तारः कर्मणां चण्डाणि चास्य भक्षयन्ति । राज्ञो निरवधानत्वात् । मशिनवामने
च कृपाः परेषां भक्षयन्ति ततश्च प्रमादः । अथ वृष द्विपद्भिश्चातिसंधीयते । तस्मादु-
त्थानमुद्योगमावसरार्थं कुर्यात् । अनुष्ठानानां कालमिभागाधेमाह ।

1 अदुष्टं । 2 अ पुत्र । 3 अदुष्टं 'मयगर्भा' । 4 चण्ड 'वा' नमिः । 5 अदुष्टं
प्रमज्ज रात्रा । 6 अ मयोर्वमिति । 7 अदुष्टं वा । 8 अ ध्यायन्त इत्यादि च इति कणा । 9 प्रमये-
ऽपि हरणेऽपरुद्धं अदुष्टं । 10 प्रमयाधिकारिके अदुष्टं अपरुद्धं । 9 अजि 'अनुपिष्ठानम्', अजि
अनुत्थितम् । 10 अ नष्टिवा, अ नष्टिवा, अ नष्टिवा । 11 अदुष्टं 'मियय' नमिः । 12 अ मन्त्रेण ।

त्रिपौरुपी पौरुपी चतुरंगुला नष्टच्छायो^१ मध्याह्न इति चत्वारः^२ पूर्वो-
दिवसस्याष्टभागाः ।

{छायापौरुपाभिधानस्य द्वादशांगुलशंकोस्तत्प्रमाणेन वा दिनविभाग-
स्तदेवाह त्रिपौरुपीति । आदित्योदये पण्यवत्यंगुला पौरुपच्छाया भवति । सा
यदि त्रिपौरुपी पङ्क्तिंशदंगु[३३ दि.]छावशिष्यते । तदा पूर्वो दिवसस्याष्टभागे
व्यतीतो भवति । यदा पौरुपी द्वादशांगुला तदा द्वितीयोऽष्टभागः । यदा
चतुरंगुला तदा तृतीयोऽष्टभागः । यदा शंकुमूलप्रविष्टा छाया भवति तदा
चतुर्थोऽष्टभागः । नष्टच्छायो मध्याह्न इति चत्वारः पूर्वोदिवसस्याष्टभागाः ॥
अतिदेशमाह ॥ छ ॥}

॥ तैः पश्चिमा व्याख्याताः । तत्र पूर्वोदिवसस्याष्टभागे रक्षाविधानमाय-
व्ययौ च शृणुयात् । द्वितीये पारिजानपदानां कार्याणि पश्येत् । तृतीये
स्नानभोजनं सेवेत् । चतुर्थे हिरण्यप्रतिग्रहं^३ मध्यक्षांश्च कुर्वीत । पञ्चमे
मन्त्रिपर्यदा^४ पत्रसंप्रेषणेन मंत्रयेत्, चारगुह्यबोधनीयानि बुद्धयेत् । षष्ठे
स्वैरविहारं मंत्रं^५ वा सेवेत् । सप्तमे हस्त्यश्वरथायुधीयान् पश्येत् । अष्टमे
॥ सेनापतिसखो विक्रमं चिन्तयेत् ।

१ विमकादोरागे ।

२ नागरिकपदेष्टुसमाहरणपालादिभिः प्रजानां रक्षाविधानं दैवमानुषीयादि ।

३ अभ्यक्षातिसंधाननिवारणार्थम् ।

४ धर्मस्वीयकंदकनोपनोक्तविधिना व्यवहारान् ।

५ व्यापामोपलक्षणार्थम् ।

६ देवविग्रहविपुलपलक्षणार्थम् ।

७ समाहरणदिसमानीतहिरण्यस्य स्वस्थचित्तरवात् कुर्वीत । स्वयं इहस्य न परिवर्तयति
संभवतीति । अभ्यक्षतुदिसूत्रे इहेऽभ्यान् कुर्वीत ।

८ संज्ञाभिः ।

९ न तैः सुखं स्यादिति गीतनृत्तादिनिमित्तं विह..... ।

१० सति कार्पण्येन ।

११ स्नानभोजनसंयुक्तान् सारपङ्क्तुविभागार्थम् ।

१२ प्रक्राशष्टपुद्गलपुद्गलरचनादिभिः प्रतिदिनं चिन्तितव्यं विक्रमः मुक्तिर्हो भवति ।

प्रतिष्ठितेऽहनि सन्ध्यामुपासीत । प्रथमे रात्रिभागे गूढपुरुषान् पश्येत् । द्वितीये स्नानभोजनं सेवेत स्वाध्यायं च कुर्वीत । तृतीये तूर्यघोषेण संविष्टैः, चतुर्यपञ्चमौ शयीत । पष्ठे रात्रिभागे तूर्यघोषेण प्रतिबुद्धः शास्त्र-मतिकर्तव्यतां च चिन्तयेत् । सप्तमे मन्त्रमध्यासीत गूढपुरुषांश्च [११ दि.] प्रेपयेत् । अष्टमे ऋत्विगाचार्यपुरोहित[सखः] स्वस्त्ययनानि प्रतिगृहीयात् । चिपित्सकमहानेसिकमौहंतिकांश्च पश्येत् । सप्तसां घेनुं वृषभं प्रदक्षिणी-कृत्योपस्थानं गच्छेत् ।

आत्मघलानुकूल्येन" वा निशाहर्भागान् प्रविभज्य सेवेत ।

वपस्थानगतः कार्यार्थिनामद्वारासंगं कारयेत् । दुर्दशो हि राजा कार्य-कार्यविपर्यासमासन्नः कार्यते । तेन प्रकृतिकोपमरियशं वा गच्छेत् । तस्मा-

देवताश्रमपापंश्चोत्रियपशुपुण्यस्थानानां चार्त्तवृद्धव्याधितव्यसन्न्याधानां
स्त्रीणां च क्रमेण कार्याणि पश्येत् । कार्यगौरवादात्यधिकं वशेन वा । १

सर्वमात्ययिकं कार्यं शृणुर्यान्नातिपातयेत् ।

कृच्छ्रसाध्यमतिक्रान्तमसाध्यं वापि जायते ॥ [३४ प्र.]

अद्वयगारगतः कार्यं पश्येद्वैद्यतपस्विनाम् ।

पुरोहिताचार्यसंखः प्रत्युत्थायाभिवाद्य च ॥

तपस्विनां तु कार्याणि त्रैविद्यैस्सह कारयेत् ।

मायायोगैर्विदां चैव न स्वयं कोपकारणात् ॥

राज्ञो^१ हि प्रवमुत्थानं यज्ञः कार्यानुशासनम् ।

दक्षिणा वृत्तिसौम्यं तु दीक्षा तस्याभिपेचनम् ॥

तथा चोक्तम्—

न तपोभिर्ब्रतैर्यज्ञैः पुण्यमाप्नोति पार्थिवः ।

संरक्षितप्रजाधर्मात्पष्ठमंशं यथामुवन् ॥

प्रजार्मुखे सुखं^२ राज्ञः प्रजानां च हिते^३ हितम् ।

नोत्तमप्रियं हितं राज्ञः प्रजानां हि^४ प्रियं^५ हितम् ॥

१ देवद्वयदिनिमित्तो विवादः ।

२ तीर्थतडागादीनाम् ।

३ अमासव्यवहाराणाम् ।

४ देवताकार्यं यद्यप्युक्तं..... ।

५ अथ यो विनाशो यस्य दृश्यते तदेवादीं पश्येत् ।

६ अनुष्ठानावसानं कुर्यात् ।

७ होमशालास्थितः । अग्निप्रत्यक्षं साक्षिणः प्रष्टव्य इति ।

८ पंडिततपस्विनामादरवापेक्षार्थम् ।

९ पुरोहितोपाध्यायानां सत्त्वा भूत्वा संक्षयनिष्ठेदायेम् ।

१० तेषामभ्यहितत्वात् ।

११ संभ्रमोद्वादिप्रयोगविदाम् ।

१२ कुपिता मूर्खतपस्विनः शापं प्रयच्छति ।

१३ "

१४ अन्यायनिवारणम् ।

१५ रिपो मुनेऽपि वा सास्त्रोक्तदृष्टधारणात् ।

१६ मातृव्यन्यायप्रतिषेधात् ।

१७ इहलोकमिद्विदक्षणं राज्ञो भवति ।

१८ स्वधर्मप्रवर्तने तद्धर्मपदंभावात् ।

१९ गृह्यादिप्रवर्तने हितं राज्ञो लभ्यलोकविरोधान् ।

२० रक्षानिराकुल्यम् ।

२१ राज्ञो हितं लोकद्वयसंनिधेः ।

तस्मान्नित्योत्थितो राजा कुर्यादर्थानुशासनम् ।

अर्थस्य मूलमुत्थानमनर्थस्य विपर्ययः ॥

अनुत्थाने ध्रुवो नाशः प्राप्तस्यानार्गतस्य च ।

प्राप्यते फलमुत्थानाल्लभते चार्थसम्पदम् ॥

॥ इति विनयाधिकारिके [३४ दि.] एकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ छ ॥

*

[निशान्तप्रणिधिः ।]

[*निशान्तप्रणिधिः ।] वास्तुकप्रशस्ते देशे सप्ताकारपरिपा(खा)द्वार-
मनेककर्षापरिगतमंतःपुरं कारयेत् ।

कोशगृहविधानेन मध्ये वासगृहम् । गूढभित्तिसञ्चारं मोहनगृहं तन्मध्ये
वासगृहं कारयेत् । भूमिगृहमांसन्नचैत्यदेवतापिधानद्वारमनेकसुरङ्गा-
सञ्चारं वा तस्योपरि प्रासोदं वा गूढंभित्तिसोपानं शुपिरंस्तम्भप्रवेशा-

१ भजानां करणीयार्थेक्षणम् ।

२ चतुर्विधस्य ।

३ राज्ञोऽनुद्योगे भजानिः प्राप्त्यर्थस्य विनाशो भवति ।

४ भविष्यत्तन्नामस्य योगलक्षणं कलं राजा प्राप्यते ।

५ भयानो दुष्टत्वम् ।

* निशांतप्रणिधिरिति सूत्रम् । निशांतमिति निश्चलीभवंत्यत्र राजादयो निशाया अंतो
वा यदत्र गम्यते तन्निशांतमंतःपुरम् । तत्र प्रणिधिः प्रणिधानम् । स्वायत्तजंगमानां तत्र
प्रणिधानं सावधानता । राज्ञ आत्मनो दाराणां च रक्षणार्थमिति सूत्रार्थः । सर्ववस्तुदिष्टं
रूपमेव दारारक्षणं निजोत्प्रेषणौ प्रवक्ष्याम इति । अत्र दूरेभ्यो रक्षणं दाराणां चारु-
णमिति । (इदं सूत्रं मूलभूतपंक्तौ लिखितं गोपलभ्यते । टिप्पणी चैवं वृष्टपार्श्वभागे लिखिता
समुपलभ्यते-सं०)

६ दाराणामात्मनश्च रक्षार्थं गृहचरणां वाचदाह-वास्तुका चारुविध्यादिद्वयैः प्रकर्षेण शस्त्रैः ।

७ बहुपमाणलक्षणं कोशगृहम् । तस्य विधानम् । चतुरस्रं वापि निदृक्षोपजेहां खानयि-
वेति सर्वं योग्यम् । तन्मध्ये वासगृहम् । राज्ञो वासाय शय्यागृहम् । गृहभित्ति-
संचारमिति-गूढो भित्तिषु संचारो यत्किञ्चिद्वक्तव्यं प्रविष्टस्य मोहनजननत्वात् मोहनगृ-
हम् । तन्मध्ये वा वासगृहं कारयेत् ।

८ भूमिगृहं वा परेविहितं तद्विधानार्थं वा प्रकटेराजगृहस्यांतः किञ्च देवताचैत्य इत्या-
भिधीयत इति । भियः सरस्वत्या वा अयनम् । तत्रासन्नचैत्यकाष्ठदेवतस्य पत्रप्रयोगादपि-
धानद्वारं तदेववायतप्रमिति जनेः प्रतीयते । न भूमिगृहद्वारमिति भावः । अनेकसुरागा-
संचारमापचापसारायं वासगृहं कारयेदिति संबंधः ।

९ अनेकभूमिकं घंटामलसारकलसोपेतम् ।

१० भित्तिसंवेष्टितसोपानत्वात् । गूढत्वादि ।

११ शुपिरंमेत्यादि । शुपिरसम्भवे शुपिरं (शु) इमसोपानत्वात् प्रवेशोऽपसारम स्तम्भ-
मध्येनैव भवति । तद्वत्सार्थं कारयेत् ।

१ S राजप्रणिधिः एकोनविंशोऽध्यायः, २ प्रथमेऽधिकार्ये राज्ञ- एकोनः, ३ प्रथमाधिकार्ये एकोनं
राज्ञः । ४ SJO 'कथा' । ५ SJO 'मध्ये' पठितः; SJO 'त वा मध्ये वाच' । ६ SJO 'वा वाचगृहं'
६ SJO 'कारयेत्' नास्ति । ७ SJO 'हं वागसन्नचैत्य' । ७ SJO 'मिषान' । ८ SJO 'वा तस्योपरि'
नास्ति । ९ SJO 'शुपिरं' ।
सटि- कौट- सर्व- ७

पसारं [३५ प्र.] वा वासगृहं यन्त्रवद्धतलावपातं कारयेदापत्प्रतीकारार्थम्
आपदि कारयेत् । अतोऽन्यथा वा विकल्पयेत् । सहाध्यायिभयात् ।

मानुषेणोग्निना त्रिरपसव्यं परिगतमन्तःपुरमग्निरन्यो न दहति । न
घात्रान्योऽग्निर्ज्वलति । वैद्युतेन भस्मना मृत्संगुकेनोवर्ल(लि)प्तं च ।

जीवन्तीत्येतौमुष्ककपुष्पवन्दाकाभिरेक्षीवे^१ जातस्याश्वत्थस्य प्रती-
नेन गुप्तं सर्पा विषाणि वा न [३५ द्वि.] प्रभवन्ति^२ ।

मयूरपृषतनकुलोत्सर्गः सर्पान् भक्षयति ।^३ शुक्रसारिके भृङ्गराजो वा
सर्पविषशङ्कायां क्रोशति^४ । क्रांचो विषाभ्यासे^५ माद्यति ग्लायति "जीव-
जीयको धियते मत्तकोफिलः । चंकोरस्याक्षिणी विरज्यते"^६ । इत्येवमग्निविष-
॥ सपेभ्यः प्रतिकुर्यात् ।

पृष्ठतः कक्षाविभागे स्त्रीनिवेशो^७ गर्भव्याधिसंस्थां वृक्षोदकस्थानं च ।
वहिः कन्या-कुमारपुरम् । पुरस्तादलङ्कारभूमिर्मन्त्रभूमिरुपस्थानं कुमारोध्यक्ष-
स्थानं च । कक्षांतरेष्वन्तर्गच्छिकसैन्यं तिष्ठेत् ।

१ तलं भूमिकादुलोपरि फलकाद्वारादिलक्षणं तस्यावपातः शत्रोरपरि पातः । स घंतेणावबद्धो
यस्य कार्यकाले कीलापनपमाप्यतीति कारयेदिति । शत्रो वासगृहे यथापृषतनकरणं
आपत्प्रतीकारार्थम् । आपदि वा अविषयत्वा कारयेत् । पूर्ववृत्ते ॥ मंत्रभेदः स्यादिति ।
२ अतिविभवैर्विभवे कल्पयेत् । सहाध्यायिनामप्येतदेव शास्त्रं तत्रैव साधयाना माति-
भवात् शक्यंते ।

३ मानुषाग्निः शस्त्रहतस्य शूलप्रोतस्य वा नरस्य वामपार्श्विकायां ऋक्मापवेणुनिर्मयनोत्पन्नो
मानुषोऽग्निस्त्रेहोदकारूपेण । त्रिरपसव्यं त्रीन् वारान् प्रदक्षिणेन परिगतं वीरात्रितमग्निरन्यो
न दहति । स दृक् दहतीति आनः । दहयति च मानुषेणाग्निना परबुर्गमादीपयेद्युति ।

४ महानसदीपादावपि ।

५ विद्युत्पृथक्स वृक्षस्य भस्मना वस्मीकसृदायुक्तेन करकजलेनार्दितेन ।

६ दोडी । ७ गिरिकर्णिका । ८ मुष्कके जातपुष्पोपलक्षितो वन्दाकः ।

९ शोभाजने ।

१० बंदनमालाविरचितेन ।

११ एतेषां निशांते उत्सर्गो मोक्षः सर्पांश्च भक्षयति पृथे उत्सृष्टाः सर्पांश्च भक्षयन्तीत्युपकारः ।

१२ कृष्णः शुक्रप्रमाणः पक्षी ।

१३ मध्यमकक्षावस्थितवासगृहात् पृष्ठतः ।

१४ मुभगकुलस्त्रीगृहाणि ।

१५ पृक्तो गर्भिण्यः अन्यतो व्यापिताः । १६ कुमारानां मन्त्राश्रयानां च । १७ धातुतद्वलेषु ।

१८ अंतर्वंशो राज्ञः पुत्रद्वारं च न निवृत्तोऽन्तर्वंशिकस्य सैन्यम् ।

अन्तर्गृहगतः स्थ [३६ प्र.] विरखीपरिशुद्धां देवीं पश्येत् ।

श्रूयते हि देवीगृहे निलीनो आता भद्रसेनं जघान । मातुःशय्या-
तर्गतश्च जननीप्रोत्साहितः कनिष्ठपुत्रदत्तयौवराज्यं कारूपविपयाधिपं
घञ्जाख्यं पुत्रो दुर्जयः <जघान इत्युत्तरत्रानुवर्तते> लाजान्मधुना विपेण
'विपर्यस्य' देवी काशिराजम् । विपदिग्धेन नूपुरेण वैरन्त्यम् । मेखलामणिना
'सौवीरम्' । जाल्पमादर्शेन । वेण्यां गूढं शस्त्रं कृत्वा देवी विदूरं
जघान । तस्मादेतान्यास्पदानि परिहरेत् ।

मुंडजटिलकुहकप्रतिसंसर्गं वा [३६ द्वि.] ह्यामिश्रं दासीभिः प्रतिपेयंयेत् ।
न धैताः कुल्याः पश्येयुः । अन्यत्र गर्भव्याधिसंस्थाभ्यः । रूपाजीवाः स्त्री-
प्रर्षपशरीराः प्रवर्तितवस्त्रालङ्काराः पश्येयुः । अंशीतिकाः पुरुषाः पञ्चाशत्का ॥
वा खियो मातापितृव्यजनाः स्थविरवर्षधराभ्यागारिकाश्चावरोधानां शौचा-
शौचं विद्युः स्थापयेयुश्च स्वामिहिते ।

स्वभूमौ च वसेत्सर्वः परभूमौ न संश्वरेत् ।

न च बाह्येन संसर्गं कश्चिदाभ्यन्तरो व्रजेत् ॥

सर्वं चावेक्षितं वस्तु निवद्धागमनिर्गमम् ।

निर्गच्छेदभिर्गच्छेद्वा मुद्रासंक्रान्तभूमिकम् ॥

॥ इति विनयाधिकारिके निशांतप्रणिधिः विंशोऽध्यायः ॥

॥

१ भद्रसेनस्य । २ जालोड्य । ३ अनिच्छन्ती बलादभिगच्छेत् ।

४ व.....धिपं दण्डपारध्यातिपीडिता । ५ परंतपं (?)..... ।

६ अयोध्याधिपं स्वमावद्वेपाय कृत्वापि अनभिगता कामेन पीडिता ।

७ दुष्प्रतिपत्तिं द्रव्यापहराद् विद्विष्टा ।

८ बाह्वर्द्धयोश्च पादप्यमर्षापरहणाकम् । अभ्यासकिसया द्वयः स्त्रीभ्यो अर्तुर्भवात्पदम् ॥

९ मायायोगविदुः । ते हि वक्ष्याद्युपदेशद्वारेणाति..... ।

१० .....कीशलयालिनीभिः । ११ देवीपिताऽविषयकार्यम् ।

१२ देवीनां कुलमयाः द्विषो आत्रादयः कुमंत्रनिषेधार्थम् । १३ तत्र न दोषः ।

१४ धानोद्धर्तनं.....राजकीयवस्त्रालंकार..... । १५ उपतिष्ठेयुः ।

१६ अंतश्चराणां कृतकमातापितरः राजप्रणिहिताः... ।

१७ सावित्र्यादिमहालक्ष्मीदर्शनादिभिः ।

१८ आर्क्षा वासः संघातोऽपि निषिध्यते । परिषयाय खेदस्तत्र कुमंत्राः संयवन्ति ।

१९ सर्वं च सारफल्गुं कुप्यादि द्रव्यं नावेक्षितं अंतःपुरद्वारस्थैः..... ।

(† इयं टिप्पणी द्वित्रिपक्षिपरिमिता विस्तृता ज्ञायते परं विनयाध्यायस्योऽन्त्यः पाठोदाहृतः ।)

1 अग पुस्तकेषु पर्येदिलनगरी 'न कश्चिदभिगच्छेत्' इत्यधिर् पश्यते । 2 अग 'पश्यते हि'
मासि । 3 अग 'जीनो हि आता । 4 अग पुस्तकेषु 'अनन्ती'राश्रम्य 'वर्ते' पर्यन्ताः राश्रम्य
नोपलभ्यन्ते । वस्तुनो 'पुत्र' कश्चिदिति पश्यते । 5 अग मनुष्येति । 6 अग 'वि' पतिनः । 7 अग
पालय । 8 अ वेण्यागूढं । 9 अ विदूरं । 10 अ वेनाः । 11 अ 'सत्याभ्याम्' । 12 अ दण्ड-
परीराः । 13 अ परिष । 14 अ आ । 15 अ द्विषो वा । 16 अ पदम् । 17 अ इयं ।
18 अ 'पितृ' । 19 अ प्रपन्नेऽधिकृत्य विंशोऽध्यायः ॥ ० प्रपन्नाधिकृत्य विंशो निशांतप्रणिधिः ।

[आत्मरक्षितकम् ।]

शयनादुत्थितः स्त्रीगणैर्धन्विभिः परिरुह्येत । द्वितीयस्यां कक्षायां कञ्चुकोष्णीपिभिर्वर्धराभ्यागारिकैश्च तृतीयस्यां कुञ्जवामनकिरातैश्चतुर्थ्या मन्त्रिभिः संवेन्धिभिर्दोर्भिः ॥ ३० ॥ प्रवारिकैः प्रार्सपाणिभिः । पितृपैतामहमहासम्बन्धानुवद्धं शिक्षितमनुरक्तं कृतकर्मणं च जनमासन्नं कुर्वीत ।

नान्यतोदेशीयमकृतार्थमानम् । स्वदेशीयं वापकृत्योपगृहीतम् । अंतर्वेशिकसैन्यं राजानं अन्तःपुरं च रक्षेत् ।

“गुप्ते” देशे माहानसिकः सर्वमास्वादवाहुल्येन कर्म कारयेत् । तद्राजा तथैव प्रतिभुञ्जीत । पूर्वमग्नये वयोभ्यश्च वलिं कृत्वा प्रतिभुञ्जीत ।

१ पंचादिपरिच्छिन्नो जनसमूहो गणः । तथा चोक्तम्—

पंचाधरे गणं विद्यादाशतादिति आर्गवः ।

पचासामप्यमित्येवं बाह्वृत्पत्याः प्रचक्षते ॥

२ अनुवृद्धप्रवीणः । राजशरीररक्षार्थम् । अन्येषां क्षत्रिणां अंतःपुरे भ्रमवेणाद् । अनुमहं च सर्वानुवाधिव्याघ्रदंशानार्थमुक्तम् ।

वाग्यायुधानि शस्त्राणि स्यावराणि वराणि च ।

अनुपो गोचरे तानि न तेषां गोचरे अनुविति ॥

३ प्रथमकक्षापामिति शेषः ।

४ कञ्चुका आग्रपदीनाः कूर्पासकाः । उष्णीषाः सर्वमुत्तमपदीनि शिरोवेष्टनानि । तानि विधत्ते तेषां वर्धरादीनाम् ।

५ दौनादिः संवधः ।

६ क्षेप्यायुधसैः ।

७ * (विस्तृताऽत्र टिप्पणी दृश्यते । परं निगृह्यरा इति नोन्तं शक्यते ।)

८ कृतं बहुधाः समरेषु अद्भुतं कर्म येन ते जने दास्यपानि भासयन् ।

९ समपि कृतार्थमानं शिक्षितमनुरक्तं कृतकर्मणः आसन्नं कुर्वीत ।

१० पितृपैतामहादिकम् ।

११ आसन्नं च कुर्वीतिति संबंधः । उक्तं च—

अपरादानि मित्राणि मृत्यावपि विवेचिष्याद् ।

..... आसन्नं कुर्वीत विचक्षणः ॥

१२ पूर्वोक्तम् । १३ ..... समिधाय रसदेमोऽभिषातुमाह ।

१४ निपुण्यपतिरिक्तनां अदृश्ये ।

१५ दाकर्वंदुलादि ।

१६ परिचारकपेयकपाचकादिभिः क्रमेण आस्तादितैः ।

१७ ने(१)ति संबन्धः । १८ यदि न विपद्विगम् ।

अग्नेर्ज्वालाधूमेनीलता शब्दस्फोटनं च विपयुक्तस्य वयसां विपत्तिश्च ।
 अन्नत्योष्मा मयूरग्रीवामः शैत्यं आशुक्लिष्टस्यैव वैवर्ण्यं सोदकत्वमस्विन्नत्वं
 च । व्यञ्जनानामाशुशुष्कत्वम् 'कार्यध्यामफेनविच्छिन्नभावो गंधस्पर्शर-
 सवधश्च । द्रवेषु हीनातिरिक्तच्छायादर्शनं केनपटलसीमंतोर्ध्वराजीदर्शनं
 च । रसस्य मध्ये नीला राजी पद्मसंश्च ता३० ह्रिः । मद्यतोययोः काली
 दध्नः श्यामा मधुनः श्वेता । द्रव्याणामार्द्राणांमाशुस्मान्तत्वमुत्पक्वभावः । काथ-
 नीलश्यामेता च । शुष्काणामाशुशतनं वैवर्ण्यं च । कठिनीनां मृदुत्वम् ।
 मृदूनां च कठिनत्वम् । तदभ्यासे भुंजर्जुवधश्च । आस्तरणंप्रावरणानां
 प्रीममंडलता । तंतुरोर्मपक्ष्मशतनं च । लोहमणिमयानां पंकमलोप-
 देहता । "जोहरागंगौरयमभौववर्णस्पर्शवधश्चेति विपयुक्तस्य लिङ्गानि ।

विपप्रदस्य तु शुष्कश्यामवक्रतो धाक्संज्ञः स्वदो र्जुम्भणं चातिमात्रं

१ यदेव दशैषाह ।

२ शब्दोपलक्षितं भक्षादेरिति दीपः ।

३ हस्तमृदितस्यैव ।

४ कायभावोऽग्निस्पर्शवधेऽपि । प्यामभावो द्रव्यान्तरास्पर्शेऽपि । केनभावो विच्छिन्नमा-
 वधश्च यदेवभावोऽपि ।

५ रसादिषु । ६ प्रकृतेर्विकारः । ७ * । ८ * ।

९ वसुरवटकादीनाम् ।

१० साम्रादीनामार्द्राणां आशुस्मान्तत्वं हरितानामप्युत्पक्वभावः । काथता भुंतादिवेदे
 प्यामता नीलता च ।

११ कठिनानामिति शुष्कनालिकेरादीनाम् ।

१२ मृदुवामिति कदलीकलादीनाम् ।

१३ पिपीलिकादि । १४ तुलिकंबलादीनाम् ।

१५ प्यामीकृषानि मंडलानि ध्याने स्थाने दृश्यन्ते ।

१६ कर्पासादिमयानाम् ।

१७ अमिमृगादिरोममयानाम् ।

१८ रक्तकादीनाम् ।

१९ लोहानि सुवर्णरजतताम्रकाकायसादीनि तन्मयानाम् । २० पद्मरागादिमणिमयानाम् ।

२१ पंकोपदेहता रजोधारणम् ।

२२ जोहादीनां वधः शिथिलमभ्रिगच्छम् । दहरागस्य वैराग्यम् । गौरवस्य सुचने कपुण्यम् । मम-
 लवर्षो भ्रामकादीनां सामर्थ्यविनाशः । वर्णवर्षो रक्तस्य श्वेतत्वम् । स्वर्णवर्षः शुद्धं दृश्य-
 मानं वरुणं भवतीत्यर्थः ।

२३ रागो लोहिवादिर्विद्यतिभेदः ।

२४ सामर्थ्यम् ।

२५ रागसमुदायः ।

२६ अरण्यम् ।

२७ शुष्कवक्रमातंकया युतसोपे(रे) सति, श्यामवक्रता वरेणाद् वैवर्ण्यम् । २८ *

१ JVI अग्नेर्धूमनीलता । २ BJO *स्वैव । ३ BJO अक्षिजर्ज । ४ BJO च काय । ५ BJO
 रसम् । ६ BJO केनपटल, BVI केनपटल । ७ BJO 'व' पठितः । ८ BJO 'व' पठितः । ९ BJO 'व' पठितः । १० BJO 'व' पठितः । ११ BJO 'व' पठितः । १२ BJO 'व' पठितः ।
 १३ BJO 'व' पठितः । १४ BJO 'व' पठितः । १५ BJO 'व' पठितः । १६ BJO 'व' पठितः । १७ BJO 'व' पठितः । १८ BJO 'व' पठितः । १९ BJO 'व' पठितः । २० BJO 'व' पठितः । २१ BJO 'व' पठितः । २२ BJO 'व' पठितः । २३ BJO 'व' पठितः । २४ BJO 'व' पठितः । २५ BJO 'व' पठितः । २६ BJO 'व' पठितः । २७ BJO 'व' पठितः । २८ BJO 'व' पठितः ।

वेषधुः । प्र[१८ प्र.]स्खलनं वाक्यविप्रेक्षणमौवेणः कर्मणि स्वभूमौ चान-
वस्थानमिति । तस्मादस्य जाङ्गुलीविदो भिपजश्चासन्नाः स्युः ।

भिपजः भिपज्यागारादास्वादविशुद्धमौपधं गृहीत्वा पाचकपेपकाम्यामा-
त्मना च प्रतिस्वाद्य राज्ञे प्रयच्छेत् ।

पानं पानीयं औपधेन व्याख्यातम् । कल्पकप्रसाधकाः स्नानशुद्धदा-
रीरहस्ताः समुद्रमुपकरणमन्तर्वाशिकहस्तादादाय परिवरेयुः ।

स्नापकसंवाहकास्तरकप्रसाधकोदकपरिचारा[१८ द्व.]करजकमालाकारकर्म
दास्यः प्रसिद्धशौचाः कुर्युः । तैभिरधिष्ठिता वा शिल्पिनः । आत्मचक्षुषि
निवेश्य वस्त्रमाल्यं दद्युः । स्नानानुलेपनप्रर्घपंचूणवासस्नानीयानि च स्वै-
॥ क्षति ॥ वाहुषु च । एतेन परस्मादागतकं व्याख्यातम् ।

कुशीलवाः शस्त्रान्निरसक्रीडोर्वजं नमयेयुः । अं(आ)तोद्यानि वैपाम-
तैस्तिष्ठेयुः । अभ्यद्विपरयालङ्काराश्च ।

१ तमेऽपि गते ।

२ परवाक्यकरणं किमहं शतोऽस्मि मरुपामेव कुर्यादीत्याशंकया ।

३ आवेगः सर्वांगानामाकुलात्मम् । उक्तं च-

यः कश्चिच्चरितगतिर्निरीक्षते मां संभ्रांतः स्थिरमभिसरंति द्रुवं वा ।

तत्सर्वं खलु मम शंकतेऽन्तरात्मा स्वैर्दोषैर्भवति हि शंकितो मनुष्यः ॥

४ यस्मादेवं परप्रमुखा विषं प्रयच्छन्ति तस्मात् ।

५ बौद्धप्रसिद्धा विद्या जाङ्गुली । उपलक्षणं गार्हस्मन्नादीनामेव । १ शुरादि ।

७ तदपि यस्य हस्ताद्गृह्यते तेन प्रत्येकं प्रतिस्वादितं राज्ञे प्रयच्छेत् । चकारात्पादूदादिकम् ।

८ केनानुलेपेदकर्तारः । ९ त्रारीरशोभाकर्तारः । १० राजदास्यः ।

११ अथ तासां प्रावीण्यं नास्ति तदा तानिर्विघास्यान्निरधिः ।

१२ यस्मादिदानीं प्रत्यक्षमकल्पविधिमाह ।

१३ सुकुमारवाद्यवयवस्य विपक्ष च महावीर्यवात् ।

१४ वृत्तानं सुगंधद्रव्यसिर्मितं सार्द्धं वच्छिरसि प्रयुज्यते ।

१५ कुङ्कुमादि ।

१६ उद्धवं सुगंधमेव प्रघर्षः ।

१७ चूर्णः शुष्कः स्नानोत्तरकालं केनवासाय यः प्रयुज्यते ।

१८ सुगंधद्रव्यः घृतः ।

१९ सुकुमारस्थाने ।

२० स्वगृहागतेन ।

२१ तत्राप्ययमेव विधिः प्रत्यक्षेन द्रष्टव्य इति ।

२२ प्रत्येकं [श्री] दास्यः ।

२३ विनोदयेयुः ।

२४ शतवर्तिहस्ते ।

१ J बाष्पविप्रेक्षणः; JvI वातविप्रेक्षणः । २ ६२ ०वेगः; ६२I विगः । ३ J स्वकर्मणि । ४ ६४D
वाङ्गुली । ५ S पाचकरोधका । ६ ६४D वस्त्रहस्ता । ७ ६४D 'प्रसाधकोदकपरिचारा' नास्ति ।
८ ६४D 'प्रतिदशोचाः' नास्ति । ९ SJ 'च' नास्ति । १० ६४D सक्शो । ११ ६४D च व्याख्यातम् ।
१२ ६४D 'श्रीदा' नास्ति । १३ ६४D आतोद्यानि । १४ ६४D रसदिफलंघरा । -

आसपुरुषाधिष्ठितं यानवाहना^{३९} ॥ आरोहेत् । नावं चासनाविकाधि-
ष्ठिताम् । अन्यनौप्रतिवद्धां वातवेगवशां च नोपेयात् ।

उदकान्ते^{४०} सैन्यमौसीत् । मत्स्यग्राहविशुद्धमुदकमवगाहेत् ।

वै्यालग्राहविशुद्धमुद्यानं गच्छेत् । लुब्धकं श्वगणिभिरपास्तस्तेन व्या-
लपरावाधभयं चललक्ष्यं परिचर्यैर्यं मृगारण्यं गच्छेत् ।

आसशस्त्रग्राहाधिष्ठितः सिद्धतापसं पश्येत् ।

मन्त्रिपरिपदा सहै सामन्तदूतं प^{४१} ॥ द्रयेत् । सन्नद्धोऽश्वं रथं हस्तिनं
चौरुद्धः सन्नद्धमैनीकं पश्येत् ।

निर्याणां भियाने^{४२} च राजमार्गमुभयतः कृतारक्षं शस्त्रिभिर्दण्डिभिश्चां-
पास्तशस्त्रहस्तप्रव्रजितव्यंगं गच्छेत् । न पुंरुपसन्वाधमवगाहेत् ।

यानासमाजोत्सवग्रहवणानि च दर्शवर्गिकाधिष्ठितानि गच्छेत् ।

यथा च योगपुंरुपैरन्यान् राज्ञोऽधितिष्ठति ।

तथाऽयमन्यावाचेभ्यो रक्षेदात्मानमौत्सवानिति^{४३} ॥

॥ इति विनयाधिकारिके पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ छ ॥

॥ समाप्तं चेदं विनयाधिकारिकं प्रथममधिकरणम् ॥

✽

१ शिपिकादि । २ हरयादि । ३ सत्राणि ।

४ उदकान्तवद्वये । ५ रक्षार्थं जलक्रीडायाम् । ६ शिशुनारादि ।

७ उद्यानगमने विधानमाह । तिहादि । ८ पक्षर । ९ तथा ।

१० परातिसंधानभयात् । ११ प्रतिवारवादिदानार्थम् । १२ कृतकपचः ।

१३ स्वकीयम् । व्यूहरचनादी विधासामावात् ।

१४ निर्गमे प्रवेष्टे च । १५ निग्रहकर्तृभिः ।

१६ प्रत्यवायमयात् । अथैकार्यवशादवगाहेत् तथा ।

१७ यात्रा देवादीनाम् । समाश्रयः यज्ञादिः । उत्सवः पुण्योत्सवादिः । ग्रहवर्गं विधाहादि ।

१८ दशपुंरुपवर्गमित्युक्ता दशवर्गिकाः । १९ प्रत्यवायप्रतीकारार्थम् ।

२० अत्र हेतुमाह । २१ तीक्ष्णतत्त्वादिभिः । २२ चाश्वम् । २३ विजिगीषुः ।

२४ गृहीतविषः इत्युद्धतसंयोगः मुनिशुद्धमात्यसंपन्न उपगृहीतस्वपररक्षो भिक्षितमंत्रो रक्षि-
तामनुवदत आत्मवानुवदते ।

द्वितीयमधिकरणम् ।

[जनपदनिवेशः ।]

जनपदनिवेश इति सूत्रम् । भूतपूर्वमभूतपूर्वं वा जनपदं परदेशाप-
घाहनेन स्वदेशाभिप्यंदवमनेन वा निवेशयेत् ।

शूद्रकर्षकंप्रायं कुलशैतावरं पंचकुलंशतपरं ग्रामं क्रोशद्विक्रोशसी-
मानमन्योन्यारक्षं निवेशयेत् ।

नदी [४० प्र.] शैलवनभ्रष्टिंदरीसेतुवन्धशमीशांत्मलीक्षीरवृक्षानन्तेषु
सीमां स्थापयेत् ।

अष्टशतग्राम्या मध्ये स्थानीयं चतुःशतग्राम्या द्रोणमुखं द्विशत-
ग्राम्याः कार्वटिकं दशग्रामीसङ्ग्रहेण स्थापयेत् । अन्तेष्वन्तपालवुर्गाणि
जनपदद्वाराण्यन्तपालाधिष्ठितानि स्थापयेत् ।

तेषामन्तराणि वागुरिकशवरपुलिंदचंडालारण्यचरा रक्षेयुः ।

क्रात्विगाचार्यपुरोहितश्रोत्रियेभ्यो ब्रह्मदेयान्यदण्डकाराण्यनिरूपदाया-
नं दकानि प्रयच्छेत् ।

१ जनाश्चतुर्धनं ते पश्यन्तेऽयत्थानं कुर्वन्ति यस्मिन् असौ पृथ्वीमागो जनपदस्त्वस्मिन् चापु-
र्यादिर्देयायोगमवस्थापनमिति ।]

२ विविष्टपूर्वं भविष्यत्पूर्वं च । भविष्यत्पूर्वं जनपदशब्दो न प्रवर्तते । पश्यन्तमुवादी कथं
यस्य निवेश इति चेत् सार्थमाणनिवेशो भूतपूर्वः [स्वस्ववीरुहवादिषुलसाध्यः ।] भस्म-
माणनिवेशो महापृक्षावलुप्त [निःक्रोपनिवेशचिन्हो दुःखः] सात्त्व इति भावः ।

३ स्वदेशाभिप्यंदवमनेन वेति । यथा निहंतारासज्जनिम्ने कार्वाणदेण निःस्पर्शो जलसंप्रदो
भवति । तद्वत्ततः प्रजाभिप्यंदः सन्वति यादुष्यम् । पृथक्स्वित्तेव कुटुम्बे पुत्रमपुत्रादृमाणि-
मेवादिवाहुष्यात् । न धान्यादिप्राजुर्पात् । मूलकुटुम्बमवस्थाप्य क्षेत्राणामपकर्षणं वसनं
तेन वा निवेशयेत् ।

४ विहृयादिभिरुपभोग्यत्वात् ।

५ कुलशतमेदे मयभेदस्तथा हि—

शुद्धपापाने कुलं विद्यादित्यांगीयाः प्रचक्षते । दंपत्यं कुलमित्येके द्वयं त्वन्ये प्रचक्षते ॥ इति ।
शुद्धपापान-दंपत्ययोः क्षेत्र-विभागोऽनंगत्वादेकद्वित्रिद्वयत्वेन कुलं तदुत्तममप्यमावरावपद्यते ।

६ अर्धतृतीयकुलशतकृष्यो मध्यमः साद्विक्रोशसीमा भवतीत्यर्थादावपद्यते ।

७ द्वाद्विजातिसमूहो ग्रामः ।

८ गोरत्वं निशावसाने यावन्तं प्रदेशं गतां रत्वं श्याप्नोति । पूर्वस्यांक्रोशे पश्चिमचिन्हं
उत्तरस्यांक्रोशे [दक्षिणचिन्हमिति ।]

अध्यक्षसङ्ख्यायकादिभ्यो गोपस्थानिकानीकस्थचिकित्सकास्व(श्च)दम-
कर्जङ्गाकारिकेभ्यश्च विक्रयाधानवर्जनीति ।

करदेभ्यः कृतक्षेत्राण्येकपौरुषिकाणि प्रयच्छेत् । अकृतानि च कर्तृभ्यो
ना[देया]नि ।

अकूपतामाच्छिद्यान्धेभ्यः प्रयच्छेत् । ग्रामभृतकवैदेहका वा कूपेयुः ।
अकूपन्तो वाऽवर्ही[५० डि.]नं दद्युः । धान्यपशुहिरण्यैश्चैताननुगृहीयात् ।
तान्यनुसुखेन दद्युः ।

अनुग्रहपरिहारौ चैतेभ्यः* कोशवृद्धिकरौ दद्यात् । कोशोपघातकौ
पर्जयेत् । अल्पकोशो हि राजा पौरजानपदानेव ग्रसते ।

निवेशसमकालं यथार्गतकं वा परिहारं दद्यात् । निवृत्तपरिहारान्*
पितेयानुगृहीयात् ।

आकरकर्मातद्रव्यहस्तिवनप्रजयणिकपथप्रचारान् चारिस्थलपथपण्यप-
त्तनानि च निवेशयेत् ।

सहोदकमाहार्योदकं वा सेतुं बन्धयेत् । अन्येषां वा वपनतां भूमिमार्ग-
वृक्षोपकरणानुग्रहं कुर्यात् । पुण्यस्थानारामाणां च ।

संभूय सेतुबन्धादपक्रामतः कर्मकरवलीवर्दाः कर्म कुर्युः । व्ययक-
[५१ प्र.]र्मणि च भागी स्यात् न चांशं लभेत् ।

मत्स्यह्रस्वहरितपण्यानां सेतुषु राजा स्याम्यं गच्छेत् ।

दासाहितकचन्धूनशृण्वतो राजा विनयं ग्राहयेत् । बालवृद्धव्यमन्य-
नाथांश्च विभृ[या]त् । स्त्रियमप्रजातां प्रजातायाश्च पुत्रान् ।

बालवृद्धं ग्रामवृद्धा वृद्धयेयुरान्यवहारप्रापणात् देववृद्धं च ।

अपत्यदारं* मातापितरौ श्राद्धनप्राप्तव्यवहारान् भगिनीः कन्या विध-
पाश्चाविश्रतः शक्तिमतो द्वादशः पणो दण्डः । अन्यत्र पतितेभ्योऽन्यत्र मातुः ।

पुत्रदारमप्रतिविधाय प्रग्रजतः पूर्वमेवमदण्डः स्त्रियं च प्रग्राजयतः ।
दुसम्यायार्मः* प्रग्रजेदावृच्छ्य र्धम्मस्थानन्यया नियम्येत ।

पानप्रस्थादन्यः प्रग्रजितभायः मर्जा[ता]दन्यः मद्दः [५१ डि.] मामुत्था-

यिकोदन्यः समा(म)यानुबन्धो नास्य जनपदमभिनिवेशेत । न च [त]त्रा-
रामा विहारार्था वा शालाः स्युः ।

नदनर्तकगायनवादकवागजीवनकुशीलवा या न कर्मविघ्नं कुर्युः ।
निराश्रयत्वाद्भामाणां क्षेत्राभिरामत्वाच्च पुरपाणां कोशविष्टिद्रव्यधान्यरसवृद्धि-
भ(भे)नति ।

परचक्राटवीग्रस्तं व्याधिदुर्भिक्षपीडितम् ।

देश(शं) परिहरेद्राजा व्ययक्रीडाश्च वर्जयेत् ॥

दण्डविष्टिकराणां रक्षेदुपहतां कृपिम् ।

सेनव्यालविपम्राहैर्व्याधिभिश्च पशुग्रजान् ॥

वह्नैः काम्मिकैस्तेनैरन्तर्पालैः^{४२ प्र} ॥^१श्च पीडितम् ।

शोधयेत् पशुसधैश्च क्षीयमाणं [वणि]कपथम् ॥

एवं द्रव्यद्विपयनं सेतुबन्धमथाकरान् ।

रक्षेत् पूर्वकृतान् राजा नवांश्चाभिप्रवर्तयेत् ॥

॥ इति नक्षत्रप्रचारे द्वितीयेऽधिकरणे प्रथमोऽध्यायः ॥ जनपदनिवेशः^{१०} ॥

*

[भूमिच्छिद्रापिधानम् ।]

अकृप्यायां भूमौ पशुभ्यो विधीतानि प्रयच्छेत् । प्रदिष्टाभयस्थायर-
जङ्गमानि च ब्रह्मसोमारण्यानि तैपस्विभ्यो गोरैतपराणि प्रयच्छेत् ।

तावन्मात्रमेकद्वारं खातगुप्तं खादुफललंतागुल्मगुच्छमकंटकिद्रुममुत्ता-
नतोयाशयं दासमृगचतुष्पदं भग्ननखदं^[४२ द्वि] द्रव्यालं^{११} मार्गयुक्कहस्ति-

हस्तिनीकलभं^{१२} मृगयनं विहारार्थं राज्ञः कारयेत् । सर्वातिथिमृगं प्रत्यंते
चान्यत् मृगयनं भूमिवशेन वा निवेशयेत् ।

कुप्यप्रदिष्टानां च द्रव्याणां तरुणीमेकैकशो वनानि^{१३} निवेशयेत् ।
द्रव्यवनकर्म्मोत्तानटवीश्च द्रव्यवनापाश्रयाः । प्रत्यंते हस्तिवनमटव्या रक्षं^{१४}
निवेशयेत् ।

नागवनाध्यक्षः पार्यंतं नादेयं सारसमानूपं च नागवनं विदितपर्यन्तप्र-

1 BJV10 समुत्पायिका, BVI समुत्पायिका । 2 BJO वा नास्य । 3 BJO *युपनिवेशेत ।
4 BJ तत्रारामविहारार्थं, BVI तत्राराम । 5 BJO 'वा' नास्ति । 6 BJO नर्तन । 7 BJO क्षेत्राभिर-
तत्वात् । 8 BJO कारयेत् । 9 BJ इयं द्विपयनम् । 10 BJ जनपदनिवेश प्रथमोऽध्यायः । आदित्ये
द्राविश, ११ प्र० जन० आदित्ये द्राविश । 11 BJO विधीतानि । 12 BJO ब्राह्मणेभ्यो ब्रह्मसोमा
रण्यानि । 13 BJO तपोवनानि च तपस्विभ्यो । 14 BJV1 योत्र(त), BVI JVI गोरैत, J गोत्रक ।
15 BJO 'लता' नास्ति । 16 B व्याटमार्गं, J -यालमार्गं । 17 BJO मार्गयुक् । 18 BJV1
कलभः । 19 BJO 'तरुणा' नास्ति । 20 BJO वा वनम् । 21 BJV1 रक्षन्, J JVI रक्षय ।

वेशनिष्कासं नागवनपालैः पालयेत् । हस्तिघातिनं [४३ प्र.] हन्युर्दन्त्युगं
स्वयं मृतस्याहरतः सपादचतुष्पणो लाभः । नागवनपाला हस्तिपक-पादपाशि-
क-सैमिक-वनचरक-पारिकर्मिकसखाः हस्तिमूत्रपुरीषच्छन्नात्मगन्धा भक्ष्यात-
कीशाखापत्रप्रच्छन्नाः पञ्चभिः सप्तभिर्वा हस्तिबन्धकीभिः सह चरन्तः शय्या-
स्थान[प]द्यालेंडनदीकूलघातोद्देशेन हस्तिकुलपर्यग्नं विद्युः ।

यूथचरमेकचरं निर्यूथं यूथपतिं हस्तिनं व्यालं मत्तं पोतं वद्धमुक्तं च
निबन्धेन विद्युः । [४३ द्वि] अनीकस्थप्रमाणैः प्रशस्तव्यञ्जनाचारान् हस्तिनो
गृह्णीयुः । हस्तिप्रधानो विजयो राज्ञः* । परानीकव्यूहदुर्गस्कंधाधारप्रमर्दना
द्यतिप्रमाणशरीराः प्राणहरकर्मणो हस्तिनः ।

कौलिङ्गाङ्गरजाः श्रेष्ठाः प्राच्याश्चेदि^१करूपंजाः ।

दशार्णाश्चापरांताश्च गजानां^२ मध्यमा मताः ॥

सौराष्ट्रकाः पार्श्वेनदास्तेषां प्रत्यर्वा^३(व)राः स्मृताः ॥ इति^४ ॥

{ उरकलानां च देशस्य दक्षिणस्यार्णवस्य च ।

सहस्य च कलिङ्गस्य मध्ये कालिङ्गकं वनम् ॥

तथा ।

विदेशं नर्मदा चैव ब्रह्मवर्द्धनमित्यपि ।

मध्ये च पारियात्राणां वनं स्यादांगरेयकम् ॥

इति वनद्वयजाः श्रेष्ठाः ।

लोहित्यस्य प्रयोग^५ प्रत्यस्य गंगाहिमवतोरपि ।

मध्ये प्राच्यं घनं तत्र संभवन्ति दिशां गजाः ॥

[तथा]

मैकला त्रिपुंरी चैव दशार्णो देश इत्यपि ।

वन्मत्तगंगामित्येषां मध्ये चेदिकरूपकम् ॥

तथा ।

1 BJO 'निष्कसं', SVI 'निष्कसम्' । 2 BJO 'वृष्याहरतः' । 3 BJO 'भात्म' नास्ति । 4 BJO
पासप्रातिच्छन्ना, 'OVI' पासप्रातिच्छन्ना । 5 BJO 'पयान्' इत्युक्ते । 6 BJO 'वृत्तपतो'; SVI
'वृत्तपतो' । 7 SVI OVI वन्यः, OVI बद्धं मुक्तम् । 8 BJO रासाम् । 9 BJO 'दरकर्मणो' ।
10 BJO हस्तिन इति । 11 BJO बलिङ्ग, JO बलिङ्गः । 12 BJO 'प्रा' । 13 BJO 'प्राच्याश्चेति' ।
14 BJO बह्वन्ता । 15 BJO द्विपन्ना । 16 BJO सौराष्ट्रका । 17 BJOVI पायचना ।
18 BJO प्रलावरा । 19 BJO 'इति' नास्ति ।

({ }) एतच्चिह्नं श्लेषा मुद्रितेषु पुस्तकेषु नोपलभ्यन्ते)

देशस्य च दशार्णानां ख्यातस्य च महागिरेः ।
विंध्याद्रेर्वेत्रवत्याश्च मध्ये दाशार्णकं वनम् ॥
तथा ।

अवन्तीनां च देशस्य नर्मदायास्तथैव च ।
द्वारकावुदयोश्चैव मध्ये सौराष्ट्रकं वनम् ॥
कुक्षेत्रस्य देशस्य कालिकाकाननस्य च ।
सिंधोहिमवतश्चैव मध्ये पांचनदं वनम् ॥
सर्वेषां कर्मणा धीर्यं जवस्तेजश्च वर्धते ॥

॥ इति मध्यक्षप्रचारे द्वितीयेऽधिकरणे द्वितीयोऽध्यायः । भूमिच्छिद्रापिधानं ॥ [४४ द्वि.]

*

॥ [दुर्गविधानम् ।]

चतुर्दिशं जनपदांते सांपरायिकं दैर्घ्यकृतं दुर्गं कारयेत् । अन्तर्द्वीपं
स्थलं वा निम्नावरुद्धमौदकम् । प्रास्तरं गुहां वा पार्यतम् निरुदकस्तम्बमिरिणं वा
धान्यवनम् । खंजनोदकं स्तम्बगहनं वा घनदुर्गम् । तेषां नदीपर्वतदुर्गं जनपदा-
रक्षस्थानम् । धान्यनं 'घनदुर्गमटवीस्थानमापद्य[प]सारो' वेति ॥

॥ जनपदमध्ये समुदायस्थानं स्थानीयं निवेशयेत् । वास्तुकप्रशस्ते देशे
नदीसङ्गमे हृदस्यापिशोष्यस्याङ्गे सरसस्तडागस्य वा वृत्तं दीर्घं चतुरस्रं वा
वास्तुयशेन वा प्रदक्षिणोदकं पण्यपुटभेदनमसंपथवारिपथाभ्यामुपेतम् ।
तस्य परिखास्तिष्ठो दण्डान्तरा द्विदंडातरीं वा कारयेत् । चतुर्दश
द्वादश दशेति दण्डान् ॥ विस्तीर्णा विस्तीरादयगाढाः ॥ पादोनमर्जं भूमिवशेन वा
॥ त्रिभागमूला मूलं चतुरस्रा वा पापाणोपहिताः पापाणोऽष्टकावज्जपाश्वा वा ॥ ४५ प्र.]
तोयान्तिकीरागंतुतोयपूर्णा वा सपरिवाहाः पद्मग्राहवतीश्च ।

चतुर्दण्डावकृष्टं परिखायाः पददण्डोच्छ्रितमवरुद्धं द्विगुणविष्कम्भं
खाताद्वपं(प्रं) कारयेत् ।

उ(ज)र्ध्वचयं मञ्चकैपृष्ठं कुम्भकुक्षिकं वा हस्तिभिर्गोभिश्च क्षुण्णं कण्टकि-

1 J धीर्यं । 2 BJ भूमिच्छिद्रविधानं द्वितीयोऽध्यायः । आदित्ययोर्विशः । 3 द्वि° भूमि°
आदित्ययोर्विशः । 4 J प्रस्तरं ; JVI प्रस्तरः । 5 BJ गुहां । 6 BJ
खंजनो° ; sVI खंजनो° । 7 BJG स्तम्ब° । 8 BJG घान्नवनवनदुर्गं । 9 BJVI आपायप्रसारो° ;
sVI आपयप्रसारो° । 10 sVI 'इति' नास्ति । 11 BJG समुदय° । 12 BG हृदस्य वा
अविशोष° ; sVI हृदस्य वाटविशोष° ; J 'वाविशोष° । 13 BJG तटाद° । 14 वास्तुक° ।
15 BJG 'वा' नास्ति । 16 BJG 'पथ' नास्ति । 17 sVI 'मुपेतस्य' । 18 BJG 'द्विद-
ण्डातरा वा' नास्ति । 19 8 दण्डानु° ; sVI दण्डान् । 20 BJG विस्तीराद° । 21 BJG 'गावाः ।
22 BJG 'भूमिवशेन' नास्ति । 23 BJG मूले चतु° । 24 BJG 'वा' नास्ति । 25 BG 'व' नास्ति ;
sVI 'वतीथ' । 26 BJG तत्रिगुण° । 27 BJG मण्डपं ।

गुल्मविपवल्लीप्रतानवन्तम् । पांशुशेषेण वास्तुच्छिद्रं राजभवनं वा पूरयेत् ।

वप्रत्योपरि प्राकारं विष्कम्भद्विगुणोत्सेधमैष्टकं द्वादशहस्तादूर्ध्वमोज-
युग्मं वा आचतुर्विंशतिहस्तादिति कारयेत् ।

रथचर्यासञ्चारं तालमूलं मुरजकैः कपिशिर्षकैश्चाचिताग्रम् । पृथुशिला-
संहतं वा शैलं नत्वेव काष्ठमयं कारयेत् । अग्निरवहिर्[तो हि] तस्मिन् वसति ।

विष्कम्भचतुरस्रमष्टालकमुत्सेधसमावक्षेपसोपानं कारयेत् ।

द्वयोरष्टालकयोर्मध्ये सहस्र्यद्वितलमध्यर्द्धायामां प्रतोलीं कारयेत् ।
अष्टालक[४५ द्वि.]प्रतोलीमध्ये त्रिधानुष्काधिष्ठानं सपिधानच्छिद्रफलकसंहत-
मिद्रकोशं कारयेत् ।

अन्तरेषु द्विहस्तविष्कम्भं पार्श्वे चतुर्गुणायामं देर्यपथं कारयेत् । दण्डान्तरा ॥
द्विदण्डान्तरा वा चर्याः कारयेत् । अग्राह्ये देशे प्रधावनिकां निष्किरद्वारं च ।

वहिर्जानुभर्जनी [त्रि]शूलप्रकरकूपकूटावपातकण्टकप्रतिसराहिवृष्टता-
लपत्रशृङ्गादकम्बदंष्ट्राग्लोपैस्कर्त्तव्यादुकाश्चरीपकोदपानकैः प्रतिच्छिन्नं छल-
पथं कारयेत् ।

प्राकारमुभयतो मेढकैर्मध्यर्धदंडं कृत्वा प्रतोलीपद्मतुलांतरं द्वारं निवे- ॥
शयेत् । पञ्चदण्डादेकोत्तरमी अष्टदण्डादिति चतुरस्रं पद्मभागमीयामादधिक-
मष्टभागं वा । पञ्चदशहस्तादेकोत्तरमा[४६ प्र.]अष्टादशहस्तादिति त्रैलोक्येऽधः ।
स्तम्भस्य परिक्षेप्याः पट्टायामी द्विगुणो निखातधूलिकायाश्चतुर्थो भागोवेति^{१०} ।
आदितलस्य पंचभागाः शालायापी सीमागृहं च । दशभागिकौ द्वौ प्रति
मंचौ । तद्यथा ।

एवं भागास्तले कार्याः प्रत्यंशं पंचकोष्ठकाः ।

यथायोगं विभागोऽत्र शालासीमागृहादिषु ॥

1 BJO पांशु । 2 BJ विज्ञेयेण । 3 BJO 'राजभवनं' नास्ति । 4 BJO और्जं युग्मम् । 5
GJ 'धारचिताग्रम्' । 6 BJ सहितं ; 7 BJ शैलं कारयेत् । 8 त्वेव काष्ठमयमिति^{१०} ।
9 BJ दितलं द्वयोर्धायामां ; 10 BJ 'मर्षायामां' । 11 BJ प्रतोली । 12 BJO सापधानं । 13 BJO
'मितीन्द्रकोशं' । 14 BJO चतुर्गुणायाममनुप्राकारमष्टहस्तायते देवपथं । 15 BJ चर्या ; 16 BJ चर्या ;
17 G वाचर्याः । 18 BJ आपाद्वे । 19 BJO प्रयावित्तिर्वा । 20 BJ निचुरः ; 21 BJ निचुरः ;
22 BJ निचुरः । 23 BJ 'मर्षिनी' ; 24 BJ 'भवजनी' । 25 BJ त्रिशूलप्रकारकूटं ; 26 BJ आश्लप्रकरकूपकूटं ।
27 BJ 'ग्लोप' । 28 BJO 'स्वन्दन' । 29 BJO 'सीयोदपानकैः' । 30 BJO 'प्रतिच्छिन्नं' नास्ति ।
31 BJ मण्डलक ; 32 BJ मण्डक ; 33 G मण्डक । 34 BJO उत्तरपृथ्वाऽऽदण्डं । 35 BJO पद्मा-
यायामां ; 36 BJ पद्मागममां । 37 G तुले । 38 BJ 'क्षेप' । 39 BJ पट्टायामो ; 40 G लपट्टायामो ।
41 BJO चतुर्भागाः । 42 BJO 'वेति' नास्ति । 43 BJO 'तद्यथा' इति आरम्य 'कोष्ठकप्रदम्'
इत्यन्तः पठे नास्ति ।

कोष्ठकस्य त्रिभिरुयंशैः कोष्ठको जायतेऽत्र तु ।
 त्रिभिः पडंशैः कोष्ठार्द्धं पादोऽपि द्वादशांशकैः ॥
 युक्ता कोष्ठत्रयं त्र्यंशैरुभयोः पार्श्वयोरपि ।
 पञ्चकोष्ठा भवेद्वापी मध्ये च कोष्ठकत्रयम् ॥

१ : अन्तरमाणीहर्म्यं च । समुच्छ्रयादर्द्धतले स्थूणावन्धंश्च । अर्द्धवास्तु-
 कमुत्तमागारं त्रिभागोत्तरं वा । इष्टकायवर्द्धपार्श्वं वामतः [४६ दि.] प्रदक्षिण-
 सोपानम् । गूढभित्तिसोपानमितरतो द्विहस्तं तोरणशिरः । त्रिपञ्चभागिकौ द्वौ
 कपादयोगौ द्वौ परिधाविति^{१०} । अरत्तिरिन्द्रकीलक इति^{११} । पञ्चहस्तमी-
 णिद्वारं चत्वारो हस्तिपरिधा इति^{१२} । निवेशार्द्धं^{१३} हस्तिनखम्^{१४} । मुखसमः
 ॥ सङ्क्रमः संहार्यो भूमिमयो वा निरुदके ।

प्राकारसमं मुखमवस्थाप्य त्रिभागगोधामुखं गोपुरं कारयेत् ।

प्राकारमध्ये वापीं कृत्या पुष्करिणीद्वारम्^{१५} । चतुःशालमध्यर्द्धविवृतां-
 [४७ प्र] तरं साणिकं^{१६} कुमारीपुरम् । मुंडहर्म्यद्वितलं मुण्डकद्वारम्^{१७} । भूमि-
 द्रव्यवशेन वा निवेशयेत् । त्रिभागाधिकायामी भांडयाहिनीः कुल्याः^{१८}
 ॥ कारयेत् ।

तासु पीपाणः कुंडालाः कुठारीकाण्डकल्पनाः ।

मुपुंढी^{१९} मुद्गरा दण्डाश्चक्रयंत्रशतघ्नयः ॥

कार्याः कैर्मूर्तिकाश्शूलं वेधनाग्राश्च वेणवः ।

उष्ट्रग्रीव्यग्निसंयोगाः कुप्यकल्पे च यो विधिः^{२०} ॥

॥ इति अभ्यक्षप्रचारे द्वितीयेऽधिकरणे द्वि(तृ)तीयोऽध्यायः । दुर्गविधानम् ॥

[दुर्गनिवेशः ।]

त्रयः प्राची[४० द्वि.]ना राजमार्गाख्य उदीचीना इति वास्तुविभागः ।
द्वादशद्वारो युक्तोदकधर्ममच्छन्नपथः । चतुर्दण्डान्तरा रथ्या राजमा-
र्गद्रोणमुखस्थानीयराष्ट्रविवीतपथाः । संयानीयव्यूहमशानग्रामपथाश्चाष्टौ
दण्डा इति^१ । चतुर्दण्डः सेतुवनपथः । द्विदण्डो हस्तिक्षेत्रपथः । पञ्चारत्नयो
रथपथः । द्वौ अरत्नी^२ धुद्रपशुमनुष्यपथः ।

प्रवीरे वास्तुनि राजनिवेशश्चातुर्वर्ण्यसमाजीवः ।

वास्तुहृदयादुत्तरे नवमे^३ भागे यथोक्तमन्तःपुरविधानं प्राग्मुखमुद-
ग्मुखं वा स्थापयेत् । तस्य पूर्वोत्तरं भागमाचार्यपुरोहितेन्यातोयस्थानं मन्त्रि-
णश्चाधिवसेयुः । पूर्वदक्षिणभागं महानसं हस्तिशालाः कोष्ठागारं च । ततः ॥
परं गंधमाल्यधान्वरसपण्याः प्रसाधनकारवः । क्षत्रियश्च^४ पूर्वा दिशमधि-
वसेयुः । दक्षिणपूर्वभागं भाण्डागारमक्षपटलं कर्मनिपद्याश्च । दक्षिणपश्चिम-
भा[४८ प्र.]गं कुप्यगृहमायुधागारं च । ततः परं नगरधान्यन्यायहारिककर्ममा-
न्तिकवलाध्यक्षाः पक्वान्नसुरामांसपण्याः रूपाजीवास्तालावचरा वैद्याश्च
दक्षिणां दिशमधिबसेयुः । पश्चिमदक्षिणं भागं खरोष्ट्रगुप्तिस्थानं कर्मगृहं च । ॥
[पश्चिमोत्तरभागं यानरथशालाः । ततः परमूर्णासूत्रयेणुचर्मवर्मशस्त्रावरण-
कारवश्शूद्राश्च पश्चिमां दिशमधिबसेयुः ।] उत्तरपश्चिमं भागं पण्यभैषज्यगृहम् ।
उत्तरस(पूर्व)भागं कोशो गवाश्वं च । ततः परं नगरराजदेवतालोहमणिकारयो
प्राक्षणाश्चोत्तरां दिशमधिबसेयुः ।

वास्तुच्छिद्रानुशालेषु^५ श्रेणीप्रपणिकयां वसेयुः ।

अपराजिताऽप्रतिहतजयंत[वैजयन्त]कोष्ठार्मं शियवैश्रवणाश्विश्चीम-
दिरागृहाणि^६ च पुरमन्ये(ध्ये) कारयेत् । यथोद्देशं वास्तुदेवता[ः] स्थापयेत् ।
आह्वयैद्रयाम्यसैनापत्यानि द्वाराणि । बहिः परिलेखायाः धनुःशतविकृष्टाश्चैत्य-
पुण्यस्थानवनसेतुवन्धाः कार्याः । यथादिशं च दिग्देवताः ।

१ ४० स द्वादश । २ ४० मूभिः । ३ ४० संयानीय^३ । ४ ४० 'आष्टदण्ड' । ५ ४० 'इति' नास्ति ।
६ ४० रथपथश्चत्वारः पशुपथः । ७ ४० 'अरत्नी' नास्ति । ८ ॥ निवेशः, svl निवेशः । ९ ४०
जीवे । १० ४० नवभागे । ११ ४० 'यथोक्तविधानमन्तःपुरविधानं' नास्ति । १२ ४० कारयेत् ।
१३ ४० आवसेयुः । १४ ४० दक्षिणं भागं । १५ ४० प्रधानकारवः । १६ ४० क्षत्रियाश्च ।
१७ ४० पूर्व भागं । १८ ४० 'पथिमं भागं' । १९ ४० 'वार्मान्तिक' । २० ॥ तादृापचाराः
२१ ४० 'दिशाम्' । २२ ४० 'पूर्व भागं' । २३ ४० 'च्छिद्रानुशालेषु' । २४ ४०
'प्रवहणी' ; svl 'प्रवहनि' । २५ ॥ अपराजिता^५ । २६ ४० जयंतवैजयन्तश्लोकात् । २७ ४०
यदं । २८ ४० कोष्ठशालेषु यथोद्देशः ; svl कोष्ठालेषु । २९ svl परिषायाः । ३० ४० यथादिशं ।

उत्तरः पूर्वो वा श्मशानभागो वर्ण्योत्तमानाम् । दा[४८]दि]क्षिणेन श्म-
शानं वर्णावराणाम् । तस्यातिक्रमे पूर्वः साहसदंडः । पापं(पं)ड-चण्डालानां
श्मशानान्ते निवासः ।

कर्मान्तक्षेत्रवशेन कुंडुभिनां सीमानं स्थापयेत् । तेषु पुष्पफलवाटं-
धान्यपण्यनिचयांश्चानुज्ञाताः कुर्युः । दशकुलीवाटं कूर्पास्थानम् ।

सर्वस्नेहधान्यक्षारलवणगंधमैपन्यशुष्कशाक्यवसवधूरतृणकाष्ठलोहच-
र्म्मार्ङ्गारस्त्रायुविपविपाणवेणुवल्क[ल]सारदारुप्रहरणावरणाश्मनिचयाननेकव-
र्णोपभोगसहान् कारयेत् । नवेन वा नव^१ शोधयेत् ।

हस्त्यश्वरथपदातमनेकमुख्यं^२ स्था[४९]पयेत् । अनेकमुख्यं हि
॥ परस्परभयात्परोपजातं(पं) नोपैति^३ । एतेनांतपालदुर्गसंस्कारा व्याख्याताः ।

न च बाहिरिकां कुर्यात्पुरराष्ट्रोपघातिकां^४ ।

क्षिपेज्जनपदे चैतां सर्वान् वा दापयेत् करान् ॥

॥ इति अभ्यक्षप्रचारे द्वितीयेऽधिकरणे चतुर्थोऽध्यायः ॥ दुर्गनिवेशः^५ ॥

*

[सन्निधात्चेयकर्म ।]

॥ सन्निधाता कोशगृहं, कोष्ठागारं^६ पण्यगृहं कुप्यगृहमायुधागारं बन्ध-
नागारं च कारयेत् ।

चतुरन्वामेनुदकोपस्नेहां वापीं खानयित्वा पृथुशिलामिरुभयतः पार्श्व-
मूलं च प्रचित्य सारदारुपङ्कजं भूमिसमं त्रितलमनेकविधानं कुट्टिम[५०]दि]दे-
शस्थानतलमेकद्वारं यन्त्रयुक्तसोपानं भूमिगृहं कारयेत् ।

॥ तस्योपर्युभयतोनिपेधं सर्पप्रतीयमैष्टकं भाण्डवाहिनीपरिक्षिप्तं कोशगृहं
कारयेत् प्र(प्रा)सादं^७ च ।

जनपदान्ते ध्रुवनिधिमापदर्थममित्यक्तैः^८ कारयेत् ।

पक्केष्टकास्तर्भचतुःशालमेकद्वारमनेकस्थानतलं विवृतस्तंभापसारमुभ-
यतः पण्यगृहम् । कोष्ठागारं च दीर्घबहुशालम् । कक्षावृतकुड्यमन्तःकुप्यगृहम् ।

1 BJO श्मशानवाट । 2 BJ दक्षिणेन वर्णोत्तमानाम्, G वर्णोत्तमानाम् । 3 BJO "ते वास ।

4 BJO "वशेन वा कुट्टिभिना । 5 BJO "वाटपण्यदेदारान् धान्य" । 6 BJO कूर्पास्थान । 7 BJO

"गप" नास्ति । 8 BJO नवेनानव । 9 BJO "रथपादातम्" । 10 BJO मुख्यमवस्थापयेत् । 11 BJO

नोपैतीति । 12 BJO "घातवान्" । 13 BJO दुर्गनिवेश चतुर्थोऽध्याय आदित पथविश, G चतुर्थो

दुर्गं आदित । 14 BJO पण्यगृह कोष्ठागारं । 15 BJO चतुरभ्रं वापीमनुदको" । 16 BJO

"सोपानं देवताविधान (G पिपाण) भूमि" । 17 BJO सर्वप्रतीय" । 18 BJO प्रासाद वा ।

19 BJO "भियुक्ते" । 20 BJO पुरये कारयेत् । 21 BJO "साम्यं चतु" । 22 BJO

बहुशाल । 23 BJO कक्षा" ।

तदेव भूमिगृहयुक्तमायुधागारम् । गृथग्धर्मस्थीर्यमहामात्रीयम् । विभक्तस्त्री-
पुरुषस्थानमपराधतः^१ सुगुप्तकक्षं^२ बन्धनागारं कारयेत् ।

[सर्वेषां शालाखातोदपानवच्च स्नानगृहाग्निविपत्राणमार्जारनकुलार-
क्षास्था दैवपूजनवृत्ताः (३९१. युक्ताः) कारयेत् ।]

कोष्ठागारे वर्षमानमरलिमुखं कुण्डं स्थापयेत् । तज्जातकरणाधिष्ठितः^३
पुराणं नवं वा रत्नं सा[५० प्र.] रं फल्गुकुप्यं वा प्रतिगृहीयात् ।

तत्र रत्नोपधावुत्तमो दण्डः कर्तुः कारयितुश्च सारोपधौ मध्यमः फल्गु-
कुप्योपधौ तच्च तावच्च दण्डः ।

रूपदर्शकविशुद्धं हिरण्यं प्रतिगृहीयात् । अशुद्धं छेदयेत् । आहर्तुः[ ]
पूर्वः साहसदण्डः ।

शुद्धं पूर्णमभिनवं च धान्यं प्रतिगृहीयात् । विपर्यये मूल्यद्विगुणो दण्डः ।
एतेन पण्यं कुप्यमायुधं च व्याख्यातम् ।

सर्वाधिकरणेष्वार्युक्तोपयुक्ततत्पुरुषाणां पणद्विपणचतुःपणपरमापहारेण
पूर्वमध्यमोत्तमवधा दण्डाः[ ] । कोशाधिष्ठितस्य कोशावच्छेदे घातः ।
तद्व्यावृत्त्यकराणामर्द्धदण्डाः^४ । परिभाषणमविज्ञाते^५ चौराणामभिप्रधरणे^६
चित्रो घातः ।

तस्मादाप्तपुरुषाधिष्ठितः सन्निधाता [५० द्वि.] निचयानेननुतिष्ठेत् ।

बाह्यमाभ्यन्तरं चायं विद्याद्वर्षशतादपि ।

यथा पृथो न सज्जेत व्यये शेषे च संधये ॥

॥ इति अथ्यक्षप्रचारे द्वितीयेऽधिकरणे^७ पञ्चमोऽध्यायः^८ ॥

*

[समाहर्तुसमुदयप्रस्थापनम् ।]

समाहर्त्ता दुर्गं राष्ट्रं खनिं सेतुं वनं व्रजं वणिक्पथं चाव(वि)श्रेतं ।

१ ३७० "स्थीर्यं महा" । २ ३७० "स्थानमपराधतः" । ३ ३७० "कक्षं" । ४ ३७० च । (१ एषा
पंक्तिः मूलादेशे नोपलब्धा ।) ५ ३७० सेन । ६ ३७० "करणेन युक्ते" । ७ ३ पणद्विपणचतुष्पण्यः, ३९१
पणद्विपणचतुष्पण्यपरः, ४ पणदि चतुष्पण्यपरः, ० पणद्विपणचतुष्पण्यपरः । ८ ३७० "व्यवहारागाम" ।
९ ३७० "दण्डः" । १० ३९१ । ११ मभिप्रधने । १२ ३७० चोराणां । १३ ३७० निचयाननुतिष्ठेत् ।
१४ ३७० "द्वितीयेऽधिकरणे" नास्ति । १५ ३७० सप्तपदानिषदकर्मः
पञ्चमोऽध्याय आदितः द्वाविंशतिः, १ पञ्चमो "वणिक्" आदितः । १६ ३७० चावश्रेत ।
सटि. कोट. न. ५०. ९

शुल्कं दण्डः^१ पौतवं नागरिको लक्षणाध्यक्षो मुद्राध्यक्षः सुरा सूना सूत्रं तैलं घृतं क्षारः^२ सौवर्णिकः पण्यसंस्था वेद्या द्यूतं वास्तुकं कारुशिल्पि-
गणौ^३ देवताध्यक्षो द्वारं^४ बाहिरिकादेयां च दुर्गम् ।

सीता भागो बलिः का^५ ५१ प्र. ३२ रो वणिक् नदीपालस्तरो नावः पत्तनं
विवीतं वर्तनी रज्जुश्चौररज्जुश्च राष्ट्रम् ।

सुवर्णरजतवज्रमणिमुकाप्रवालशङ्खलोहलवणभूमिप्रस्तररसधातवः ख-
निः । पुष्पफलवाटखण्डकेदारमूलकंदवापांसेतुः । पशुमृगद्रव्यहस्तिवनपरि-
ग्रहो वनम् । गोमहिषमजाविकं खरोष्ट्रमश्वश्वतरं^६ च व्रजः । स्थलपथो वारि-
पथश्च वणिकपथः । इत्यायशरीरम् ।

"मूल्यं भागो व्याजी परिघः कृतं रूपकमत्ययश्चायमुत्तमः ।

देवपितृपूजादानार्थं स्वस्तिवाचनमंतःपुरं^७ महानसं [५१ दि.] दूरंतं(?)
प्रावर्तितं^८ कोष्ठागारमायुधागारं पण्यगृहं^९ कर्मान्तो विष्टिः पत्न्यश्वरथद्विप-
परिग्रहो गोमण्डलं पशुमृगपक्षिव्यालवाटाः काष्ठतृणवांटाश्चेति व्ययशरीरम् ।

राजवर्ष मासः पक्षो दिवसश्च व्युष्टम् । वर्षाहेम[न्त]ग्रीष्माणां तृतीय-
सप्तमा दिवसोनाः पक्षाः । शेषाः पूर्णाः पृथगधिमासक इति कालः ।

करणीयं सिद्धं शेषम् । आय-व्ययौ नीवी च । संस्थानं प्रचारः शरीरा-
वस्थापनमादानं सर्व[स]मुदयपिंडं^{१०} सज्जातमेतत्करणीयम् । कोशार्पितं राज-
हारः पुरव्ययश्चाप्रविष्टं^{११} परमसंवत्सरानुवृत्तं शासनमुक्तं मुखाज्ञप्तं चापतनीय-
मेतत् सिद्धम् ।

"सिद्धिर्कर्मयोगो दण्डशेषमाहरणीयम् । बलात्कृतप्रतिष्टा^{१२}धमवमृष्टं^{१३}
प्रादेशोध्यमेतच्छेषमसारमल्पसारं च ।

वर्तमानः पर्युपितोऽन्यजातश्चायमिति^{१४} । दिवसानुवृत्तो वर्तमानः ।
परमसांवत्सरिकः परप्र[५२ प्र.]चारसंक्रांतो वा पर्युपितः । नष्टप्रस्मृतमायुक्तं
दण्डः पार्श्वं पारिहीणिकमौपायनिकं डमरंगतकस्वमपुत्रकं निधिक्षान्यजातः ।

1 svl शुल्कदण्डः । 2 sv क्षारः । 3 svl 'शिल्पिगणौ' । 4 svl द्वारणहिं । ५ 'भादेयमिति सर्वत्र योज्यं' इति टिप्पणी । 6 svl पत्तनं; svl पत्तनं । 7 svl 'कंदे' नास्ति । 8 svl 'वापाः सेतुः' । 9 svl अश्वतराश्व । 10 svl मूलं । 11 svl रूपिकम् । 12 svl 'मन्तःपुर-महानसं; svl 'पुरम्' । 13 svl दूतप्रां । 14 svl प्रावर्तनं; ५ प्रवर्तनं । 15 svl वृष्यगृहं कर्मान्तो । 16 svl 'नाटयेति; svl नाट्य । 17 svl विण्डलजातं । 18 svl 'वाप्रविष्टः; svl 'व्यप्रविष्टः' । 19 svl 'चापातनीय' । 20 svl 'प्रक्रमयोगः' । 21 svl 'प्रतिष्ठानम्' । 22 svl 'धमवमृष्टः; svl 'मप्रवृष्टं' । 23 svl प्रयोगम् । 24 svl 'व्यायः' । 25 svl 'डमरगतक'; svl 'डमरगतकृत' डमरगतकृतम् ।

विक्षेपव्याधितांतरारंभशेषं च व्ययप्रत्यायः ।

विक्रये पण्यानामर्धवृद्धिरुपजा मानोन्मानविशेषो व्याजी क्रयसङ्घर्षे वाऽर्धवृद्धिरित्यायः । नित्यो नित्यौत्पादिको लाभो लाभौत्पादिक इति व्ययः ।

दिवसानुवृत्तो नित्यः । पक्षमाससंवत्सरलाभो लाभः । तयोरुत्पन्नो नित्यौत्पादिको लाभौत्पादिक इति व्ययः ।

संजातादायव्ययविशुद्धा नीवी । प्राप्ता चानुवृत्ता च ।

एवं कुर्यात्समुदयं वृद्धिं चायस्य दर्शयेत् ।

ह्रासं व्ययस्य च प्राज्ञः साधयेच्च विपर्ययमिति ॥

॥ इति अक्षयप्रचारे द्वितीयेऽधिकरणे ॥ पष्ठोऽध्यायः । समाहर्तुसमुदयप्रस्थापनम् ॥ ॥

*

[अक्षपटले गाणनिक्याधिकारः ।]

अक्षपटलमध्यक्षः प्रागमुखंमुदगमुखं वा विभक्तोपस्थानं निबन्धः [५१ द्वि] पुस्तकस्थानं कारयेत् ।

तत्राधिकरणानां सङ्ख्याप्रचारसज्जाताग्रम् । कर्मान्तानां द्रव्यप्रयोगवृद्धिस्यव्ययप्रयामव्याजीयोगस्थानवेतनविष्टिप्रमाणम् । रत्नसारफल्गुकुप्यानामर्धप्रतिवर्णकमानप्रतिमानोन्मानायमानभाण्डम् । देशग्रामजातिकुलसंघानां धर्मव्ययहारचरित्र[सं]स्थानम् । राजोपजीविनां प्रग्रहप्रदेशभार्गपरिहारभक्तवेतनलाभम् । राज्ञश्च पक्षीपुत्राणां साररत्नभूमिलाभं निर्देशोत्पातिकप्रतीकारलाभम् । मित्रामित्राणां च सन्धिविग्रहप्रदानादीनां निबन्धपुस्तकस्थं का[५१ प्र.]रयेत् ।

ततः सर्वाधिकरणानां करणीयं सिद्धं शेषमायव्ययौ नीवीमुपस्थानं प्रचारं चरित्रं संस्थानं च निबन्धेन प्रयच्छेत् । उत्तममध्यसाधरेषु च कर्मसु तज्जातिकमध्यसं कुर्यात् ।

सामुदायिकेष्वव्ययसिक्तं [व्य]यमुपहत्य राजा नीनुतप्येतेति ॥

1 अज 'शेष' । 2 अ 'प्रलयः' । 3 अज वा वृद्धिरित्यायः । 4 अज निलो । 5 अज रामो । 6 अज निलो । 7 अज लाभो । 8 इति व्ययसंज्ञात । 9 अज चेति । 10 अज 'इति' नास्ति । 11 अ 'द्वितीयेऽधिकरणे' नास्ति । 12 अ समाहर्तुसमुदयप्रस्थापनं पष्ठोऽध्यायः आदितः । 13 अ प्रलयः । 14 अ सङ्घर्षः । 15 अज प्रयोगे वृद्धिः । 16 अज 'वर्णप्रतिमानमानोन्माना' । 17 अ 'मानाचानानाभाण्डः' । 18 अ संघातानां । 19 अज 'भोगः' । 20 अज 'सार' नास्ति । 21 अ लाभनिर्देशः । 22 अ निर्देशोत्पादिकः । 23 अज 'पित्रम्' । 24 अ 'दानम्' । 25 अज 'इति' नास्ति । 26 अ अनुदाति । 27 अज एवाऽनुत । 28 अज 'इति' नास्ति ।

सहग्राहिणः प्रतिभुवः कर्मोपजीविनः पुत्रा भ्रातरो भार्या दुहितरो भृत्याश्चास्य कर्मच्छेदं वहेयुः ।

त्रिंशती^१ चतुःपञ्चाशच्चाहोरात्राणां कर्मसंवत्सरः । तमा[पा]ढीपर्यव-
सानमूनं पूर्णं वा दद्यात् । करणाधिष्ठितमधिमासकं कुर्यात् ।

१. अवसर्पाधिष्ठितं च [५३ दि.] प्रचारं प्रचारचरित्रसंस्थानान्यनुपलभमानो
हि प्रकृतः समुदयमज्ञानेन परिहापयति । उत्थानक्लेशसहत्वादालस्येन । शब्दा-
दिष्विन्द्रियार्थेषु प्रसक्तः^२ प्रमादेन । संकोशाधर्मानर्थभीरुर्भयेन । कार्याधि-
ष्वनुग्रहबुद्धिः कामेन । हिंसाबुद्धिः कोपेन । विद्याद्रव्यवल्लभापाश्रया-
द्वर्पेण । तुलामानतर्कगणितांतरोपधानालोमेन ।

॥ तेषामानुपूर्व्या यावानर्थोपघातस्तावानेकोत्तरो दण्ड इति मानवाः ।
सर्वत्राष्टगुण इति पारासंराः । दशगुणं^३ [इति] बार्हस्पत्याः । विंशतिगुण
इत्यौशनसाः । यथापराधमिति कौटल्यः ।

गाणनिक्याल्यापाढीमागच्छेयुः । आगतानां समुद्रपुस्तकभाण्डनीवी-
कानामेकत्रासम्भापा^४ [५४ प्र.] खरोधं कारयेत् । आयव्ययनीवीनामग्राणि श्रुत्वा
॥ नीवीमर्पहारयेत् । यच्चाग्रादायस्यान्तरपर्णे^५ नीव्यां^६ वद्धेत व्ययस्य वा तत्प-
रिहापयेत् । तदष्टगुणमध्यक्षं दापयेत् । विपर्यये तदेयं^७ प्रति स्यात् ।

यथाकालमनागतानामपुस्तकभाण्डनीवीकानां वा देयदशयन्धो दण्डः ।
कार्मिके चोपस्थिते कारणिकस्याप्रतिबभूतः पूर्वसाहसदण्डः । विपर्यये कार्मि-
कस्य द्विगुणः । प्राचारसमं महामात्राः समग्राः श्रावयेयुरविपमन्त्राः^८ पृथ-
॥ भूतो मिथ्यायादी चैपामुत्तमं दण्डं दद्यात् । अकृताहोरूपहरं मासमा-
कांक्षेत्^९ । मासादूर्ध्वं मासद्विशतोत्तरं दण्डं दद्यात् ।

अल्पशेषलेख्यनीवीकं^{१०} पंचरात्रमाकांक्षेत् । ततः परं कोशपूर्^{११} [५४ दि.]...

× × × ×

[इतोऽग्रे पुस्तिका त्रुटिता । केवलं ६४ तममेकं पत्रमुपलभ्यते ।

तत्र च निम्नावतारितः पाठः पठ्यते ।]

[२ अधि० १० अध्या० २९ प्रक० कोशप्रवेश्यरत्न-
परीक्षाधिकारगतमिदं वर्णनं ज्ञेयम् ।]

.....ति । शुद्धा मणिमध्या वा यष्टिः । हेममणिचित्रा रत्नावली ।
हेममणिमुक्तान्तरोपवर्तकः । सुवर्णसूत्रान्तरं सोपानकम् । मणिमध्यं वा
मणिसोपानकम् । तेन शिरोहस्तपादकटीकलापजालकविकल्पा व्याख्याताः ।

मणिः कौटो मालेयकः पारसमुद्रश्च । सौगंधिकः पद्मानवधरागः पारि-
जातपुष्पको वालसूर्यकः पंचपा पद्मरागः । वैडूर्य उत्पलवर्णः शिरीषपुष्पक
उदकवर्णो वंशरागः शुकपत्रवर्णः पुष्परागो गोमूत्रको गोमेदकः । शुद्धस्फ-
टिको मूलाटीवर्णः । इन्द्रनीलो नीलावलीयकः कलायपुष्पकः । महानीलो
जंघ्याभो जीमूतप्रभः । नंदकः स्रवन्मध्यः शीतवृष्टिः सूर्यकांतश्चेति मणयः ।
पद्मश्चिश्चतुरस्रो वृत्तो वा ती [१२ प्र.] वरागः संस्थानवानच्छः स्निग्धो गुरुर-
चिप्मानंतरगतप्रभः प्रभासुलेपी चेति मणिगुणाः ।

मन्दरागप्रभः सशर्करः पुष्पच्छिद्रः खंडो दुर्विद्धो लेखाकीर्ण इति
दोषाः । विमलकः सत्यकोजनमूलकः पित्तकः सुलभको लोहिताक्षो मृगाश्मको
ज्योतीरसको मालेयकोऽहिच्छत्रकः कूर्पप्रतिकूर्पः सुगंधिकूर्पः । क्षीरयकः
शुक्तिचूर्णकः शिलाप्रवालकः पुंलकः शृङ्गपुलकः इत्यन्तरजातयः । दोषाः
काचमणयः ।

सभाराष्ट्रकं तज्जमाराष्ट्रकं कांस्तीरराष्ट्रकं श्रीकटनकं मणिमन्तकं इन्द्र-
वानकं च यज्ञम् । खनिः स्रोतः प्रकीर्णकं च योनयः । मार्जाराक्षकं शिरी-
षपुष्पकं गोमूत्रकं गोमेदकं शुद्धस्फटिकं मूलाटीवर्णम् । [१४ दि.]

कतिपयविशिष्टार्थबोधकपदानां टिप्पणीनिर्दिष्ट- व्याख्योपेतशब्दानामकाराद्यनुक्रमेण सूचिः ।

*

अद्यागारगतं होमशालास्थितं	४८	आशुम्भानन्तं हरितानामप्युत्कृष्टभावं	५३
अपचरन्तम् वाक्पादपादिभिर्द्वैजयन्तम्	१२	आहार्यबुद्धिं शान्त्यादिभिः प्रतिक्षणमा-	
अपसारं कलनस्थानं	३४	हार्या बुद्धिर्यस्य	४२
अपरुद्धं परिवर्जितपुत्रादि	२५	इतिवृत्तं इति राज्ञो वृत्तं नयनयाभ्यां संप-	
अपायनित्यं अपायहेतुषु कामादिव्यघनेषु		तिमिपतिप्रदर्शनार्थं भारतरामायणादि	९
नित्यप्रवृत्तं	४१	इष्टेषु स्मरणम् परस्मै संप्रनेषु दत्तस्य स्मरणम्	३५
अभ्यन्तरविहारं अंतःपुरादि	१७	उत्तिष्ठतं स्वभ्यापारे सततोद्युक्तं	४५
अभ्युदयं पुनरुज्ज्वादि	२५	उदकान्तं तटद्वयं	५५
अमेत्या अटलशरीरसंस्कारा निम्बपलाण्डु-		उदास्थितः उदित्युत्कर्षवानित्वात्मोक्ष एव	
सक्षणावलेपनादिभिर्दुर्गन्धा	४१	ससादास्थितः प्रतिनिवृत्तः	१८
अमृष्यमाणं असह्यतया प्रतिपद्यमानं	१५	उद्देशः प्रदेष्टो मंत्रणागारं	२९
अत्यक्तं अदुष्टं	४५	उन्मादाग्निः अनभिलक्षितस्त्रितोवेदनादिः	२२
अद्वारासंगं प्रवेशनिषेधाभावं	४७	उपधा त्रिवर्गमयालंबना उपजापोक्तिं	१५
अद्ययोपायं दंढनीलाभिहिततामादि	१५	उष्णीषं तृष्णीषाः सर्वमुखव्यापीनि शिरो-	
अर्थजातं निर्वक्तृकगोमूत्रकर्पूरादि	४१	चेष्टनानि	५३
अर्थानुशासनं प्रजानां करणीयार्थशिक्षणं	४९	एकप्रग्रहं राज्ञा समानचिह्नमानार्हं	१६
अनासन्नं कार्यादिव्यवहितं	३२	एकलोष्टवधं पितृमातिं	४२
अनुलेपनं कुंकुमादि	५४	औपकारिकं इति उपकारदर्शनं	६
अन्तर्देशिकं अंतःपुरे निगुणं	२१	औपपादुकं उत्थाय यो राजा न भवत्यस्य	
अनन्यं मोक्षं	७	च राज्यकुक्षेधगतसमं	१६
अवग्रहं शक्तिवर्गं	१४	कञ्जुकं कञ्जुका अप्रपरीनाः कृपांस्रकाः	५२
अवस्पर्षं मंत्र्यादिपुत्रं	४५	कक्षपकं केचनचच्छेदकतां	५४
अंगविद्यां शुभाशुभसूचकं	२०	कक्षान्तरं प्राकारमूलं	५०
आचूपतिं तन्मयं भवति	४१	कार्तान्तिकं कृतान्तः सिद्धान्तः क्षीपुस्व-	
आटविकं प्रवृत्तं	३७	लक्षणज्ञानफले समपीयवे	२६
आत्मप्रियं मृगयादिव्यसनं	४८	कापटिकं { कपटेन चरति	१८
आत्मवान् गृहीतविषयः कृतवृद्धसंयोगः बुवि-		पूर्वोक्तगूढपुरुषघतामिसः	४१
शुद्धामालसपक्ष उपगृहीतस्वरपरपक्षो निश्चित-		कार्मान्तिकं ये केचन स्मिन्नव्याहस्तिवना-	
भंगो रक्षितारमपुत्रदार आत्मवान्	५५	शीनां कर्मान्ताः तेषु निगुणः	२१
वात्ययिकं विनाशोन्मुखं	३३	कार्यानुशासनेन वर्णोपधमाभ्यनुष्ठानानि	
कार्याव्यञ्जनां घटदात्री कृतकधृतकुल-		तेषां शासनेन दंढनेन वा	११
वीक्षेया	४१	कार्यारम्भं संधिदुर्गादिकार्याणामारम्भं	२९
आवेगः सर्वांगानामाकुलत्वम्	५४	किरातं श्लेच्छजातिवर्गरक्षिणः	२२
आस्तरणप्राधरणं सुल्लिख्यत्वादि	५३	कुप्यं काष्टवृणोहादि	३७
आसारं पाणिप्राहमित्रं	३७	कुत्स्यं राज्ञः कुलोत्पन्नं	४२
आशुक्लिष्टं हस्तमृदितं	५३	कुत्स्यां देवीनां कुलमवाः त्रियो भ्रात्रादयः	५१

कुहकं मायायोगविद्	५१	नष्टरूपं प्रच्छादितपूर्ववर्णवेष्टादि	४४
कृतकर्मा कृतं बहुशः समरेषु अद्भुतं		नियमं ब्रह्मचर्यैकमकादि	८
कर्म येन	५२	नियोगसम्पदं पुरुषबाहुल्यं	३२
कृत्याव्ययं पण्यागारदोक्तनिकयाऽलब्ध-		निर्वपन्ति राजोद्देशेन भूमौ यच्छन्ति	२५
समीहितकार्यं	२६	निष्प्रार्थं निष्प्र वत्सष्टो नियमाभावा-	
कृत्या परैरात्मसात् कर्तुं शक्यं इति	२६	तसंधिविप्रहादिको अर्थो यस्य	३३
गुप्तदेशं नियुक्तव्यतिरिक्तानां अद्वयं	५२	पण्यं { कुंडमादि	२४
गुप्तपुत्रद्वारा निप्रहायोग्या	२६	{ श्रेष्ठसारलवणादि	३७
ग्रामं शस्त्रादिजातिसमूहो ग्रामं	५६	परक्रमं परेषां सारबलादिवधादाक्रमणं	३८
ग्राम्यसुखं ग्राम्यशब्देन शब्दस्पर्शरूपर-		परिमितार्थं संधिविप्रहो वा कर्तव्य इति	
सर्गाधामिधाना विषया ग्राह्याः ग्रामाणां		परिमितो नियतोऽर्थो यस्य	३४
साधूनि ग्राम्याणि विषयसुखानीत्यर्थः	४०	परिचापं पटकुटीच्छत्रासनापादि	३४
गृहीतपरिचयं अभ्यासं	९	पुण्यस्थानं { शालादि	३६
चक्षुष्मान् शास्त्रचक्षुः	१३	{ तीर्थतडागादि	४८
चक्रं राज्यचक्रं	११	पुण्यकर्मं न्याय्यं	४३
चक्षुः इन्द्रियकार्यं	११	पुरुषं पौरुषयुक्त आयुधीयपुरुषं	३४
छिद्रं रसाद्यैविरूपं व्यसनादि वा	३५	पूगाः श्रेणीगणालंबुधायादीनाम्	२४
जटिलं पाशुपतादि	१९	प्रगल्भा जितसभा	२१
जनपदं जनाद्यातुर्वर्ष्यं ते पश्यंतेऽवस्थानं		प्रच्छन्नं कुम्भान्तरितं	२९
ज्वंति यस्मिन् असौ वृष्टीभागं	५६	प्रतिदूतं दूते अन्वागते यः संप्रेष्यते च	
जाहुली शीघ्रप्रविष्टा विद्या	५४	प्रतिदूतः	३८
जीवन्ती शोरी	५०	प्रतिपत्तिं प्रतिभा-अविमर्शोऽपि यथा-	
तलायपातं तलं भूमिस्तुलोपरि फलकाला-		बहुतरं वीयते	१३
राविलक्षणं तस्यावपातः शत्रोरुपरि पातं	५०	प्रत्यन्तम् आटविकविषयम्	४२
तीर्थं { मंत्र्यादि	२३	प्रत्यापत्तिः आसमंतादापतनमापत्तिः प्रति=	
{ यन्त्रावतरति जनाः पुण्यार्थमर्पापं		विपरीता वा आपत्तिः प्रत्यापत्तिः	३९
{ वा सोमनाथ-कालप्रियादिकं	२४	प्रदेष्टा कंटकशोभनापिहृतः	२१
त्यक्तं दीक्षावसंधेयं	४५	प्रघर्षं उन्नतं सुगंधमेव प्रघर्षः	५४
दशायुगिका दशपुरुषवर्गनियुक्ता	५५	प्रभावः { देवजनिता प्रमुचकिः प्रभावः	१३
द्रव्यं रत्नं	५३	{ धामर्ष्यम्	५३
द्रव्यं वस्त्रशटकादि	५३	प्रमादं { अर्थान्तरासंज्ञेन मंत्ररक्षाविकरणम्	२९
वापाद्यावापरुद्धं न्यायतन्म्यात् दाय-		{ इन्द्रियार्थप्रसक्तिः	३७
सम्पन्नार्थाशात् बहिःकृतं	२७	प्रसाधकाः शरीररोगमाकर्तारः	५४
वैषयकार्यं देवप्रभामिनिमित्तो मिवादं	४८	प्रयासितबन्धुः यमपुरे प्रेषितर्षाधवः	२७
वदयादद्यात् दत्ता रक्षितो विजिगीषु नि-		केनमायं विरिष्टप्रभावः	५३
दुष्कायोपरिरक्षणाधीनः अदत्ता दुष्प्रा-		बन्धुः शत्रुपुत्रः	३८
कहितं गृहपुरुषाः	३८	पात्रविहारः उपायादि	१७
धर्माधर्मेपी धर्मदेशी नमिच्छन्वाह । अर्थ-		माण्डगूढलेख्यं त्वर्णोक्तं नमिहित-	
देशी देवपरत्वात्	४२	गृहलेख्यं	२२
धातयिष्णुं अविस्तरणदीप्तं	१३	भृक्षराजं इत्यः दृष्ट्यन्तः पक्षी	५०
		मृता भागेन दृष्टाः	२४

मत्स्यं शिशुभारार्थं	५५	विदेहकव्यञ्जनः विदेहराजसाधनानुष्ठानाद्	
मातृवन्धु { मानुषादि	४०	विदेहकव्यञ्जनः	१९
{ क्षेत्रभूताया देव्या ज्ञातिः	४२	सृष्टं क्षीणशुक्रं	४२
मानुषाग्निः शत्रुद्वैतस्य क्षुत्प्रेतस्य वा नरस्य		व्यञ्जनसखं चार्थादिभ्यञ्जनानां सखा भूत्वा	४४
वानपाश्विनाया कल्माषवेषुनिर्गमोत्पन्नो		व्यावहारिकं पुरव्यवहारे नियुक्तं	२१
मानुषोऽग्निः	५०	सगंधः गंधः परिचयजनितप्रेतः संवासाभ्या-	
मायायोगविद् स्वभगोहादिप्रजोगतिन्	४८	सजा प्रीतिः समानो गंधः सगंधः	१२
मिश्र्याचारं शूतादिव्यसनं	२७	सखिं विद्यमानमपि प्रायति गोशयतीति	
मुण्डं घ्रातयात्रीवादि	१९	सर्वं छत्रं तद्विद्यते यस्य स	२०
मुण्डा आर्द्रतनुर्द्धमिच्छवयः	२१	सघिघातं गृहामालं	२१
मुक्तकपुष्पचन्द्राकं मुक्तके जातपुष्पो-		सभा समायान्ति गोष्ठा जना यस्यां सा सभा	२४
पलशितो बंदाकं	५०	समवायं प्रेक्ष्योत्सादिषु यत्र जनाः	
याचनकं कृतकं	३६	समवर्तति	२४
योगपानं मदनीयविरिचनीयौषधयुक्तपानं	४१	समाहृतपराजितः समाहृत्य व्यवहारे	
योगपुष्पं वीक्षणरसदादि	५५	पक्षपातात्पराजितः	२६
राष्ट्रप्रमाणम् परस्य तदनुसूयकोशपरिचिउत्तरार्थं		समुद्धानं कर्तुं कामः विक्षितानि बलान्देकत्र	
रामे चोत्तमस्य प्रतिप्रहारं राष्ट्रप्रमाणम्	३४	कर्तुं कामः	३७
राष्ट्रमुत्तरं ग्रामकूटमद्वैतरादि	३४	सुप्तं निशङ्कवृत्तं	२९
लोकयानाविद् लोकव्यवहारविद्	४	स्तम्भं मिथ्याभिमानादविनयं	१४
घनेचरं मुण्डतापसबौद्धजैनं	२३	स्त्रीनिवेशं सुमगकुलक्षीणहानि	५०
घर्षं रामसमुदायं	५३	संचाराः सन्यासयथ कृत्वा दयः सचरति	
घातपूजनं दूतवाक्यस्य साधूकमिति	२५	संचारयति चारमिति ।	२१
घान्त्यविप्रेक्षणम् परवाक्याकर्णनम्	५४	संज्ञा { सकेतितत्संगदिकारं	१९
घातं सुगंधकल्पः धूपं	५४	{ शरीरविन्यासकल्पितस्य संज्ञा	३६
घास्तुक्रं वाद्यविद्याविद्	४९	संवन्धिं यौनादिसंनधं	५२
घातो वृत्तिरेव वार्ता जगद्गतिहेतुत्वात्		संविष्टः घण्ट्यामारुहः	४७
कृष्यादिद्य	४	संसर्गं मौनसंनधं	३७
विग्रहं अंतःकोपादिकं	३७	संसर्गविद्या सख्यज्यन्ते जना यस्यां सा	
विधया स्वर्तत्रा	२१	संसर्गविद्या गीतकल्यादिद्य	२०
विनयं प्रत्युत्पानविनयादि	८	संख्या सन्धोदेकस्मिन् स्थाने स्थिता	२०
विप्रकृतम् विरुद्धं प्रकटं कृतम्	२७	द्रास्त्रिः निप्रहर्त्ता	५५
		श्रेता गिरिकर्णिका	५०
		हेडं चित्रवादिशराद्यं	२५